

1979

ANNUAL

CHRIST COLLEGE

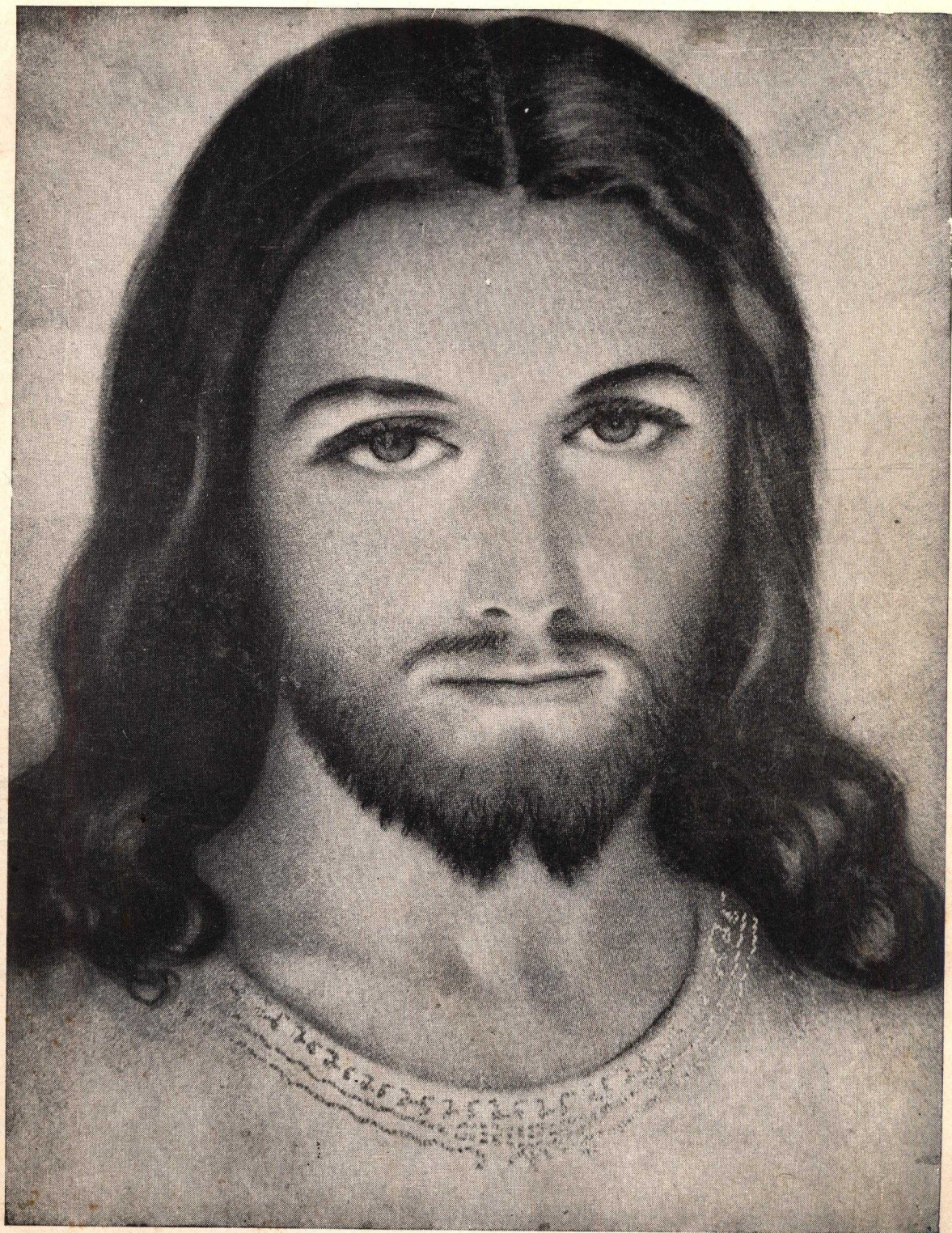

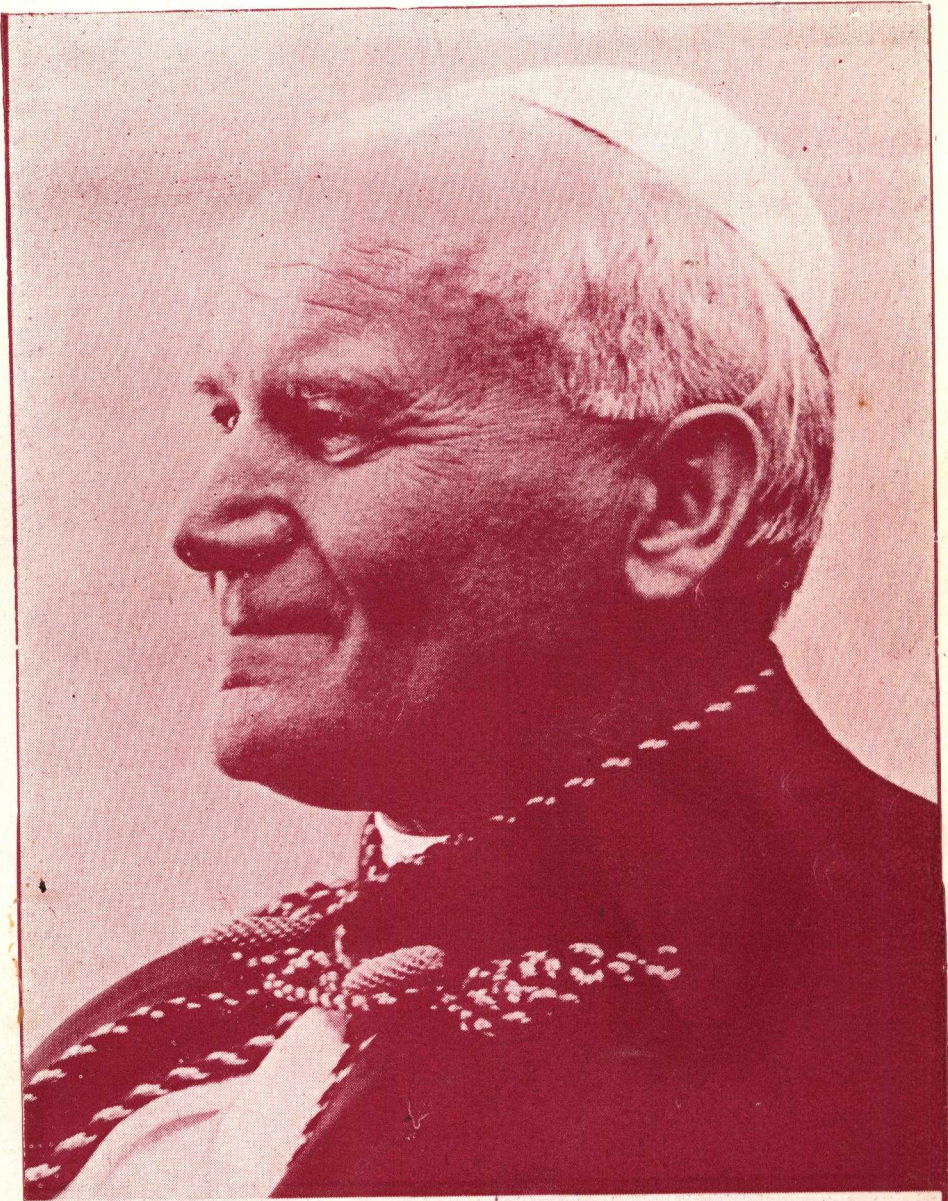
Annual '79

**CHRIST COLLEGE
BANGALORE**

*"..... I am the way, the truth, and the life;
no man cometh unto the Father, but by me"*

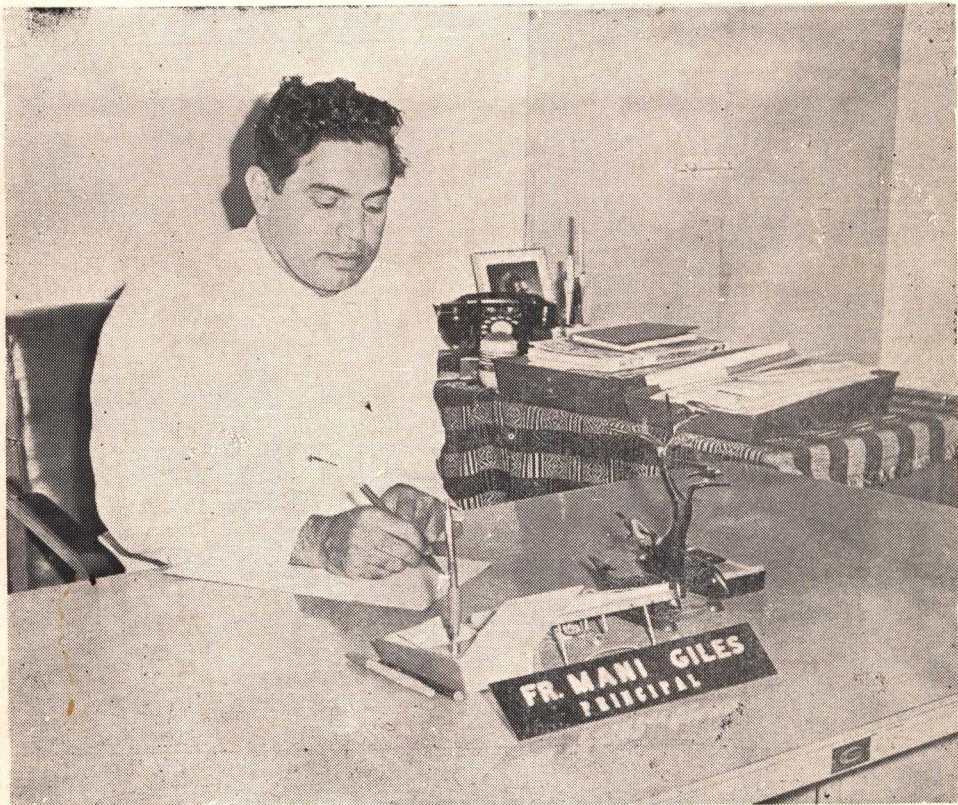
Joannes Parker pp. II

OUR RECTOR

Rev. Dr. Eustace Thottan

OUR PRINCIPAL

Rev. Fr. Mani Giles, C.M.I., M.Sc.

Editorial

The word "Child" can conjure the image of anyone from a dirty orphan begging for food to a smart school boy of the blazer - and - tie category. Ever since the United Nations Organization declared 1979 for the child, various countries and organizations have come out with programmes meant for the uplift of children.

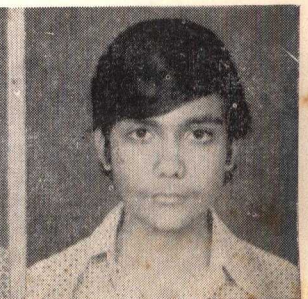
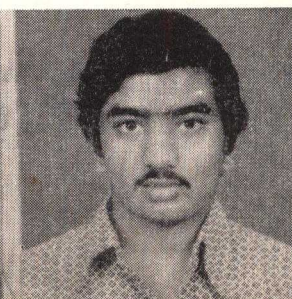
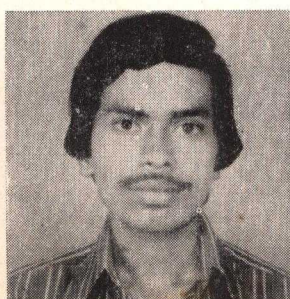
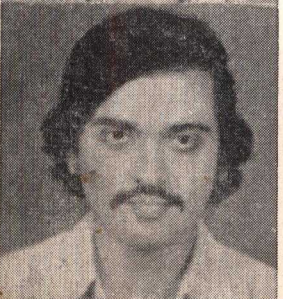
Of course, with all this going on, we at the college magazine committee did not want to be left out. We felt that certain things when done in the best possible manner with available resources often lead to good results. So, with that, we dedicate this issue of the college magazine to "The Child".

But what does the college magazine mean to you? Something which tells your parents and friends about your college's achievements? A collection of papers printed to encourage upcoming writers and poets? Or just something which ought to serve as an outlet for your emotions in prose and poetry?

We believe that it has to serve all these functions. But many articles we received this year dealt only with various problems faced by the human society in general. Though it is appreciable that they were frank and well written, their spectrum of opinion seemed to be very much restricted.

Perhaps, in the future, changing perspectives may irradiate the hidden talents which many students have. However, it should not be a mere increase in the contribution of articles; any contributor would have to feel involved with the magazine and its readers when he submits his article. It is his blossoming instincts and responsiveness that would make the magazine cherished ideal, a pleasure to read and something which can make us Christ Collegians proud.

Mukundan
Ashok Waran
— STUDENT EDITORS

EDITORIAL COMMITTEE

Rev. Fr. Mani Giles;	
Mr. C. Srinivasa Raju	(Kannada)
Rev. Fr. Bursar	
Rev. Fr. Antony Chirathalackal	(Hindi)
P. T. S. Kumar	(English)

STUDENT EDITORS

M. J. Gracias	(English)
Kishore Kumar	(Hindi)
Mukundan	(English)
Gopinath	(Kannada)
Ashok Waran	(English)

NOT IN PIC	Anil Angre (English)
------------	----------------------

COVER DESIGN	Shailender
--------------	------------

PHOTOS LAY OUT	Rev. Fr. Mani Giles
----------------	---------------------

GENERAL LAY OUT	Gopinath Ashok Waran
-----------------	-------------------------

CAPTIONS	P. T. S. Kumar Ashok Waran
----------	-------------------------------

NON-TEACHING STAFF

PERSPECTIVES

Editorial

Principal's Annual Report

N. C. C. Report

Student's Union Report

ARTICLES AND POEMS

Blessed are the Children for Theirs is
the Kingdom of the Earth

POEM: O' Child

The First Commitment of a Scientist

POEM: Love Sublime

I Told you so

Beware You will be Duplicated

POEM: The Conquest

O' Mistress Mine

Doomsday...today...tomorrow or never

To Pause for a While

POEMS: When I Write a Poem
Chickens Unhatched

For Whom the Bell Tolls

POEM: Promise

SHORT STORY: Rainbow

POEM: Remembrance

... *Student Editors*

... *Ashok Waran*

... *Thomas Cheeran*

... *Ashok Waran*

... *Anil Angre*

... *Sunil Raina*

... *P. Y. Chacko M. Sc.*
Staff Essay

... *Sunil Raina*

... *J. Suresh Kumar*

... *Jayanth Rama Varma*

... *Naushad Khan*

... *Rakesh Kumar Singh*

... *Bhaskar*

... *Kiran Chandra Sharma*

... *Balaji Narasimhan*

... *Harprit Singh*

Principal's Annual Report - 1978-79

It is my pleasant privilege to present to you the Annual Report of Christ College for the academic year 1978-79. The year under review has been one of peace, joy and sweet memories, of steady academic progress and of spirited extra curricular activities.

After the summer holidays the college reopened for the senior students on the 15th of June 1978. The First Year Pre-University classes commenced on the 29th of June 1978 and the First year Degree classes on the 4th of July.

Strength:

We have 1144 students on the rolls of the college, of which 672 belong to the degree classes and 472 to the Pre-University classess. As in the previous years, the college retained its cosmopolitan nature: We have students from all over India and a few from abroad.

Staff:

Rev. Fr. Eustace Thottan assumed the office of the President of the Governing Body of Christ College on the 7th June 1978, as the term of Rev. Fr. A. Mathias Mundadan came to an end. I would like to place on record with gratitude the previous service rendered by Rev. Fr. Mundadan to Christ College; I also like to use this occasion to accord a hearty welcome to the new President on behalf of all the staff of Christ College.

Rev. Fr. Augustine Joseph Kulakkatvayalil of the Department of History, who was the officiating Principal of the college during my absence of nearly seventeen months, left the college for Oxford on the 21st of September. May, I, on this occasion, place on record our great appreciation and gratitude for his excellent and selfless services to the college. We pray for his speedy return on the completion of his higher studies.

During the year, Rev. Fr. Gabinus, Lecturer in French, Rev. Fr. John Olickal, Lecturer in Sociology, Mr. Antony Thomas, Lecturer & Head of the Dept. of Economics; Mr. C. Anantha, Lecturer in Chemistry and Mr. Antony Joseph, Lecturer in Botany, left the college as they got better offers elsewhere.

Quite a few new appointments were made during course of the year and here is a list of the newly appointed members of the staff:

1. Rev. Fr. Antony Kariyil (Sociology)
2. Rev. Fr. Andrews (History)
3. Rev. Fr. Jacob Raju (French)
4. Mr. Rajasekharan (Commerce)
5. Mr. M. N. Sathyanarayana (Chemistry)
6. Mr. P.M. Mathew (Economics)
7. Rev. Fr. T. K. Jose (P. T. Lect. in Sociology)
8. Mr. Rawoof Khan (P.T. Lect. in Urdu)
9. Mr. H. N. Manjunath (Asst. Librarian in the place of Mr. M.M. Thomas, who left for higher studies)

Study Tours:

Twenty-eight of our students, under the leadership of Mr. Suryanarayana of the Dept. of Commerce, went on a study tour for thirty days during the Deshera holidays. They visited Calcutta, Darjeeling, Nepal and Delhi. The History students went on a tour to Pune and Bombay; the Psychology students to Bombay; and the Botany students & Zoology students to Thekkady, Trivandrum and Cape-Comerin.

Sports:

In the field of Sports and Games Christ College has left its memorable and impressive imprints during the year under review.

The Bangalore University Football Tournament was organised and held on our grounds.

The Christ College Basketball Tournament was conducted on the court in the college quadrangle during the second week of January 1979, with great enthusiasm and sportsmanship. At the closing ceremony, Mr. Kodandaramaiah, I.P.S., distributed the trophies to the S. J. Polytechnic and the National College, Basavanagudi, the winners and the runners-up respectively.

The Annual Athletic Meet was held on the 24th and 25th of January 1979. Rev. Fr. Eustace Thottan, president of the college, inaugurated the meet. Mr. Jeevon Belliappa was the Senior champion and the Junior championship went to Mr. Wilfred Pereira. Prizes were distributed by the Chief Guest Mr. Dharmamah Gowda, Director of Technical Education, at the concluding ceremony.

This year we have won the Rakhra Cup Hockey Tournament for the second time in succession.

Many of our students have won laurels in sports and games. Mr. Anil Bhandary won the All India Individual Karate championship. Mr. Stephen Beck was the runner-up in the State level Snooker championship organised by the Karnataka State Billiards Association.

The students of this college have made noteworthy contributions to sports and games at the University and State levels. The Following students of ours have represented the State and the University of Bangalore in the sphere of sports and games in the year under review:

- Messrs. Jeevon Belliappa, S. P. Singh, Wilfred Pereira, Varkey Thomas, and Ibrahim Shirazi (Karnataka Junior Hockey Team)
- Mr. Imtiaz Ahmed - Karnataka Junior Football and Volleyball Teams
- Mr. Kurian Samuel - Karnataka Cycling Team (Mr. Kurian is a recipient of National Sports Scholarship)
- Mr. Kumara Velu - Bangalore University Football Team
- Mr. Wilfred Pereira - Bangalore University Hockey Team
- Mr. Yellapa - Bangalore University Khokho Team
- Mr. Chandrasekhar - Bangalore University Athletics Team

The Football and the Athletic teams of Bangalore University are coached by our Physical Director. He accompanied the University Team as the coach to Chidambaram and Trichur, and his services are also loaned to the N. I. S. of Bangalore.

N. S. S.

Fifty two volunteers of the National Service Scheme attended a special camp in SULIBELE for ten days in June 1978.

The N. S. S. of the college was quite active during the year under the impressive leadership of Rev. Fr. Antony Kariyil and Mr. Arul Chellaswamy. The volunteers have rendered yeomanly services in the college campus, in the neighbouring slums, in the All India Institute of Mental Health, and in the Cancer Hospital.

N. C. C.

One hundred and sixty students have enrolled themselves in the N. C. C. Army Wing of the college.

Thirty-five cadets along with the N. C. C. officer attended the Annual Training Camp at Dodaballapur in October 1978. Our cadets won the over-all championship in various competition held at the camp.

Sgts. Prem Koshy and Altaf Taher represented the college NCC wing in the Inter-group and Inter-directorate shooting competitions and won Early Roberts and Burdwan Trophies. Sgt. Altaf Taher has been adjudged the 'Best shot' of the year.

Sgts. P. Ramakrishana, Manikandan and Thilak Chandra were selected to participate in All India camps held at U. P., Bihar and Punjab respectively.

A permanent obstacle course constructed in the campus is a new addition to the NCC training programmes, during the year under review.

KANNADA SANGHA:

The Kannada Sangha of the college brought out three books during the year: 'Eswara Alla', 'Liquid Sapphire' and 'Bahumanita Lekanagalu'.

The Sixth Inter-collegiate Essay Competition in memory of the noted Kannada writer Dr. A.N. Krishna Rao was conducted under the auspices of the Sangha.

Renowned botanist and the 1978 Central Sahitya Academy Prize Winner Prof. B.G.L. Swamy released the Kannada Sangha publications and addressed the students on the 23rd of January 1979. The Sangha sponsored a photographic competition for our college students to mark the 'International year of the Child'. To celebrate the Tenth year of the college, the Kannada Sangha has taken steps to publish a Souvenir on 'Human Values'.

COACHING CLASSES:

Special mention has to be made to the coaching classes for the weak students organised and conducted by the Dept. of English. It was found that many students from the rural areas and from the vernacular medium schools were very poor at English. With a view to help these students, special coaching classes, free of course, were conducted on holidays and whenever found convenient.

Similar coaching classes for the weak students were organised by many Science departments also. I do take this occasion to congratulate the teachers on this kind of innovative schemes.

MEDICAL CARE:

A qualified doctor has been continually visiting the college, and the students

and the members of the staff could get his advice and services free of cost.

Friends, as I come to the end of this resume of the activities and achievements of the college I wish to make a mention to the fact that a principal's report is truly a traditional one, fashioned on conventional lines. The report of a principal has become more or less synonymous with self-adulation, patting one's own back and blowing one's own trumpet. However, there are indeed many things we can be reasonably proud of, but I don't want to overlook the simple truth that there is always room for improvement and betterment. Let us continue to hold fast to the motto of the college, 'Excellence and Service'-excellence in everything we do

and service to everything that is noble and honourable.

Before I conclude, may I raise my heart with deep sentiments of love and gratitude to the Almighty, for His continued assistance to and blessings on this institution. I also wish to express my heartfelt thanks to the management and to the Teaching and Non-Teaching staff without whose help, co-operation and dedicated services, the efficient, smooth and fruitful running of the college would have been impossible.

THANK YOU,

Fr. MANI GILES, CMI., M.Sc.

The other day I overheard our Science lecturer talking to his colleague "My wife is a wonderful woman, he said, when I arrive home in the evening, she keeps all my personal things and some hot water ready" "Yes, agreed his friend, "Even I hate cleaning dishes in cold water".

REPORT

N. C. C.

It gives me immense pleasure to present the 10th Annual Report of the NCC unit of our college.

160 cadets have been enrolled in the NCC this year. The Officer and 35 cadets of our unit had attended the Annual Training Camp at Dodaballapur in October 1978. Our cadets took part in various competitions held in the camp, namely, Volley ball, Shooting, Bayonet fight, Drill, kit-lay out and *Blood Donation*. I am so proud to mention here that our unit could secure the overall championship this year also. Many of our cadets donated blood in connection with the "Blood Donation Programme" organised by the Red Cross Society in September 1978, at the State Bank of Mysore H. O. Building. The Chief Secretary of Karnataka State inaugurated the campaign and Lt. Col. T.L. Handu, the Officer Commanding of our unit handed over the first bottle of blood of our cadets to the chief Secretary on the occasion. The blood donors have been awarded certificates issued by the Governor of the State.

25 cadets of our college participated in the First Aid Training Course organised by the St. John's Ambulance Association.

Our unit secured 78% pass in 'C' certificate examination and 67% in 'B' certificate examination held in 1978.

Our cadets and the officer have participated in the NCC day celebration held at the Brigade Parade Grounds on 26th Nov. 1978. His Excellency the Governor of Karnataka took the salute and inspected the guard of honour.

Mr. Jayaram I A S, Vice-Chancellor of Bangalore University, inspected our college NCC unit in connection with our college Day celebrations. He congratulated our cadets for their smartness and turnout.

Sgt. P. O. Koshy and L/Cpl. Altaf Taher represented our unit for the Earl Robert and Burdwan Shooting competitions this year and secured the Trophies in the Group level. CSUO, K. Ramesh Swamy and L/Cpl. Altaf Taher have been adjudged the "Best Cadet" and "Best Shot" respectively for the year 1978-79 and the medals and certificates were awarded to them by the Vice-Chancellor in connection with our college Day.

We are extremely grateful to the Management for having permitted to construct the Obstacle Course in our college premises. It is an added incentive and attraction to our cadets. Our special thanks to Fr. Principal who always takes the lead for the betterment of all the activities of our college, especially for the encouragement to the NCC unit.

All the success of our NCC unit is because of the advice and guidance given by Lt. Col. Handu, the officer commanding, Capt. C.P. Mehra, the Administrative Officer and the sincere and dedicated training imparted by our JCOs, especially S. M. Ratan Singh and the other NCOs of the Unit.

Our sincere thanks to our college office staff, Senior NCC cadets, especially the outgoing senior cadets for their sincere and timely assistance rendered to our unit.

Lt. James K. Alumkara
Coy. Commander.

STUDENTS' UNION

Chairman's Report Presented on the College day 1979

Dear friends,

Looking back through the past year we see a series of events - some colourful and joyous, some less so and some even painful. Conflicting emotions well-up within us - of pride at having succeeded in certain activities, sorrow for having failed in others, but mostly a sense of satisfaction (?) for having tried our very best, for having strived for our colleagues, betterment although success was not always our reward.

Let's get into a 'time-machine' and go back to the beginning of this year - we see, after hectic campaigning, a mixed union being elected. It brings to mind the picture of various people from various sections being brought together for a common cause.

Going ahead, we see at the Union Inaugural day, representatives of the major colleges of Bangalore present. It was for the first time in an inaugural in Bangalore that the Union Representatives of various colleges met to express solidarity with one another and this being at the initiative of Christ College we can truly be proud of it.

Out of this 'coming-together' was formed 'PENTA' - an organisation of these colleges, with an aim towards talent sea-

rch and talent development in Bangalore college campuses. We hope to see 'Penta' strengthen and grow in the coming years.

Another event that pictures in our minds is that sorry day when the police of our state, upholders of law and justice, unleashed pain and terror on our innocent students. But, faced with this, our students admirably made a stand of clamour and restraint. The march of protest towards the Commissioner's office was indeed a tribute to the discipline and maturity of our students.

From this year, our college can proudly treat its friends and guests in our new and efficient canteen. Catering to the out-station colleges throughout their stay with us during 'Spring Festival' was one of the many achievements of the new management. The credit for fulfilling a long-standing promise for a new canteen goes entirely to our Vice-Chairman, Radhakrishnan.

At the initiative of Mr. P.T.S. Kumar our Welfare Officer, various clubs were inaugurated this year. Special mention must be made of the Philatelic Club, the Photography Club and the Quiz Club. This science and Arts Clubs took initiatives in organising seminars which were considered great success.

The activities of this year culminated in the 'Spring Festival'. This year, the ninth Annual Spring Festival, matured into a major National level Festival on par with any in the country. Six colleges from all over South India participated contributing to its high standard of participation. The spring Festival trophy was creditably contested and won by Loyola College, Madras.

Finally, a word about our outstanding Union members - about the hard work of Sunil Jolly (our Treasurer), and the indefatigable energy of Aby Thomas, the pride of the PUC section.

In conclusion, as we bow out, we wish each and every one of you, the students of Christ College all success in the coming Examinations and, of course in the future.

In the coming years, when in conversation about this years' Union, do not dismissus lightly as successful or failures- just say that we tried our best - tried to keep our promise to bring about a better tomorrow this is all we ask in return.

Felix Anand Abraham
Chairman

Christ College Students' Union.

On our Union inauguration day, some of the Union Presidents from other colleges were requested to give us a speech. The president of our neighbouring college for Women ended her long speech thus: "So whatever we do, let's do it together and with mutual understanding". The auditorium was filled with laughter.

*"The fault lies in us for abandoning the children
and neglecting the fountain of life"*

Blessed are the Children for theirs is the kingdom of the Earth

Ashok Waran II PCM

—A student editor's cry of anguish
about the wonder of life—a child.

"There is nothing primeval than the child. There have been so many changes in man, according to time, place, education and tradition. But the child remains today exactly what he was, hundreds of thousands of years ago. That changeless, eternal wonder, the child is endlessly re-born to man, through the ages and yet, he is as new, as tender, as innocent and sweet as he was on the very first day."

— Rabindranath Tagore

The most precious gems of our society - the children, are the most neglected lot in our society today. We are responsible for having deprived the most innocent, tender and defenceless child of its basic necessities all these years. The United Nations Organisation has made a beginning in trying to serve their cause by declaring the year 1979 as the 'International year of the Child'.

In India, four lakh children die due to malnutrition every year, forty eight per cent of our three hundred million children live below the poverty line, fourteen per cent of them die before they have reached

the age of one and two and half a million of them are blind and can afford no medical treatment. These children have no one to look forward for help. Mere lip service to these children will not be of any help and work has to be done at grass root level to help these citizens of tomorrow.

India has the world's largest child labour force. They constitute low cost labour resource and are therefore exploited. The child, supposed to be carefree and play games, is thus burdened with responsibility and is deprived of love and affection he is supposed to get. The fault lies in us for abandoning the children and neglecting the fountain of life.

While the more fortunate urban counterpart of the rural child goes to school, gets medical benefits, he still lacks spacious play fields and is confined to the dirty, crowded and dangerous road sides. The education the child gets fails in its basic function to imbibe and promote the basic values of life. It is mainly centred upon his future job opportunities.

The child is born innocent, ignorant of the ruthless world, unprepared to face the difficulties he has to undergo. They desperately need a promise of love, health

food and security from their elders. The child has to be brought up with love and care and has to be moulded up into a useful member of the society. It is time we rectify our faults and give the child a life to look forward to.

To quote Rabindranath Tagore,

"Every child comes with the message that God is not yet discouraged of man."

The International Year of the Child for the Indian child has various perspectives which agonise a sensitive Indian.

Poverty, paucity of essentials for the mere act of survival, unhealthy environment, a competitive cut-throat world and lack of a programmed co-ordination of blessing a child to blossom in the combat against a world of exploitation, capitalism and ruthlessness.

However, a beginning has already been made. Recognition precedes action. In the dark gloomy clouds of withered aspirations, a silver lining radiates to salvage the destiny of the much misunderstood, much beloved Child. □

1. After the budget had been presented in the Parliament, a young man remarked: "Postage rates have again gone up." His friend replied: "This means that we are getting more of a licking than the stamps do"

2. He got his medal during the war for saving two women — one for himself, one for the general.

P. Ravindran III B Sc. (PCM)

O! CHILD

Thomas Cheeran

Today,
the dawn,
its face
Rosy
Blossoms in dust
Oh!
How beautiful is Childhood?
Night's myriad
darkness
Glimmers to the
Radiance
of
the Child
Tomorrow.....
in the sunrise.....,
Hunger beckons his death
To
Slow frenetic loveless
myth.

Love Sublime

Anil Angre III CBZ

Whilst Lavishly enjoying my evening walk
Free from gregarious, mensencial talk
Amongst the Surrounding scum and grime
I was surprised to see some sun shine

Oh! those beautiful eyes, my heart did somersault
As she smiled, and said it was not my fault;
For I, every part of me is yours
Let Thine Love soothe my sores.

Eyes shining, tears reflecting, illuminating her face
So beautiful, so slender, so much grace,
Holding each other in a right embrace
Tenderly, Lovingly, touchingly, There is no haste;
For, till I die, I'll Love her taste.

"What I will maintain vigorously is that knowledge is very much useful than harmful and that fear of knowledge is very much more harmful than useful....."

"It is the politicians, who, for want of destructive power force the scientist to work for them....."

The First Commitment of a Scientist towards Science or Society?

—Ashok Waran's passionate espousal of his commitment towards the scientists. This is a seminar paper presented in the Science Seminar.

Through centuries science has occupied a very high and an important place in the society. Man has improved through the ages because of science. If man has grown civilized through the ages, if man lives in greater comfort today than his forefathers did, it is because of science. Thus science has influenced man's life to a great extent. Men of science have therefore become an indispensable asset to the society. The functioning of a modern industrial society is unthinkable without the tremendous gains derived from and steadily being contributed by science.

The scientists' duty is to establish Truth and to pursue knowledge and therefore, I feel that his first commitment as a scientist is towards science.

The pureman of science, as such is concerned with the advancement of knowledge and in his professional moments he takes it for granted that the advancement of knowledge is desirable. I do not think that men of science can cease to

regard the pursuit of knowledge as their primary duty.

It is true that new knowledge and new skills are sometimes harmful in their effects, but scientists cannot profitably take account of this fact since the effects are impossible to foresee. The new techniques to which it gives rise often have totally unexpected effects.

We cannot for example blame James Watt for pollution, for if there had been no steam engines and railways the world would not have advanced to this great extent. Although it has its side effects it has served and has been beneficial to mankind for so many years.

The men who decide what use shall be made of new techniques are not necessarily possessed of any exceptional degree of wisdom. They are mainly politicians whose professional skill consists in knowing how to play upon the emotions of masses of men. The emotions which easily sway masses are very seldom the best of which the individuals composing the decisions are capable of. And so, the scientist finds that he has unintentionally placed new powers in the hands of reckless men.

More often than not, these reckless people are more after power and are selfish and seldom care for human welfare.

To see that knowledge is wisely used is primarily the duty of the statesmen, not of men of science.

The scientist may easily come to doubt, in moment of depression or over work, whether the world would not be a happier place if science did not exist. He knows that science gives power and that the power which it gives could be used to increase human welfare, but he also knows that very often it is not used so, but in the very opposite direction. Is he on this account to view himself as an unintentional malefactor?

I do not think so, I think we must retain the belief that scientific knowledge is one of the glories of man. I will not maintain that knowledge can never do harm. If I do so, such general proposition can almost always be refuted by well chosen examples. What I will maintain vigorously is that knowledge is very much more often useful than harmful and that fear of knowledge is very much more harmful than useful.

I will also go ahead to say that the scientist cannot ignore a discovery he had made thinking that it might do harm - suppose you are a scientific pioneer and you make some discovery of great scientific importance and suppose you say to yourself 'I am afraid this discovery will do harm', you know that other people are likely to make the same discovery if they are allowed suitable opportunities for research, you must therefore, if you do not wish the discovery to become public, discourage your sort of research, which is

impossible because someone is bound to ignore you and go ahead with it.

The scientists therefore on their own do their best for the society. It is the politicians who, for want of destructive power force the scientist to work for them. Ample evidences during the Second World War can be found to support this view.

All the men of science who have studied thermonuclear warfare are aware of two superlatively important facts: first that whatever agreements may have been reached to the contrary, thermonuclear weapons will certainly be employed by both sides in a world war. Why else could the countries manufacture nuclear weapons in such a large scale and even do their best to go one up on their rivals in this arms race? Secondly, if such weapons are employed there can be no hope for victory for either side, but only of universal destruction involving quite possibly the end of all human and animal lives and almost certainly, failing that, a complete reversion to barbarism. Radio-active clouds that are caused due to nuclear explosions are borne by the wind and will not respect frontiers and will also ignore the legal rights of neutral countries. What I intend to say is everyone right or wrong stands to lose if there is another world war.

The paramount interest of man should therefore be to preserve the existence of life on Earth by preventing a great war and also by preventing the misuse of science and technology.

The scientist of today is influenced by those in political power. He hardly works in a free atmosphere. He is constantly pressurized to work according to the

whims and fancies of the politicians. "Just as a soldier, he is forced to sacrifice his own life and to destroy the lives of others even when he is convinced of the absurdity of such sacrifices". (As Einstein says)

Mankind can only be saved if we eliminate for all times the method of brute force. After all man is supposed to be rational in his approach, why then should he use force to settle issues when more peaceful methods can be used? To achieve this end, man must do his best to be unselfish and must learn to live more humanely with his fellow beings.

Let us not fool ourselves; we know that most of the decisions about technology are taken at first hand by politicians, businessmen, generals and other socially powerful people. All along we have come across instances where science was forcibly controlled by social powers. We do not have to go far back in history to see how the Church, which was a socially powerful institution controlled the advance of astronomy to suit their own theories during the time of Galileo, and now quite recently during the world war when the scientists were forced to work under detention to produce armaments for the men in power.

Our civilization has developed on the assumption that the progress of knowledge is good in itself because knowledge liberates, and by its very essence contributes to the good of mankind. The scientists therefore must pursue knowledge whatever be its effects. After all, the scientist is in search of truth and that is most important to him.

As Dr. S. Radhakrishnan so aptly put it

"The purpose of scientific studies is to discover the truth about things and the patient workers in laboratories are as much imaginative creators as poets and philosophers. They are essentially benefactors of the human race. The gifts of science helps to make life fuller, wider, healthier and richer in comforts and interests and in such happiness as material things can promote". "If science is being perverted from its natural purpose, if it is used not for the happiness of mankind as a whole, but for private profit and public destruction, it is not the fault of science or the scientists. IF THERE is chaos in the economic world, if cows are slaughtered for manure, if wool is used for road making, if coffee is burnt and wheat thrown into the sea, while there are men and women undernourished and badly nourished it is not the fault of science. If the political world is anarchical, if scientific weapons are used for destruction and human slaughter elevated into a cardinal centre, it is not the fault of science".

At this stage Dr. Radhakrishnan quotes Einstein (one of the greatest scientists of all ages) "The present troubles of the world are due to science having advanced faster than morality; when morality catches up with science these troubles will end". Dr. Radhakrishnan further adds "Our progress is not integral if moral advance does not accompany scientific achievement. The problem of our age is the reconciliation of science and wisdom in a vital harmony. □

"When Shakespeare wrote about the seven stages of life, he overlooked college. But then He never studied here..."

"I TOLD YOU SO....."

Sunil Raina

—We warn you! Do not read this article by Sunil Raina. It can make you bold.

Welcome. This is our college. You would observe that it looks very dignified and all and I am bound to agree. It does look very commanding. Especially with out the students. All these Frolicking Freaks? Oh, you ARE a bit particular about their mental outlook, I must say. But as somebody said, what is in an appearance? That which looks like a rose may be a Plas—yes, I am misquoting but then this aspect 'I am very keen to improve upon. I want to be a Journalist. Meet our young friend here—one of the 'young and upcoming 'generation'-but please steer clear of College topics or else you'll probably be responsible for a lot of mud slinging in general. What? His General outlook is bad? Agreed, he cannot tell the difference between the New ECONOMIC BUDGET and the All INDIA SPORTS COUNCIL. But try him on some intelligent topics like which is ABBA's latest hit, or how many dollars Bjorn Borg gets for wearing his socks inside out and listen. His loquacity will surprise you.

You see, College Education in our country is attaining a parabolical level day by day. I know, to you—an outsider—all his may seem outright Blasphemy-what

with institutions being burnt day in day out and these strikes-but I dare say you ARE rather narrow in your outlook, look it at from our perspective. The burning of all property (the "arsoning", as you would call it) is a part of 'avante garde' education. Rather like Kindling the muses and all that; you don't understand the expression Avante-Garde? Well don't ask me, neither do I. Of course, it is a bit high-sounding but then we are adept at sounding high. This is nothing, Go talk to a Fresher after a couple of months and He'll probably flood you with the intricacies of the Shakespearian Sonnet and its comparison with some stanzas of the 'ODYSSEY' (His!) or that the 10+2 pattern is a new method of adding invention by Indian educationists (cheers!); or how to be a successful hitch hiker, or how to con an invigilator, etcetera.

I always maintain that the amount of honesty we abide by is something phenomenal. If we don't like a lecturer or his class, we give way to our more natural impulses (something) to do with the Darwinian theory(-I believe) and start cavorting and making a Rumpus to entertain the poor lecturer. And if he does ask us to perform for the other students as well by going out of the class we oblige him.

Ah, yes, we are hypocrites, but then who is n't? Even you, by starting that We are hypocrites brand yourself one. And, we do it to prepare for the evil world that is waiting for us. We can stand up for the great Democratic process and cheer for Jimmy Carter's tooth paste by electing a union, but choose to look the other side when the union begins to manage the management. We can cant off what's more, our lecturers can cant off verses in Urdu, tracing the authorship to Tulsidas or vice versa; we can quote Byron and with the same audacity claim it as our own work. Oh, we are hypocrites all right, but civilized ones.

Our education, by the way, is a farce. There is a look about the whole thing that makes you want to sneer at the vice-chancellor's pay-scales and singing yo-ho-ho-and a bottle of Rum. At our stage, everybody washes his hands off us-The parents by sending us here and forgetting, the teachers by taking attendance conscientiously, the union by giving us a few holidays off strikes and we ourselves by denouncing it all as a joke. A Bachelor's Degree is to us a mark of felicitation for the days of freedom a Bachelor enjoys before his penultimate doom.

It's all very interesting, no doubt, the way we keep everybody-(including ourselves) happy by being here. But then, there is a darker side to the picture also-we shudder to think of the Dry our Degree (Hic!) is presented to us and we have to set about to devour the world or let the world devour us. Very juxtaposed a rat race-I must say.

When Shakespeare wrote about the seven stages of life, he overlooked college. But then HE Never studied here. He should have caricatured another stage and placed it between the second and the third stage, quoting Milton's 'Paradise lost' and 'Paradise regained' in succession to asseverate the accentuation.

This harangue, I dare say, must have exhausted you. I apologize. Anyway all this stuff probably wasn't even mine. Must have been my Ruskin Bond-ish sub-conscious speaking out! Plagiarist is the word. We are all this and more and what's more-I wouldn't part with this sort of Education for all of President Carter's teeth, I assure you. Don't feel so repulsed. You should have known better- and don't blame meior this. All in a month's fees, I always believe. Anyway, I told you so. □

"Scientists would be able to create the baby fully outside the human uterus..... The sacredness of motherhood would be lost ..."

"Beware you will be Duplicated"!

P. Y. Chacko
Dept. of Botany.

—Mr. P. Y. Chacko slams down on the biological fantasy of cloning to prepare you for the future shock.

The greatest biological news of 1978 was the creation of a test tube baby in England. The details of this spectacular scientific achievement came in the news.

The scientists behind this fantastic discovery were of the opinion that they were able to give happiness and meaning to couples who were unable to beget children. Well, if this was the motto behind this, it was something great. There are many instances where a woman fails to conceive. The reasons may be Rh factor, structural deformity or some other complications. The "testtube baby technology" really gives such "discards" a new ray of hope.

Now the question is what is the next goal of the scientists in this line? You may think that this question is unwanted and of no relevance. But I am deliberate in asking the question, because as in all other scientific discoveries, which were basically aimed at overall progress of man but which were later misused to create man's grave yard, (you can quote any

number of examples such as atomic energy, laser rays and so forth), there can be misuse of this scientific achievement also. How can this 'testtube baby technology' be misused? The answer is critical and vital to the very existence of man on this habitable planet.

The following two Vital points flash perception:

- 1) On further advancement scientists would be able to produce test tube babies having 'desired' characters.
- 2) Biologists would be fascinated to produce clones.

These two points need brief explanations.

A test tube baby with 'desired characters' :

What does it actually mean? You and I would be thrilled to see that our children are extremely beautiful, well built outstanding in sports and games, super intelligent and highly talented in music and other arts. But at present in almost cent percent cases no individual on earth has all these virtues. As far as my know-

ledge goes "soccer king" Pele was not at all good at music or in any other discipline of fine arts. Likewise Henry Fonda or any other great Hollywood filmstar is not well known in the field of sports & games. As already stated, my point is, people will go for obtaining all these great qualities in their children - in their test tube babies.

This would have two direct consequences on the human society and culture. When test tube babies are quite nearer to the reach of people, everyone would prefer it to a normal baby because Scientists would reach a sort of perfection in the creation of test tube babies without the help of an "incubating woman" - to be more clear, Scientists would be able to create the baby fully outside the human uterus. Then, most woman would not take the risk of labour pain. Thus the sacredness of motherhood would be lost. That would have a disastrous effect on human society - certainly the beginning of our decline.

When all the test tube babies, with most of the 'desired characters' were created, the human race would come to a stagnation point. This is again something really dreadful to the mere existence of human race, because when all are equal in physical ability, beauty, intelligence and all known qualities, there cannot be any type of distinction or competition. No two individuals are identical (or equal) and variation is the rule of nature. This is the biological clique, which forms the foundation of not only our existence here but also the history of human development and culture.

Again the testtube babies could be not only of 'desired characters' but also

gigantic dreadful creatures. For example imagine a testtube creature of 20 feet high and weighing few tons. To such a creature the normal human beings would be mere Lilliputians. Man may be able to produce testtube babies with 'desired' or 'undesired' characters, may be a better creature, but never a man!

How the 'desired' or 'undesired' characters could be incorporated in a testtube baby? The branch of science dealing with the above mentioned aspect is known as Genetic Engineering. The development of genetic engineering has far reaching impact on man. The following discoveries in cytology and genetics paved the way for the remarkable advancement in genetic engineering, namely

- a) D. N. A. and its double helical shape
- b) The occurrence of genes in linear order in D. N. A. and their chemical structure
- c) the artificial synthesis of D. N. A. and genes
- d) the Genetic code and
- e) the phenomena of central dogma of genetics and Temenism

The scientists who made these discoveries were honoured with Nobel Prizes. The details of these discoveries are beyond the scope of this article. The magnificent discoveries of genetic code and the artificial synthesis of genes are, in my opinion, the greatest events in the field of genetic engineering. As we know genes are "functional parts" of nucleic acid especially of D. N. A., which is seen mostly in chromosomes. At present a Geneticist is capable of giving

correct information regarding a specific gene, as in which chromosome it is present, and at what exact position (locus) in that chromosome it occurs and so forth. (a technique commonly known as genetic chromosome mapping) Since genes are responsible for the expression of a particular trait, it is possible now to pinpoint which gene is concerned with the development of a specific trait. The artificial synthesis of gene further made it easy to replace an undesired gene from the embryonic cell. To be more succinct, a test tube baby's gene compliments could be studied in the first embryonic cell (Zygote) stage and 'desired' genes could be introduced. All these techniques are not fully achieved at present, yet within a very short span of time, I am confident, that the scientists would be able to do it.

The second line of advancement that may be anticipated in "test tube baby technology" is cloning. What is meant by cloning? The simplest definition is the production of a new individual from any vegetative cell of an organism. Just as we produce a new rose plant from a twig of a rose plant, it will be having all the characters of that rose plant from which the twig was selected. Of course cloning is quite different from the propagation of the rose plant.

Imagine an exact living photostat copy of you or a mirror image of you being created. Definitely you would be thrilled to see hundreds of your exact 'living

copies', perfectly similar to you in appearance, size and characters and qualities. Any vegetative cell of your body is a potential zygote cell, hence could be converted into embryonic cell by inducing cell division. The further course of scientific care needed for the complete development of this embryo is exactly same as that of the test tube baby.

What would be the impact of cloning on man? As in the case of testtube baby' when cloning becomes quite common man would definitely be choosing a clone for a child. Then who would be bothered about marriage? Who would be bothered about family life? Again human race would face a stagnation point. No variation, no difference from the previous generation. Another striking impact of this would be the "temporary stayorder" to death. Imagine all the people of the present day continue to live on this planet for ever! Of course you would be dead, but an exact replica of you- the clone-would be there to represent the "previous you"!!

Let me conclude this purely speculative article, with a humble request to the scientists engaged in the above mentioned fields to windup further researches in these lines, because, as pointed already, perfection of techniques in these fields would destroy the entire concept of our society. May be, I am wrong, yet I feel man can survive only if those institutions or concepts such as marriage, husband and wife, parents and children and to certain extent God and Religion are allowed to continue. □

THE CONQUEST

Sunil Raina II B. A.

Stagnant quietness
whispering pines dormantly conversing;
apparently sleeping indolence.

Nature's pampered Narcissus
reticent, beautiful - still waters
stiller meadows, plains
where greenery rolls with Fragrance

and in fluent Tandem
birds chirp, Translucent beauty,
coma enrapturing - all is quiet.

Then A roar
Belligerent invasion by
flagrant stubborn men

Insolent conquests of recondites
Who call themselves civilized—
and decimate it.

Depredatory and obnoxious fingers
Stretch and strive to make
all their own
Nature's dolorous face
Fails to arouse the apathetic
Tears flow
—Man had come.

“I will not say women have no character, they have a new one everyday.....”

Oh, mistress mine!

Collected by J. Suresh kumar III B.Sc. (CBZ)

—Suresh Kumar's collections proves that Christ College is exclusively for men.

Don't trust a woman, she might be true to you.

Women when they have made a sheep of a man, always tell him that he is a lion with a will of iron.

The best way to fight a woman is with your hat—grab it and run.

Brigands demand your money or your life. Women demand both.

All women are good—good for nothing or good for something.

A woman is like your shadow—follow her, she flies; fly from her she follows.

When a man dies the last thing that moves is his heart, with a woman it's her tongue.

There are only three things that women do not understand in this world Liberty, Equality and Fraternity.

If you are a woman; you must never speak what you think; your words must contradict your thoughts; but your actions may contradict your thoughts.

Running after woman never (hurts) anybody. It's catching them that does the damage.

It is often women who inspire us with the great things that she will prevent us from accomplishing.

A woman must choose; with a man liked by women, she is not sure; with a man disliked by women she is not happy.

Women are not virtuous but they have given us the idea of virtue.

Women still remember the first kiss after men have forgotten the last.

I will not say women have no character, they have a new one everyday.

Women are not much but they are the best other sex we have.

A woman forgives only when she is in the wrong.

The only golden thing that woman dislike is silence.

On only one issue men and women agree, they both distrust women.

Women will be the last thing civilised by man.

Friendship among women is only a suspension of hostilities.

Women and elephants never forget an injury.

A man can be happy with any woman as long as he does not love her.

Modern women understand everything except their husbands.

The only way to behave to a woman is to make love to her if she is pretty and to someone else if she is plain.

A woman begins by resisting his advances and ends by blocking his retreat.

Women are to be loved, not understood.

Women have such clean hearts. They change them every now and then.

"It is important to remember that the doomsday prophecies are not rendered incorrect by merely....."

Doomsday - Today, Tomorrow, Never?

Jayanth Rama Varma

—Well then, Read on;

Jayanth Rama Varma slams down on the eternal craze about the doomsday from an economic angle;

The post Second World War period witnessed a dramatic growth of industry and a concomitant increase in living standards all over the world unparalleled in human history. But this period also marked a severe depletion of non-renewable resources-basic raw-materials and fuels; industrial pollution also become a serious problem.

In this situation, the Club of Rome, a prestigious international body of public and private business leaders commissioned a report on the outlook for mankind. This report entitled LIMITS TO GROWTH was prepared by a M. I. T (Massachusetts Institute of Technology) team of systems analysts under the leadership of Dennis L. Meadows.

The crucial conclusion of this report was that if present trends continue, depletion of natural resources would, within a hundred years, lead to the collapse of industries and agriculture; lack of food and health services would then wipe out large segments of the world population.

This conclusion is nothing new - doomsday predictions like this have been

made ever since Thomas Robert Malthus published his first predictions that population growing in geometric progressions will outstrip food supply which grows in arithmetic progression and cause widespread famine. What is new in Meadows's work is its use of a highly sophisticated computer model. Meadows analyses five important trends of global concern - population growth, industrial progress, pollution, food production and depletion of resources. These five factors are related to each in several and complex ways. They also depend on various other external parameters. These relationships take the form of a set of several hundred simultaneous differential and difference equations. These equations constitute the basic mathematical models of the system. Once this system of equations is set up, a computer can be used to work out the time path of the system for several decades on the basis of any given set of assumptions. Meadows actually worked out thousands of alternative projections on his M. I. T. computer to derive his main result "All growth projections lead to collapse".

In non mathematical terms, Meadows argues that population and industrial capital are characterized by what he calls positive feed back loops which generate exponential growth. i. e. the greater the population or the industrial capital, the greater is their growth and the greater their

growth, the greater they become leading to yet greater growth; growth feeds on itself to become exponential growth. On the other hand, natural resources and environmental capacity of the system is finite and cannot sustain an indefinitely large population or industrial base. Exponential growth of both of them must sooner or later come up against these constraints. The constraints express themselves as negative feed back loops which become stronger and stronger as population and capital increase and ultimately balance and dominate them, as resources become scarce, more and more capital is spent on procuring new materials for industry leaving less and less for investment in new plant and facilities. Around 2020 A. D. investment in industry falls behind the rate of obsolescence and the industrial base begins to collapse. As agriculture and medical services are also highly dependent on industry (for drugs and medical equipment; fertilizers and farm machinery) the decline in industrial capacity carries with it the decline of health services and food production, the result, of course, is famine and disease.

Meadows' conclusions have not gone unchallenged. One computer specialist commended that it was a case of "garbage in garbage out"- if you put garbage into a computer you get garbage out of it, the only thing is you get it much faster. Nobel Prize Winning American economist Paul A. Samuelson of M.I.T. argues that Meadows' prophecy was not very much different from that of Malthus except that instead of arithmetic and geometric progressions Meadows uses differential and difference equations. Another prominent M.I.T. economist Robert M. Solow characterized as "the computer that cried wolf". Dr.

Herman Kahn director of the Hudson's Institute used his own computer projections to show that even 200 years of unrestricted growth will not deplete resources excessively and that in 2176 A.D. the world will be supporting a population of 15 billion with a per capital income of \$ 20,000 resulting in a gross World Product of R 300 trillion, more than fifty times the present figure.

It is important to remember however that the doomsday prophecies are NOT rendered incorrect merely by assuming that there are vast undiscovered resources of various natural resources such as non-recurring increase in resources, however large, is not sufficient to balance the exponential growth of population and capital. They can be balanced only by an exponential growth of natural resources. Meadows tacitly assumes that there are no such exponential trends while his critics assent that such trends prevail.

One of the most important factors ignored by Meadows is the impact of technology. It grows at an exponential rate the rate of productivity of natural resources also grows at an exponential rate. The environmental capacity of the system may also grow at such a rate and pollution too may be reduced. In such a case exponential growth of income can take place without overshooting the finite limits of the system.

Another important factor ignored by Meadows is the price mechanism for adjusting to scarcities. As natural resources become scarcer their prices rise rapidly and induce a search for cheaper and more abundant substitute and also cause a shift to less resource intensive methods of

production. Increase in prices will also cause a shift in consumer preferences from resource consuming products and more generally from all industrial products. The ultimate effect of this tendency is to reduce depletion of resources considerably.

Further the crucial conclusion of the Meadows analysis depends on the precise form of the differential and difference equations which form the core of the models. These equations necessarily involve a very large number of empirical parameters and reaction coefficients specifying the exact manner in which changes in each variable affects the other variables

The results also depend on the nature of the lag structure built into the system. These assumptions can be verified only by a thorough going analysis of statistical data which does not seem to have been done by the Meadows Group. Even with such a statistical analysis the exact lag structure is hard to determine because this and other dynamic characteristics of the system often have very little influence on its short run behaviour. Perhaps it is true to say that the present state of advancement of econometrics does not justify any forecast extending over a period exceeding 5-10 years. Projections over a hundred years ahead certainly fail to inspire much confidence in their reliability. □

The Student Leader after his election, promptly phoned his girlfriend and shouted "Darling. I won the election, would you like to see a movie and have lunch with me at Brigades? ". At the other end: "Wonderful: I'd love it!" After a brief pause "who is speaking please.

"If at all we leave behind anything in this world, it is a good name, so let us be more human"

TO PAUSE FOR A WHILE

Naushad M Khan III B.Com

—So then, this is the answer given by Naushad Khan to Jayanth Rama Varma.

A Sanctimonious article which would make the angels weep;

This is a subject which every human comes across in his life, it talked about and preached. But I want to pen this down as it is said "A drop of ink makes a million think".

On this globe there are wars, hatred and other evils which are revealed directly or through diplomacy. All this is due to the relationship between people which is not smooth. If a person succeeds in any field of life, others develop hatred and jealousy instead of encouraging him.

In this world every man wants a position in life and he wants to become famous. In this pursuit he forgets or rather discards his virtues. And once he attains what he wants by any means, he feels on top of the world with pride and arrogance. Mao-Tse-Tung said "Even if we achieve gigantic success in our work, there is no reason whatsoever to feel conceited and arrogant". We should have ambition in our life but should not be ambitious to the extent of being selfish.

If at all we leave behind any thing in this world it is a good name, so let us be

more human, give a thought to what is happening around us instead of being buried in our selfishness. This is because one may gain political and social independence by being selfish, but if he is a slave to his passions and desires, he cannot feel the real joy of freedom.

Let us spread goodness around us; there should be selfishless co-operation and dedication; ("Let everyone sweep in front of his own door and the whole world will be clean".) This is exactly what we need instead of waiting for some one to do it, let us get together and do it. Because duty is what one expects from others. As W. H. Ter Hune has said "Make up your mind to live fully, courageously, daringly gracefully, wisely and un-selfishly. Then you will discover that life is not a ordeal, but a glorious adventure".

Let us not boast our experiences and success in front of the less-fortunate ones and humiliate them. Mahatma Gandhi said "It has always been a mystery to me how men can feel themselves honoured by the humiliation of their fellow beings". Let other people talk of your good work.

We must be truthful in all aspects of our life and Truth is the hidden gem we all should dig for, let us speak truth, the other expression being frankless and I believe that "If you wish to preserve a secret wrap it up in Frankness", because

if you desire to know, do not fear to ask. Let us dare ourselves to do something and not be humiliated by others because "Heroism is not in the success or failure but in sincere efforts and attempts". And also encourage others by helping them to achieve their goals in life. If you render help hoping credit to come then it would amount to being selfish. Let us help the less-fortunate and understand their feelings. It would be worth while to go down to their level in the process of understanding them than misunderstanding them". Anything which is rational is always difficult for the laymind. But the thing which is irrational anyone can understand".

We should not be discouraged by misfortune. The moment one starts comparing one self with others one feels the worst, but one should not forget that there are others who are worse. So don't

compare, because misfortunes come on wings and depart on foot. And let us not make imaginary evils when we know we have so many real ones to encounter.

What men need is not material wealth or worldly possessions, but good virtues about which the world will talk. So, let us give them what they have lost. Let us give what it needs and nothing else, for "it is no use giving bread to a man who is dying of thirst". So let us have true faith in doing this, because with little faith we can do something and with no faith we can't do anything.

There is one more thing which many people resort to, it is "spreading Rumours." As Fire destroys property, Rumours destroy Trust." So let people be more sensible and not talk about others. They may talk for the sake of talking, but the person who is spoken about is worst affected. □

The other day, when two girls ventured into our campus, the physical director was heard calling out: "Hey, you two! For a minute I mistook you both for girls. For God's sake at least walk like men".

When I write a Poem

Rakesh Kumar Singh II B. A. (PSE)

When I
write a poem
The language is lost
The grammar of general conversation
I wonder;
How it languishes and dies!
A Revolution, a cohesion,
Of clamouring thoughts
Seeking rights of 'expression'
Churns a commotion of emotions
And turns in me.
Even after sitting with a dictionary
You
Would not understand the right idea rightly
Because—
When I write a poem
The meaning of 'I'
'Is, 'You'.

Chickens Unhatched!

Rakesh Kumar Singh II B. A. (PSE)

Words are birds
Without feathers
From the lakes of sorrow
Would come out
But,
Eggs — Unhatched
How many more ?

"The teachers, do not believe in hard and sustained work. but in leisure and more of it, if possible....."

FOR WHOM THE BELL TOLLS

A. Bhaskar, Final B. Com.

—Bhaskar mirrors the angry young student of a despondent India.

Nowadays, most students think that examinations are a gamble. They question the very utility of the current system of education as a means to employment. As the growing unemployment problem creates frustration among the students, they all feel that they can not possibly succeed in getting into a profession of their choice. A report reveals that most of the University students in India mostly talk of the futility of life and are really very desperate. All this frustration and desperation account for their lack of concentration in studies and their becoming prey to the machinations of unscrupulous elements in political and social life.

Today's youth are easily carried away by political catchwords and become pawns in the hands of crazy and unscrupulous politicians, who employ them in their election campaigns and incite them to do acts of violence. It is true that many of our promising youth, who were dragged into the dangerous whirl-pool of party-politics have ruined their career.

We are familiar with Swami Vivekananda's saying that education should be life-building, man-making and character making. That is, the aim of education should be to bring about an allround improvement and hermonious development of the personality. This involves an inte-

gration of four important virtues, viz., a critical mind, a creative mind, a sense of values and an ability for making social adjustments. Can the present system of education ever bring about this consummation?

The answer is an emphatic "No". The teachers blame students for this. This is true to some extent. It is also equally true that teachers of to-day with some exceptions are no longer missionaries. They lack idealism and sense of dedication. They do not believe in hard and sustained work, but in leisure and more of it if possible.

The radical changes in today's youth are indicated by their acquaintance with deleterious practices, swindling money from their parents and spending it on smoking, drinking, gambling and seeing obscene films are some of the objectionable habits of modern youth.

One educationist remarks, "If the purpose of education is to bring about an all-round improvement and development of the personality, the present system of evaluation is not correct". Such is the crisis which we are facing to-day in the present-system of education. It is only by making sweeping changes in the system of education, in a way that mutual understanding between students and teachers is achieved, and the ills afflicting it can be eliminated are the purpose of education to be achieved. □

PROMISE

Kiran Chandra Sharma III B.Sc. (CBZ)

Who has not received a promise,
From father, mother, brother, a sister,
And let me not forget the one,
That came from the sweet heart.

A promise is a promise,
Like the dry leaves they break easily.
It is easy to promise,
It is still easier to break it.
Will anyone come and tell me
Why this should be so

Have I not clung to that promise,
Painting my world with all the rainbow colours,
Decorating my images with the loveliest of flowers,
Hoping against hope that the day will come
When my little world of fancy will blossom,
Into one of reality,
Oh! all that only a pity.

Words passed through my mind,
As I put them down on paper.
It was blown away by the wind.

Words, yes words that make up a promise
Are as empty and hollow as the wind.

RAINBOW

Balaji Narasimhan III B.Com.

Reg. No. 265.

—Balaji Narasimhans Passionate
Short Story of Love.

Thirty two years does not make a person very eligible I thought. At least for a woman. There were times when I could see those dreaded lines across my face, especially near the mouth and eyes. No amount of make up could ever erase those lines. Sometimes I thought that God had purposely done it to me because of the life I had lived. At thirty two I had seen everything that life had to offer me...the men, the wine and the wealth. There were times when I used to be madly in love with any one of these things. When you are young you just don't bother about what will come. It is the present you are bothered about. If it is money you want toady, then it is at the cost of your reputation tomorrow. And so life went along without a crease of worry across my forehead. A. B.Com. degree at the age of 23, the beauty queen for the city at the age of 25 a course in food-crafts at 26 and a bank job at 27..... What more could I ask for. At 27, I could pick dates for my asyng. The innumerable telephone callers whom I would tactfully turn down. Till 29 I lived the life I had always dreamed about. If I went out it was always in the best car in town; expensive gifts which I would turnd own and secretly chide myself for having done so. The most eligible bachelors who tried so vainly to give me the impression that they were the best.

I was really living in style when tragedy struck my life. My father, may his soul rest in peace, had a heart attack. Coronary malfunction, they said. He opened his eyes just once after that and told me, ".....Veena, don't get carried away by what others say. Do what YOU think is best." He couldn't talk any longer. The doctors tried to assure me, but I knew that it was all over. I remember those after-dinner converstions with him. Those frank talks I had with him about life, about love, about sex. I wondered how it would have been if mother had been alive. Poor thing, she died when I was just three years old. Daddy would play 'Anka' and we would keep talking till 'Papa' came along. We would keep silent and listen to it. The song really hits you when yon are in the mood.

After his death I became more and more withdrawn. Ever so often the phone would ring. ".....Veena I'd like to take you out to dinner tonight.,, I would reply, "Anil, that's very kind of you dear. But tonight I have a lot of ironing to do. May be some other night." Then there were the inevitable meetings when I went to work in the mornings. "How about a movie and dinner later in the day Veena?" "Oh Venu, you know how it is for me at the office. I'll be dead tired today. why don't you ask me again tomorrow?"

I knew I was gradually drifting away, but I couldn't help it. The number of

phone calls home and the invitations to parties reduced. I did go to a party after that. The result was disastrous. I psyched myself properly with a stiff drink and approached a guy I knew. "Hari, its been a long time since you took me out. The night's still young, so why not have a drive and come back and join the party later on?" It was hardly a subtle line to throw. The guy sort of squirmed like I'd done when so many others whom I didn't like, tried to date me. He said he had some sort of appointment or something and said, "Why not make some other time when we could spend the evening together?" But I knew what he was hinting at — — — no thank you. I was floored. This was the first time it happened to me. I had a sort of paranoid feeling that everyone in the room was staring at me. I just couldn't take it. I could have cried! I left the party soon after and went straight home and cried myself to sleep. I didn't dare go out of the house for the next two days. Veena, Veena, you're losing your touch. Get hold of yourself, I told myself.

A year later I met Ganesh. He was tall and dark and handsome in his own way. He never wore jeans or even T-shirts I noticed. He would smile as he passed along my house in his black Morris Minor. He asked me out after a few days. I declined. He asked me out for the next six days and everytime I refused. When he asked me out for the 8th time I thought that if I did go out with him and remain silent throughout, he would probably take a hint and fade just like the others. But I found it difficult not to enjoy being with him. He told me about his hobbies, the jokes he played on his masters when he was at school and about his present

job. I found myself actively talking to him about my father, my job and other trivial things. It surprised me. He was the first person I opened up with after my father's death. When he asked me out again I found myself accepting. We kept seeing each other for a few months.

I got myself into another mix up shortly after. This did the most amount of damage to my life ever. I was boarding the bus when I suddenly lost my foot hold and slipped. My face struck the edge of the footboard and it started bleeding profusely. There was a deep gash from the edge of my ear to the nose on the right side of my face. I was in the hospital for a week. Ganesh came over to see me. On the third day he was extra-sweet to me. I was just floating in the clouds when the shock came. "Veena, I've got a slight problem." His face was creased with worry. You see my boss has asked me to go over to Ooty on this sales job. It'll take a week for me to come back. I tried to put off the trip, but my boss won't listen. He wants this job done right away. Take care, I'll be back soon, ok?"

"It's alright Ganesh. Don't worry about me. I'll be very careful. But you be careful and all the best," I told him. The rest of the days at the hospital seemed to take eternity.

I finally went home — — home which had nothing to offer me, only empty silence. How I missed Ganesh! Ganesh did not turn up as promised. I told myself Veena, how do you expect him to come at your back and call. He is probably held up somewhere. It was ten days since I had last seen Ganesh. I started becoming morose and lifeless. I told myself

Veena, you don't have the beauty you were once proud of; nor do you have the youth and freshness a man so desires. Come on, you are tripping 32 and look at your face, you'd do justice to an old hag. God, God, why did you have to do this to me? Why didn't you kill me instead? Indeed I looked prematurely old, The blood had fled from my face leaving it pale and I had that haggard look and the scar made it even worse.

Ganesh came back after a fortnight. He looked tired. He said. "I'm sorry Veena. The trip took longer than I had expected. The job came off quite well. Now then, how are you doing? Everything alright?"

"Oh yes. I,m fine, "I replied.

"Veena, I think it's time we had a heart-to-heart talk. You know I'm in love with you: will you marry me"

I took it cool. Could this guy still love me after all that had happened? No, he's just one of those guys who propose and leave a girl in the lurch later on.

"Come on Ganesh, stop Kidding. I've recovered well enough so you don't have to give me that line."

"I'm serious Veena."

"Now look here Ganesh. I,m no very young——33 years under the sun. In fact I'm just a society hag. I've got a....."

He put his hand on my lips. "No matter what you think about yourself, you're still the girl I want. Veena, Veena, you don't know about life."

"You mean you.. still want to marry me after this ugly scar" I asked.

"Don't be silly dear, "he said.

A big tear drop rolled along my cheek. "I'll have to think it over." I looked at him, "You know"my voice suddenly broke. I was in his arms and he was patting me on my head. "It's alright Veena, it's alright." His voice was reassuring. I cursed myself for having judged him so differently. Then I knew there would be someone to look after me, someone who really cared for me.

We were married the following week. But somehow, I have this curious feeling. At 32 had I seen everything that life had to offer me? Or hadn't I? □

We bored our Union President when he gave us a speech preceeding the day of elections. His parting SHOT was "You set of blind, stupid, obstinate, unmitigated," We made him our President.

REMEMBRANCE

— Harprit Singh I Heca

The boy hastened home to watch—
a dead body being carried out.
A shocking blow stunned his mind, and then
his mind was caught in a whirl
as he remembered his Mother
playing with him,
feeding him with a tiny spoon,
taking him to school,
her kindly pearly smile
that held no vile.

Then a pain started all over,
not purely physical
and as it's grip tightened,
two pearly tears rolled over—
down his cheeks
and onto his throat
inside which was stifled
a cry of Lonely depression
a wail;

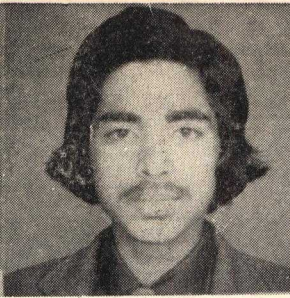
□

"Once in a grammar class, our lecturer got wild with a wrong answer: 'Even a fifth standard boy will say that the sentence 'My wife is a beautiful woman' is in present tense'."

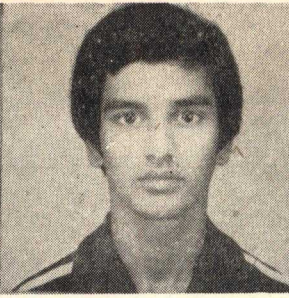
Voice from the back, "Not when he sees her".

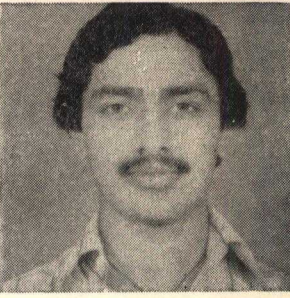
Stephen Beck
Runner up
State Snooker
Championship

Mohammad Imtiaz
State Junior
Volley Ball,
Foot Ball Player

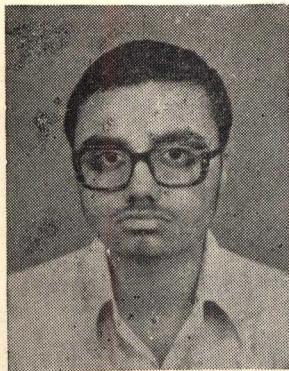

Wilfred A. Pereira
State and University
Hockey Player
College Jr. Athletic Champ.

Jeevan Belliappa
State Junior Hockey Player
College Sr. Athletic
Champ.

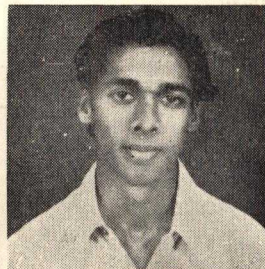
SPECTRUM

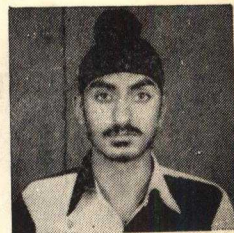
Jayanth Rama Varma
Brain of Christ College

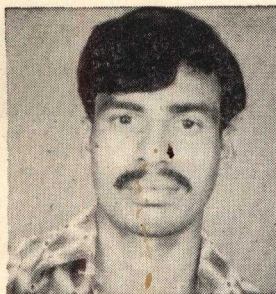
Dinesh Kedia
Rank Holder - B. Com.

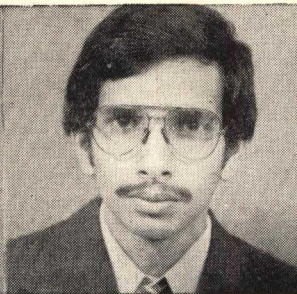
Johnosn V. D.
Rank Holder - B. A.

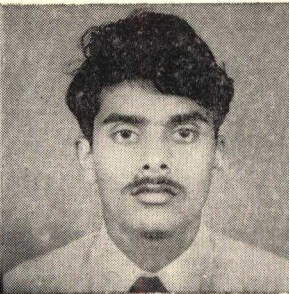
S. P. Singh
Jr. National Hockey Player
College Junior Hockey
Team Captain

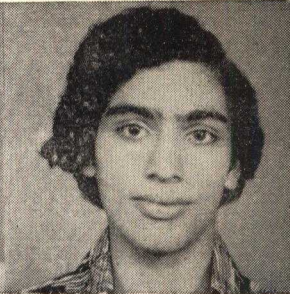
R. Yellappa
University
Kho-Kho Player

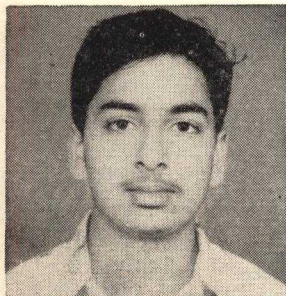
Leslie Mathew Pereira
Photography Club
Secretary

Kiran Chandra Sharma
Quiz Club
Secretary

Reji Koshy
Science Debater

K. S. Neelakantaraya
Science Debater

C. G. Balasubramaniam
I Prize - University on

Johnson P.
I Prize Science

Felix Anand Abraham
Chairman

Aby Thomas
Joint Vice-Chairman

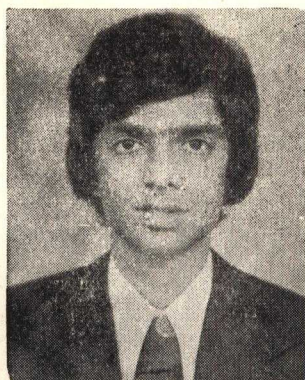
Shankar Balakrishnan
Joint Secretary

Radhakrishnan,
Vice Chairman

George Jacob,
Secretary

Sunil Jolly,
Treasurer

CHRIST COLLEGE ALUMNI ASSOCIATION

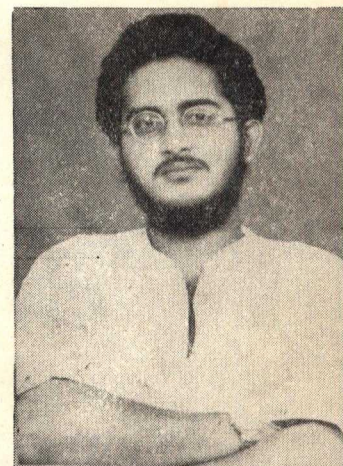
Sampath Kumar
President

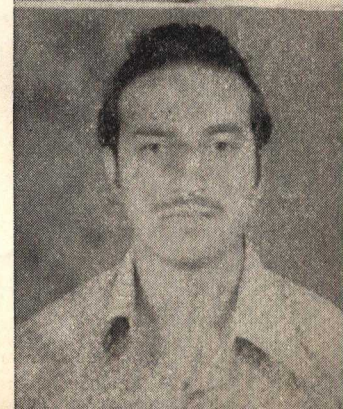
Udayseth
Secretary

Santosh Kumar
Joint Secretary

Ganguli
Committee
Member

Samiulja
Moosaraza
— Committee
Member

BASKET BALL TOURNAMENT

Hm. m. P., Would the Ball ever
↓ reach the Moon? CHRIST V/S SJP.

Gymnasts on view? Well,
where is the Ball then..... ↓

The Hosts: ↑
Christ College
Team

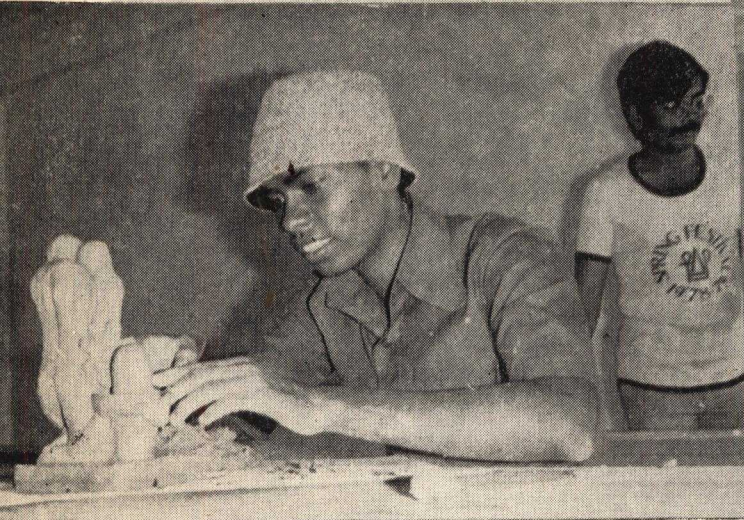
↑ The Glitter
After the Welter
of Sweet

Mr. Kodandaramaiah I. P. S. Presents the Trophy to SJP Captain.
Rev. Vishakantaswamy as usual Blesses the Trophy.
Mr. Arul is our PTI & UNI Reporter.

SPRING FESTIVAL

Julian's Rapturous Melody..... ↓

↑ The gentle tread that set the sublime breeze.....
— A prize winner in the Fashion parade ↓

↑ All eyes were on First Prize winner Gopinath (Christ College) except Mr. Arul's whose eyes were on a live Model.

Guess what the Love Ranger was doing? — UAS on stage

BLISS WAS IT AT THAT DAWN
AND TO BE YOUNG IN CHRIST COLLEGE
WAS VERY HEAVEN.....

Not only in classes, But also on stage WE sleep

Gururanak's Drummer Mirrors
the Ecstasy of the festival

Oh... No... Please
Bear them... They
are just girls; ...
You see tolerance is
our national vice.

Madras Christian on Stage

The 'Queens' from Queen Mary's,
Madras on stage—Singing . ?

Hay, What do you mean you have
a long sword..... It's of no use...
Maria Rebello [Best Actress] on stage

"Well, who cares for you... h m. m. p.—" The seventh
model in the fashion show.....

↑
One Amused, Stares; Scowls; Ecstatic; Passive—That's how Christ
Won the first prize in Ind music group.

Vow .. The Trophy,
-Who says Bangalore
Mosquitoes are not
delicious ..

Arre .. Hare...[Sankara, Narayana
The trophy .. Aiyoool the trophy..

↑ Loyola came all the way from Madras
to wink and win the trophy...

Rev. Fr. Rector Inaugurates the Sports meet-But where is the flag?

Just don't worry what's happening - it's the march past

SPORTS

Who says they won prizes...
It's a big joke... ↓

We solemnly swear that we would not
stampede to steal bananas after tugofwar

Ooo...oops ...; The stitching did not betray him... A study in contempt? ;

Mr. Devasurappa is a cool cool Man...

Oh! Mr. Chacko, I have run all the way to save you...
Oh Yes, Just what Mr. Chacko is doing?

SPORTS RADIANCE

Beware of desmond., He leaps to high

DOWN THE RADIANCE:

Oh! Come one, come all, who dares me

—Fr. Principal—The shot put champ.

Fr. Andrew wins his way as C. S. Raju swims in his path
in the 50 Mtr. race for superstars;

Mr. Dharmiah Gowda,
The chief guest escorted
by Rev. Swamy and
Rev. Fr. Principal.

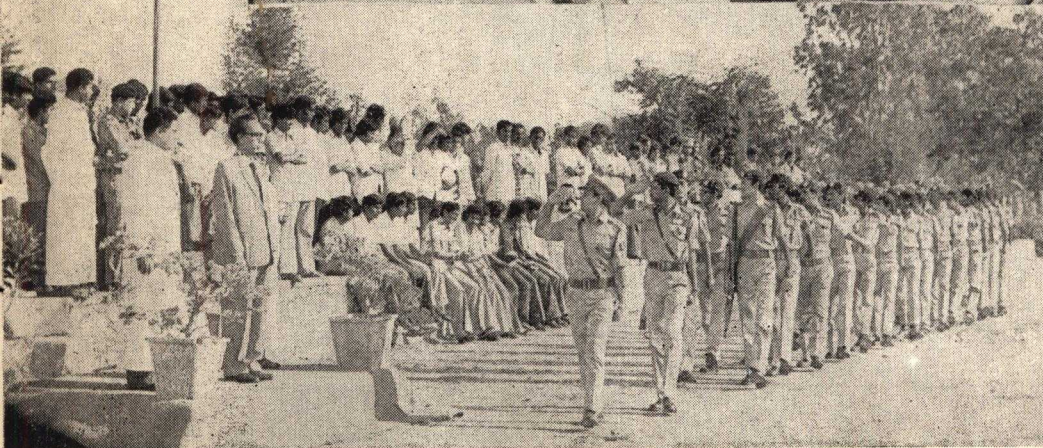

Rev. Fr. Mani Giles
Presents the report.

The Vice-Chancellor Mr. T. R. Jayaraman I. A. S.,
being welcomed by Rev. Fr. Principal.

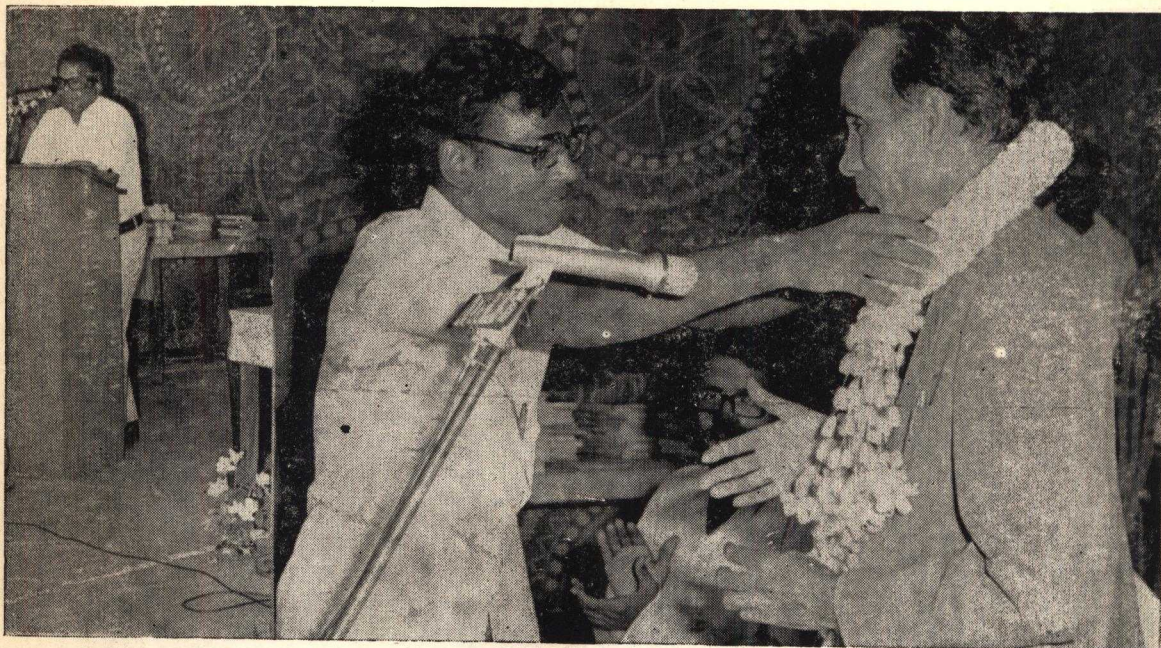
Mr. T. R. Jayaraman reviewing the smart guard of honour.

Felix Presents
Union Report.

COLLEGE DAY

Mr. V. Kothandaram welcomes
Rector, Principal and the
Vice-Chancellor

As Felix Pauses to clap, the Vice-Chancellor joyfully
accepts being garlanded

COLLEGE DAY CELEBRATIONS

Baby-Chess Champ

Student Editor
Ashok Waran

and Ramesh Swamy receive their prizes.

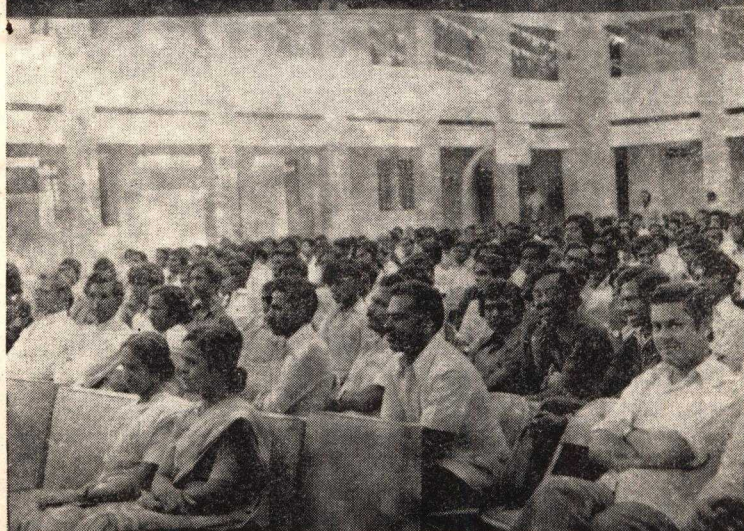

↑
A song for
the glory of
Christ College.

As felix sat
passively
perplexed, the
Vice-Chancellor
commended
our college.

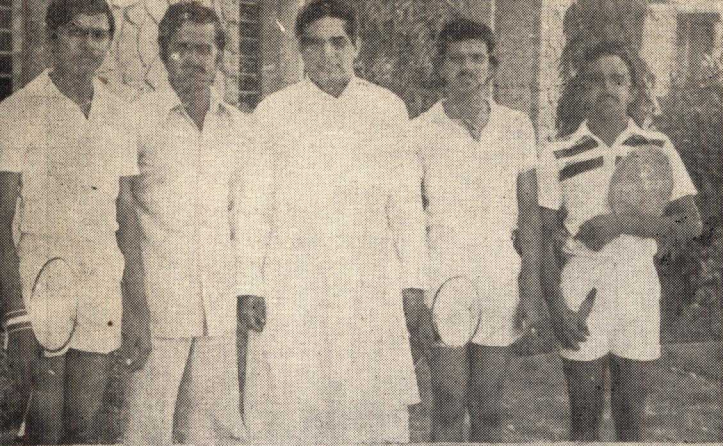

↑
A parent's
grateful
appreciation.

Mr. Sundararajan
is the only staff
member to know
how to pose for
a photograph ..
congrate...

COLLEGE DAY CELEBRATIONS.

BLOSSOMS

←

College Shuttle Badminton Team.

College Hockey Team

→

←

Junior Hockey Team - The proud winners of the rakhra cup for the second year in succession — all praise to the team and to Swamy and Benny.

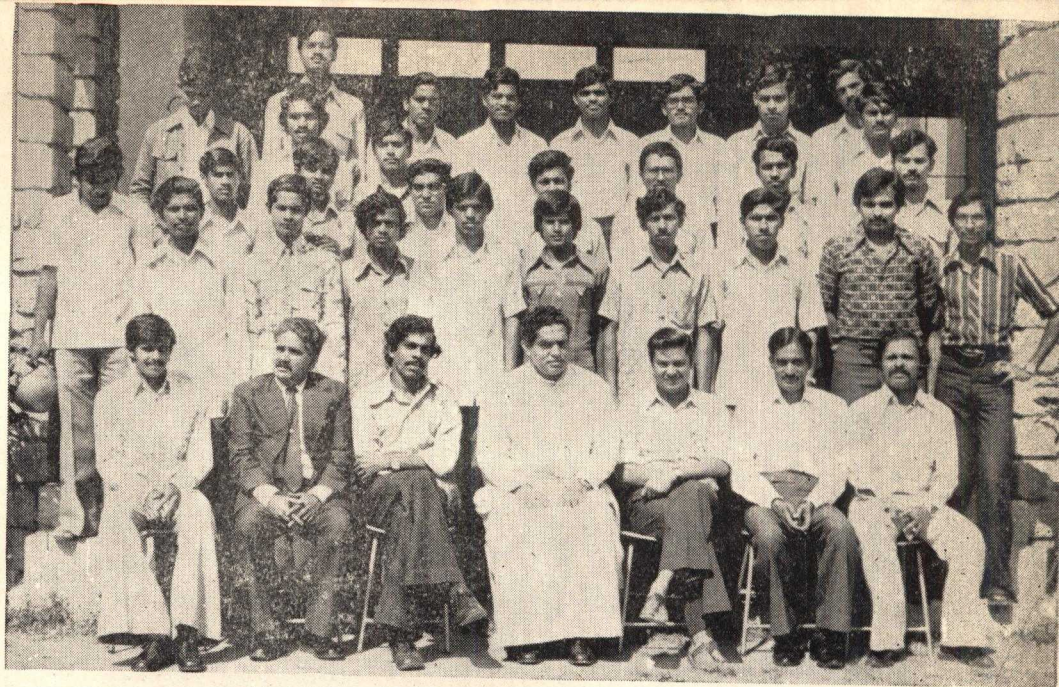
College Football Team.

→

The college cricket, volleyball and other teams were too shy to stand before the cameraman...!

→
Final PCM
Students
with Staff

From Now on They Just Would Peer at the Stars

“PARTING IS SUCH SWEET SORROW”

They At Last Say Good Bye to Dissecting Frogs.....

→
Final CBZ
Students
with Staff

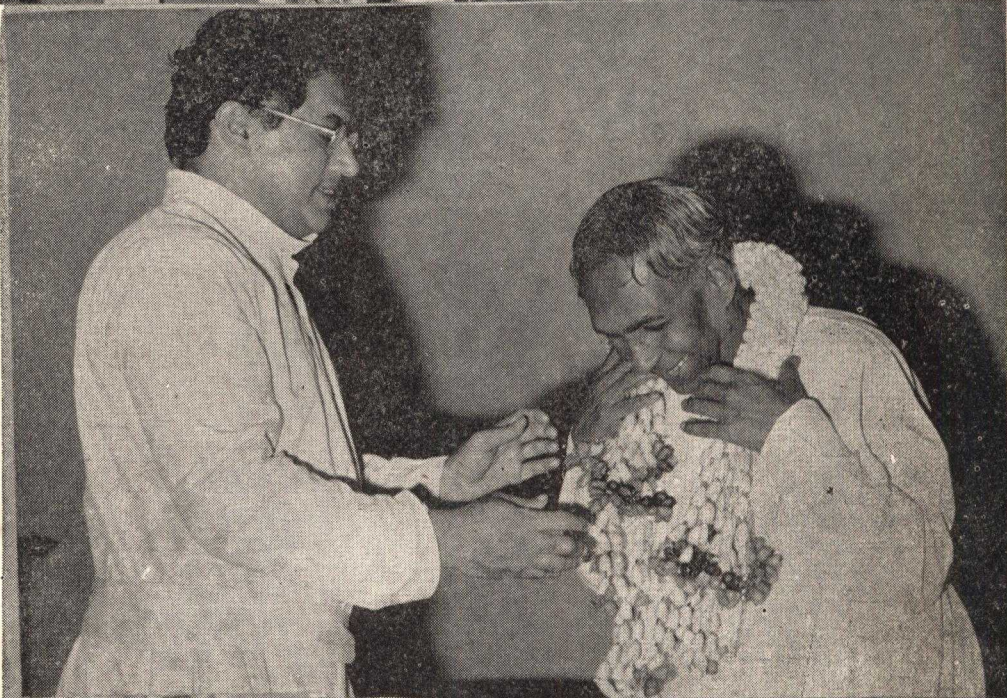

→
Dr. B.G.L. Swamy
Addressing the
Gathering
Fr. Principal
And
G. K. Govind Rao
on the Dais.

KANNADA SANGHA

→
One Botanist
Garlands
Another

→
A Section
of the Crowd

Prof. Reuben
Hoisting the
National Flag

INDEPENDANCE DAY CELEBRATIONS

Prof. Reuben's Pragmatic
And Stimulating Speech.

College N.C.C. Unit. ↓

WELL NOW,
WHO DARES
CHRIST COLLEGE

→
Anil Bhandary
The National Karate
Champion
(Brown Four)

Power Packed Fists

The Breezy
Tread ..

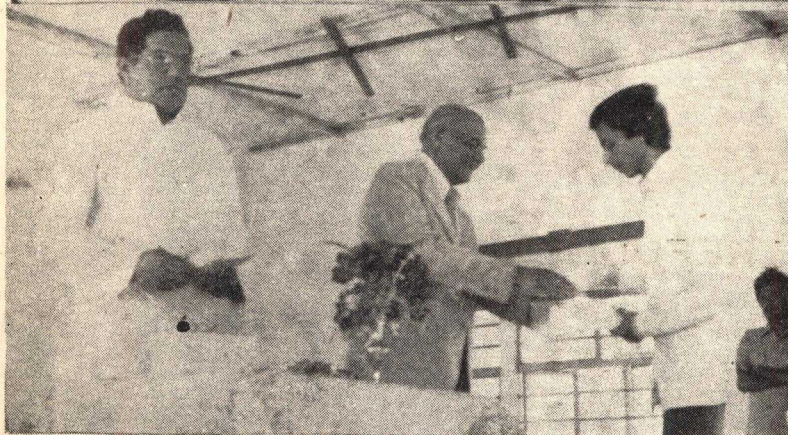
→
Sunil Kalaver
Acclaimed as a Promising Model
"Mr. Kaveri" and Second Prize
Winner Spring Festival Fashion Show.

MINI CONVOCATION

Dr. Ramaswamy Distributing
Certificates to new graduates at the
Mini Convocation

THE GLOW

TELUGU SANGHA FUNCTION

Thomas Mathew.
Mr. H. R. Ramakrishna
Rao was the moderator.

Noted Telugu
critic "Viranchi"
addressing the
students

Fr. Principal and
Mr. V. Kothandaram
on the dais

A cartoon
by
Gopinath
on the
occasion

SCIENCE SEMINAR

Ambassadors from Christ College Presenting their Credentials to the President of the Indian Republic.

THE REFULGENCE

The Sangamam of the Final year PCM students at Srirangapatna.

Missing Link...

COLLEGE DAY
PHOTO
EXHIBITION
TWO ENTRIES

"The Shiny Gloss in Absentia"

నరకర్షే ఇళి నాల్సీ నీళ్ళు
 బ్రాహ్మి పిలవొకిదు నే-
 మున్నల్ కన్నడ పదవొత్తీని!
 ననా మనదనా నా ఇలా!
 - జి. పి. రాజరత్నం

కన్నడ విభాగ

ಪರಿವಿಡಿ

- ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡೆಗೆ... / 1 / ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ
ಒಂಭತ್ತನೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುಸ್ತಕ ಮೇಳ / 2 / ಎನ್. ಸತೀಶ್ವರರಾವ್
ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತದ ಯುವಜನರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ / 4 / ಕಾ. ಸು. ರಾಮಚಂದ್ರ
ನಿಜವಾದ ಜೀವನ / 6 / ಬಿ. ಸೀತಾರಾಂ
ಪರಿಮಿತಿಗಳು / 8 / ಎಂ. ಗೋಪಿನಾಥ್
ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಕಾರಂತ / 10 / ಎನ್. ಸತೀಶ್ವರರಾವ್
ಪ್ರನಾಳ ಶಿಶು / 14 / ಸಿ. ನಾಗೇಂದ್ರ
ಡಾ|| ರಾಳಪಲ್ಲಿ ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ / 16 / ಎ. ಭಾಸ್ಕರಶರ್ಮ
ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ / 16 / ಬಿ. ಜಿ. ಅನಿರುದ್ಧ
ವಸಂತೋತ್ಸವ ನಾನು ಕಂಡಂತೆ / 17 / ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು
ಕನ್ನಡದ ಮನೆಗೆ ಮಂಕ್ ಬಡದೈತೆ / 21 / ಚಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ರಘುಡಿ ಬಹುಕ

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡೆಗೆ....

ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೇ ಆಗಲಿ, ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲೀ ಎಂದೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವವನೇ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯ. ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂಥದೇ ಒಂದು ಸತ್ವಪೂರ್ಣ ಜೈತನ್ಯ ಭರಿತ ಜನಾಂಗ. ಅಂಥ ಜೈತನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ಮಾತಿ ನಲ್ಲಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲ, ಸಾರ್ಥಕವಾದ ವಿವೇಕಪೂರ್ಣವಾದ ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಎಂದೂ ಮರೆಯಲಾಗದು. ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆ ಯಾಗಿದ್ದದ್ದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೃತಿಯಾದಾಗ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗು

ಬಹುದಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಠಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಕೂಡಾ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಷ್ಟೇ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ, ಕೃತಕ, ಅಸಮರ್ಪಕ, ಅಪರಿಪೂರ್ಣ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಗಳು ಟೀಕಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅಲ್ಲ ಗಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವುದಾಗಲೀ ಈಗ ಸತ್ತು ನಾಮಾವ ಶೇಷರಾಗಿರುವ ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ ದಾರ್ಶನಿಕ ರನ್ನಾಗಲೀ, ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನಾಗಲೀ ಧರ್ಮಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಧೀಕರಿಸುವ ಬುದ್ಧಿ ಬಾಲಿಶವಾದದ್ದು, ಪ್ರೌಢವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮೂಲ

ತ್ತದೆ: ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಿದ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರವಾದ ಶಿಲ್ಪ ವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕೃತಿಗಳಿರುವಂಥದೇ ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಯೋಚನೆ, ಯೋಜನೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಮರೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ: ಮನುಷ್ಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೂ ಆದರ್ಶವೂ ಆದ ಕೃತಿಗಳ ಸರಾಸರಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಅಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಲ್ಲುವಂಥವು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವು ಕೃತಕ ವಾಗಿದ್ದೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಗಳುಳ್ಳವುಗಳು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ

ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಇರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ವಿವೇಕ. ಏಕೆಂದರೆ ಭೂತಕಾಲವಿಲ್ಲದೆ ವರ್ತಮಾನ ಭವಿಷ್ಯಗಳೆರಡೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಕೂಡ. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಜನ್ಯ ವಾದ ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬದ್ಧವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ತನ್ನತನವನ್ನು ತನ್ನ ಅನುಭವ ಭಾವಗಳ ನಾವೀನ್ಯವನ್ನೂ ವಿಶೇಷವನ್ನೂ—ಈ ದ್ವಂದ್ವ ವನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದೇ ಎದುರಿಸಿ ಗೆಲ್ಲುವುದೇ ಸಾಹಿತಿಯ ಕೆಲಸ.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುಸ್ತಕ ಮೇಳ

(ಬಹುಮಾನಿತ ಪುಬಂಧ)

ಎನ್. ಸತೀಶ್ವರರಾವ್

ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.,

೧೯೫೭ ರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲಿನಿಂದಲೂ National Book Trust (NBT) ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಮೇಳಗಳು ಹಲವಾರು. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿರುವ ಎಂಟು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುಸ್ತಕ ಮೇಳಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುಸ್ತಕ ಮೇಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ NBTಯ ಹಂಬಲದಿಂದಲೂ, ಅಥವಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅಪಾರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಂದಾಗಿಯೂ ಏನೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮೇಳ (ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೯ ರಿಂದ ಜನವರಿ ೭, ೧೯೭೯) ಅತಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಅಹಮದಾಬಾದ್, ಕಲ್ಕತ್ತ, ನವದೆಹಲಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಮದರಾಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮೇಳಗಳಾವುವೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಂಟೂ ಮೇಳಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಒಂಭತ್ತನೇ ಮೇಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೇಳ ಆರಂಭವಾಗುವ ದಿನದವರೆಗೂ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆ ಮೇಳದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಮಳೆಗೂ ಮೇಳವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದುದರಿಂದಲೂ ಏನೂ ಮೇಳ ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಲಬಾರಿಗೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಗಾಜಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಳಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತಿದ್ದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨,೦೦,೦೦೦ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಿದ್ದವು.

ಓಹ್! ಅದೆಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳು! ಸಾಗರದ ಮಧ್ಯೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು ಮಳೆಗೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತು ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ. ಅದೆಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳು! ನಾವು

ಕಲಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಷಯಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮುಗುಳುನಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಪುಸ್ತಕಗಳು!

ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನ ಸೆರಗನ್ನೂ, ಅಪ್ಪನ ಕೈಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೆರಗು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಹೊಳಪಿನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗು ಆ ಪುಸ್ತಕ ಬೇಕೆಂದು ಪೀಡಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಜಿಂದವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ಮಕ್ಕಳ ವರ್ಷ. ಮಕ್ಕಳ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಮೇಳ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಸುಮಾರು ೧,೬೦೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಈ ಬಾರಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ ಸುಮಾರು ೫೦೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ವಯಸ್ಕರ 'ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ'ಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾದದ್ದು.

ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮೇಳದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮೇಳದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಪಾಲು ಪಡೆದಿದ್ದವು. ಅಮೇರಿಕ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗಳ ಜೊತೆ ಪ್ರೈವೇಟಿ ನಡೆಸುವಂತೆ ಭಾರತದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕೋ, ನಾಚಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಷೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಜನಪ್ರಿಯ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದು.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ ಮಳೆಗೆಯೆಂದರೆ 'ಬುಕ್ ಬಜಾರ್'. ಇಲ್ಲಿ ಶೇ. ೫೦ ರಿಂದ ಶೇ. ೯೫ ರಿಯಾಯಿತಿ. ಮೇಳದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬಾಯಿಗೂ ಕೊಂಚ ಕೆಲಸ

ಕೊಡೋಣವೆಂದು ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕ್ಯಾಂಟೀನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದ 'ಬುಕ್ ಬಜಾರ್'ನಿಂದ ಶೇ. ೫೦ ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್ ; ಶೇ. ೯೦ ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್ ; ಶೇ. ೯೫ ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್' ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಒಂದು ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ತಿನ್ನುವ ಬದಲು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ ಎನಿಸಿತು.

ಮಳಿಗೆಗಳು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದ್ದವು. ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಳಿಗೆಯ ಡಿಕ್ಷನರಿಗಳು ಮಳಿಗೆಗೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ರಜನೀಶರ ಆಶ್ರಮದ ಮಳಿಗೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸೊಗಸಾದ, ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಮುದ್ರಣದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಮಳಿಗೆಗಳ

ಜೊತೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಇತರ ಮಳಿಗೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿದ್ದವು. ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆಯಿತ್ತು. ಜನಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ವಿಫಲಗೊಂಡಿದ್ದವು. ನೀರು, ಕ್ಯಾಂಟೀನ್, ಲೈಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಸಮರ್ಪಕ ವಾಗಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎನಿಸಿತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೇಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೇಳಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೇಳ ನಡೆಸಿದ್ದಕ್ಕೆ NBTಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಕಲ್ಲಾಗು, ಕಲ್ಲಾಗು !

ಕಲ್ಲಾಗು, ಕಲ್ಲಾಗು ! ಬಾಳ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ
ಅಲ್ಲಾಡದಿರು ನಿಲ್ಲು, ನಿಲ್ಲು, ಜೀವ !
ಎನಿತುವರಗೀ ಬರಿಯ ಬವಣೆಯಕಟಾ ! - ಬಾಳಿ-
ಗಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿರತೆಗು ಮಿಗಿಲು ಮಿರುಪ ಮಕುಟ !
ಕದಗದಿರು ಬಿಸಿಗಿಟ್ಟ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ,
ರವಿಕಿರಣ ಮುದ್ದಿಡುವ ಮಂಜಿನಂತೆ,
ಬಾಡದಿರು ನೆಲಕಳಿದ ಮಲರಿನಂತೆ,
ಬಾಗದಿರು ತೊನೆತೊನೆವ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ;
—ಕಲ್ಲಾಗು, ಕಲ್ಲಾಗು !

—ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತದ ಯುವಜನರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ

ಕಾ. ಸು. ರಾಮಚಂದ್ರ
ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎ.,

ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತ ಯುವಜನರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ-ಅಶಾಂತಿ-ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖವಾಗಿ ಎಂದು ರಾದಾಗ, ಈಗಿನ ಭಾರತ ಯುವಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೋಟ್ಯುನುಕೋಟಿ ಯುವಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದ, ನಾನು, ಹರಿಯಬಿಟ್ಟ ಯೋಚನಾ ತರಂಗಗಳು, ವಿಚಾರಗಳಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಾಗ.....

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಇಂದಿನ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಇರುವ ಅಜಗಜಾಂತರ ವಿಭಿನ್ನತೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪದವಿ ಗಳಿಸಲು ಮಾತ್ರವೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ, ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳೆಂಬ-ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು. ಯಾವುದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಪದವಿಗಳನ್ನೂ, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದ ನಂತರ....? ಭವಿಷ್ಯ ಶೂನ್ಯ. ಇದ ರಿಂದಾಗಿ, ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಪರದಾಟ, ನಿರಾಶೆ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಪ್ರಯತ್ನ, ಅಸಹಾಯಕತೆ, ನಿರಾಶಾ ಮನೋಭಾವ, ಜೀವನಾಬಾಧಿತನ, ಅಪ್ರಮಾಣಿಕತನ ಇವುಗಳೇ ಇಂದಿನ ಯುವಜನಾಂಗದ ವಿಶೇಷ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತ 'ಯುವ ಶಕ್ತಿ'ಯಿಂದ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಅಪಮೌಲ್ಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ಅತ್ತಲಾ ಸಾಗದೆ, ಇತ್ತ ನಮ್ಮದನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ, ಆ ಆವರ್ತದಲ್ಲೇ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಅತಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ್ದು, ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆದು, ಸರಿ-ತಪ್ಪು ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿ ಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಅಂಧಾನುಕರಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಡೆನುಡಿ, ಆಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಹಾಕುವ "ಬುದ್ಧಿ

ಜೀವಿಗಳು" ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ, ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣ ಆಕಾರವನ್ನೇ ಹೊಂದದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ 'ಚ'ಕಾರವನ್ನೂ ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ ವಕೆ ?

ಇಂದಿನ ಯುವಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ನೈತಿಕ ಪತನ (ಉದಾ. Teenage Pregnancy) ವಿದೇಶೀಯರ ಸ್ವಚ್ಛಂದ, ವೇಷಭೂಷಣಗಳ ಅನುಕರಣೆ ಯಿಂದಲೇ ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗ ದಿದ್ದರೂ, ಧೂಮಪಾನ, ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಆರಾಧನೆ ಯಂತೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ಬಳುವಳಿಯೇ ಸರಿ.

ಇಂದಿನ ಭಾರತ ರಾಜಕೀಯ ಪುಂಡರು, ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನ, ಹತಾಶ ಮನೋಭಾವದ ಯುವಕರನ್ನು ಬಳಸಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ (ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಗರ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ) ನಡೆಯುವ ಚುನಾವಣಾ ವೈಖರಿ, ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಡೆಯುವ 'ಪೋಲಿ-ಟ್ರೆಕ್ಸ್' ನಾಯಕರುಗಳ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ರಾಜಕಾರಣ ಶಕ್ತಿಗಳ ಬೆಂಬಲವಿರುವುದರಿಂದ, ಇಂದಿನ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮುಂದಿನ ಕುಟಿಲ ರಾಜಕೀಯ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿವೆ.

ಭಾರತ ಯುವಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ, ಕಾರ್ಯ, ಅಲೆಮಾರಿತನ, ಕಾಮುಕತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದಂತಹ ದುಷ್ಪಶಕ್ತಿ- ಇಂದಿನ ಚಲನಚಿತ್ರರಂಗ. ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ, ಮದಿರಾ ಯಣ, ವಿಲಕ್ಷಣ ಪ್ರೇಮ-ಕಾಮ, ಇವುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಜೀವನದ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಹೆಣ್ಣು- ಹೊನ್ನು-ಮಣ್ಣು-ಮದಿರೆ, ಈ ನಾಲ್ವರ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ನೋಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದೆ-ಈ ಬೆಳ್ಳಿಪರದೆ. ಇದು

ನೀರ್ವೇಶಕನದ್ದೋ? ನಿರ್ಮಾಪಕರದ್ದೋ? ನಟನಟಿಯರದ್ದೋ? ಪ್ರೇಕ್ಷಕರದ್ದೋ? ಇಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸಿರುವ ಸೆನ್ಸಾರ್ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳದ್ದೋ? ಈ ತಪ್ಪು ಯಾರದ್ದೆನ್ನೋಣ? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಇಂದಿನ ಭಾರತದ ಯುವ ಜನಾಂಗ ಒಂದು “ಜಾಲಿ” ಮರ.

ಆಪ್ತ ಹಾಕಿದ ಆಲದ ಮರಕ್ಕೆ.....” ಎಂಬ ಧೈಯವುಳ್ಳ ಪ್ರಸ್ತುತ ಯುವಜನಾಂಗದ ‘ಹಿರಿಯರು’ ಇದು ಏಕೆ? ಹೇಗೆ? ಎಲ್ಲಿ? ಯಾರು? ಎಂದು ಕಿರಿಯರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸುವುದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತ ಯುವಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಮತ್ತು ಆಬೆಕ್ಟಿವ್ ಮೈಂಡ್‌ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕುಂಠಿತವಾಗಲು ಇದೂ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಕಾರಣ.

ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ನೀತಿನಿಯಮಗಳೂ, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಆತ್ಮದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರುವ ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೂ, ಪುರಾಣ ಪುಣ್ಯ ಕಥೆಗಳೂ, ಮಂತ್ರಾರ್ಥಗಳೂ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ಸಕಾರಣವಾಗಿ, ನಿಖರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ, ಇಂದಿನ ಯುವಜನರಿಗೆ ಹೇಳುವಂತಹ “ಪಂಡಿತರ” ಸಂಖ್ಯೆ ಎಣಿಸುವಷ್ಟಾಗಿರುವುದು, ಇಂದಿನ ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ನಾಸ್ತಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತ ಯುವಜನರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಶೋಚನೀಯವಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಪಂಚದ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪೈಕಿ ಭಾರತದ ಯುವಜನರ ಸ್ಥಾನ ೬-೭ ನೆಯದು. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಯುವಶಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಕುಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಉದಾ: ಪ್ರಸ್ತುತ ಯುವ

ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪಡುಕೋಣೆ Commonwealth ಕ್ರೀಡಾ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವೇ ಸರಿ! ಬ್ಯಾಂಕಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಏಷ್ಯನ್ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಎಂಭತ್ತು ಜನ ಯುವಕರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು! ಈ ವರ್ಷ ಭಾರತದ ಯುವಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ತಂಡ ೨ನೆಯ ಉಪಗ್ರಹವನ್ನು ಕಕ್ಷೆಗೆ ಬಿಡಲಿದ್ದಾರೆ!

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ-ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ, ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದಾತ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಳೆಯುವ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕೊನೆಗೊಂಡೀತು. ಯುವ ಜನಾಂಗದ ಮಾನಸಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುವ “ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿ”ಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗುವಂತಾಗಬೇಕು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರೂ, ದೇಹ ಪೋಷಕರೂ ಆದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾಯಿಗಳಂತೆ ಕಚ್ಚಾಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ದೇಶದ (ಯುವಜನರ) ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ದುಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಏಳಿಗೆ. ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ರೂಪಿತವಾಗಿ ಯುವಜನರಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ, ಕಲಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವಂತಹ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ತರಬೇತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಮೇಧಾವಿ ಯುವಜನರು ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಭಾರತೀಯರು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನೂ ಅಕ್ಷರಸ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಹೊತ್ತಿರುವ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತ ಯುವಜನರ ಏಳಿಗೆಗೆ ಸರ್ವತೋಮುಖದಿಂದ, ಸರ್ವರೂ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಬೇಕು.

ನಿಜವಾದ ಜೀವನ

ಬಿ. ಸೀತಾರಾಂ

ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಕಾಂ..

ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಇತರ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಎಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ ಮತ್ತು ಬಡರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ಕಂದಾಚಾರ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ಜಾತಿಭೇದ, ದೇವರು, ಪ್ರೇತ-ಭೂತ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಲೌಕಿಕ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟಿ ಹೋಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು.

ದೇವರು ದೆವ್ವ ಭೂತ ಇತ್ಯಾದಿ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಇವು ಭಯಗ್ರಸ್ತನಾದ ಮಾನವನ ಕಲ್ಪನೆಗಳಷ್ಟೆ. ಇಂದು ಮನುಷ್ಯನು ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ದೇವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣದ ಕೈಯ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದವರೂ ಸಹ ಆಲೌಕಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಅವರು ಇಹಲೋಕದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣವನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಹುಡುಕುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪರಿಚಯವಾದರೂ ಹಳೆಯ ತಲೆಯ ಜನರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸಂಪದಾಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಪಟ್ಟಿಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದೆ. ಇಂತಹ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಲ್ಲಿ, ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿ, ಬಡವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ತಾವು ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರ ಪೂಜೆಗೆ, ಮಾಟ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಡವರಾಗುವ ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ಇಂದು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ

ದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವಾಗಲಿ, ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವಾಗಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮವಾಗಲಿ, ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಈ ಧರ್ಮಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳು, ಉಪಜಾತಿಗಳು, ಒಳಉಪಜಾತಿಗಳು ಬೆಳೆದು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜವೇ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿ ಒಡೆದುಹೋಗಿದೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಇಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳು, ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳು, ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಪವಾಡಪುರುಷರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಲು ತನ್ನಲ್ಲೇ ಪರಿಹಾರವಿದ್ದರೂ ಇಂತಹವರ ಮೊರೆಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ದುರ್ಬಲ ಹೃದಯರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೋಸಹೋಗುವ ಜನರ ಶೋಷಣೆ ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳಿಂದ ಪವಾಡಪುರುಷರಿಂದ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೈಬೀಸಿದರೆ ಮುಷ್ಟಿಯ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಗುವಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವ ಪವಾಡಪುರುಷರೇನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ನಮ್ಮಗಳ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರೂ ಅವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ನಂಬಲು ಈ ಜನ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಗ್ರಹಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಉಂಟೆಂದು ಮನುಷ್ಯನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಹಣವನ್ನೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಈ ಗ್ರಹಗಳನ್ನೇಲೆ ಪಾದಾರ್ಪಣೆಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಈ ಜನರು ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನವಗ್ರಹಗಳ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುವ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ

ಗ್ರಹಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನದ ಕಾಲವನ್ನು ರಾಹುಕಾಲ, ಗುಳಿಕೆ ಕಾಲ, ಯಮಗಂಡಕಾಲಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರಿಗೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜಾತಿಬೇಧವಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸತ್ಯದ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವುದೂ ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲ. ಆತ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗದ ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಹೊರತು ಕೆಟ್ಟದಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರು, ದೇವ್ವ, ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವ ದರ ಬದಲು ವಿಜ್ಞಾನವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಂಬಿ; ಧರ್ಮಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಇಲ್ಲದ ಲೌಕಿಕ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಜೀವನವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾದ ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ, ಅಧಿಕ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಸಲ ನಾವು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ? ಏತಕ್ಕೆದ್ದೇವೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಲ್ಪನಾಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೆದಕಿ ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಷ್ಟು—

ಮೊದಲು ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಸೂರ್ಯನ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ (Gravitation) ಒಳಗಾಗಿ ಅವನ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಒಂಭತ್ತು ಗ್ರಹಗಳು ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳು (dust particles) ಎಂಬುದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಊಹೆ. ಇನ್ನು ಗ್ರಹಗಳ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅವುಗಳ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುವ ಉಪಗ್ರಹಗಳಿವೆ. ಚಂದ್ರ ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುವ ಉಪಗ್ರಹ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಹಗಳು (Asteroids) ಧೂಮಕೇತುಗಳು (comets) ಬಾಲಚುಕ್ಕೆಗಳು (Meteors) ಇವೆ. ಹೀಗೆ

ನಮ್ಮ ಸೌರ ರಚನೆ, ಒಂಭತ್ತು ಗ್ರಹಗಳು, ಅವುಗಳ ಉಪಗ್ರಹಗಳು, ಸಣ್ಣ ಗ್ರಹಗಳು, ಧೂಮಕೇತುಗಳು, ಬಾಲಚುಕ್ಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ರೂಪಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸೌರ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಆಚೆ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಮಿಥುಗುತ್ತಿರುವ ಕೋಟಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಸೇರಿ ಆಕಾಶಗಂಗೆ (Galaxy) ರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಆಕಾಶಗಂಗೆಯನ್ನು ಇತರ ಸಾವಿರಾರು ಆಕಾಶಗಂಗೆಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ವಿಶ್ವ, ಜಗತ್ತು (Universe) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿಶ್ವಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನಮಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು. ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಒಂದು ಧೂಳಿನ ಕಣಕ್ಕೆ ಸಮ. ಭೂಮಿ ಎಂಬ ಈ ಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಮಾನವಜೀವಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಅನುಕಂಪ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಆದೇ ನಿಜವಾದ ಜೀವನ. ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ದಿನವೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೆಡುಕನ್ನು ಬಯಸದೆ ಅವರ ಜೀವನವೂ, ತಮ್ಮ ಜೀವನವೂ, ಸುಖವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಬಾಳುವುದೇ ಎಲ್ಲರ ಬಾಳಿನ ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳ ಬದಲು ವಿಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಹೊಸ ಧರ್ಮವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ವಿಜ್ಞಾನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸದಾ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಎಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಜೀವನವೇ ಸಾಹಸಮಯವಾದ, ಶಾಂತಿಯುತವಾದ, ಸುಖವಾದ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಜೀವನ.

ಪರಿಮಿತಿಗಳು

ಎಂ. ಗೋಪಿನಾಥ್

ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಕಾಂ.,

ಟೈಕ್ಸಾಟ್ ಎನ್ನುತ್ತ ದಿನಚರಿಯ ಆರಂಭ. ಹಗಲನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕಿನ ಸವೆತ. ಹವಾಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾಲನ್ನು ನೀಡುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಗಗನಚುಂಬಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಪಂಜರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚದ ಇರವನ್ನೇ ಮರೆತಂತಹ ವಾತಾವರಣ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕೂಡ ಅಪವ್ಯಯ ಸಲ್ಲದೆಂಬಂತೆ ಅತ್ತಿಂ ದಿತ್ತ ಓಡಾಟ. ನಿರಂತರ ಚಲನ, ಶಬ್ದ. ಸಿಗರೇಟಿನ ಬೆಂಕಿ, ಹೊಗೆ, ಕುಡಿಯಲು ಫ್ರಿಜ್ ನೀರು, ಇತ್ಯಾದಿ ಸೇವನೆ. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಅವಲೀರಿದಂತೆ ಬಾರ್, ಡಿಸ್ಕೋ, ಫಿಕ್ ಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗಳ ನೂಕಾಟ. ಇರುಳಿನ ಸೆರ ಗನ್ನು ಹೊದ್ದು ಬಾಡಿಗೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕನಸಿನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಜಾರುವುದು. ನೂರಾರು ಗಾಲಿಗಳೊಡನೆ ಪೈಪೋಟಿ..... 'ಓಹ್! ಸ್ವಾಪ್! ಮೈಗಾಡ್'.....ಕಿಚಿಕಿಚಿಕಿಚಿ..... ಕ್ರೀಂ.....ಕ್ಲಾಪ್.....ಕೆಂಪು....., ಹಸಿರು.....ಕಪ್ಪು....., ಕತ್ತಲೆ.....

ಹಸಿರು ಸೀರೆ ಧರಿಸಿದ ಮುತ್ತೈದೆಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಡಿದ ಮಕ್ಕಳು. ತಾಯಿಯನ್ನು ಸದಾ ಕಾಡುವ ಮುಟ್ಟುಡು ಮುನಿಗಳು. ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡುವ ಬಂದಿಗಳು. ಅದರೂ 'ಕಪ್ಪೆ'ಯಂತೆ ಅದರಲ್ಲೇ ಸುಖವಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮೊದ್ದುಗಳು. ಹೈವ, ದೆವ್ವಗಳ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಸಂತತಿಯನ್ನೂ ದೇವರಿಂದಲೇ ಪಡೆ ಯುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು. 'ಡಾಕ್ಟರ್'ಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡದಂತಹ ಉಪಕಾರಿಗಳು. ಇರುಳ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಉರ್ವಶಿ, ಅಸ್ಸರೆ, ಯಮಲೋಕ, ನಾಗಲೋಕ, ಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ತ್ರಿಲೋಕ ಸಂಚಾರಿಗಳು.

ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯ ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ರುವ ದೇಶ ಭಾರತ. ಮುಂಬೈ, ಮದ್ರಾಸ್, ಕಲ್ಕತ್ತಾ,

ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ 'ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾಡು'ಗಳಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ನಾಗರೀಕತೆಯ ಮಹತ್ತರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾದರೆ, ಮಿನಿ ಮಿಡಿ ಕಾಣದಿರುವಲ್ಲಿ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆ, ಕಂದಾಚಾರ ಗಳು ಸಾಚಿಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿವೆ. ಈ ಎರಡೂ ರೀತಿಯ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲೂ ಮಾನವನು ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿ ದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿಗೂ ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿ ಸಿರುವನೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ವಿಪರೀತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಒಳಿತಿಗಿಂತ ಕೆಡುಕೇ ಹೆಚ್ಚಾ ಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿ ಸಿದವರು, ಮಾನವನ ವಿಳಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದರು. ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಗೆಲಿಲಿಯೋ, ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಡಾರ್ವಿನ್, ಲಾಯಿಪಾಶ್ಚರ್ ಮುಂತಾದವರು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಇದು ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನೇ ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ, ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ, ಮಧ್ವಾ ಚಾರ್ಯರು ಮುಂತಾದವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸಿ ಲೆಂದು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿನವರು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ 'ದೇವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು' 'ಈ ಜಗತ್ತು ಬರೀ ಮಾಯೆ. ಪರಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆ ಯಲು ಶ್ರಮಿಸೋಣ' ಎಂದು, ಕಾಣದ ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಅಲ್ಲಿ ಉರ್ವಶಿ, ರಂಭೆ, ಯಮ, ಚಿತ್ರ ಗುಪ್ತ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಬದು ಕಿರುವಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಸಜ್ಜನನಾಗಿರಲು ವೇದ, ಉಪ ನಿಷತ್ತ, ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಧರ್ಮ, ಮತ

ಗಳು ಬಹಳ ಸಂಕುಚಿತಗೊಂಡು ಮಾನವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಉರುಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಚಿಂತನೆ, ವಿಚಾರ, ಭಲ, ಧೈರ್ಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬಹುದು.

ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಊಹೆಯಿಂದಾಗಿವೆ. ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಗ್ರಹಗಳು ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಸಿಡಿದ ಕಣಗಳು ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸೂರ್ಯ ಹೇಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಯ ಮೇಲೆ 'ಜೀವಿ'ಯ ಆರಂಭ ಹೇಗಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾರರು. ನಾವು ಯೋಚಿಸಿದಷ್ಟು ವಿಜ್ಞಾನದ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಅನೇಕ ಸಂದೇಹಗಳು, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಜೀವನದ 'ಸತ್ಯ'ವಾದ 'ಸಾವ'ನ್ನು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಯಾವ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲೀ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಾಗಲೀ ನಿರೂಪಿಸಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಮಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಒಂದು 'ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿ' (Super-natural power) ಇದೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಥಿರಪಡುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಣದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಪೂರ್ವಜರು 'ಅವರವರ ಭಾವ'ಕ್ಕೆ

'ಅವರವರ ದರುಶನ'ಕ್ಕೆ, ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕರೆದರು, ಪೂಜಿಸಿದರು. ಆ ಶಕ್ತಿಗೆ ಖಚಿತವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ಈ ಕೊಡುಗೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಮೇಲೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕನ ಆಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಗಾಯಿತ್ರಿ ಜಪ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಇಂತಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನಃಶುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಬಲ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಚಿಂತೆಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಜವಾದ ಕಾರಣ. ಆದರೆ ನಮ್ಮವರು ದೈವ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನುತ್ತಾರೆ. ದೈವಪ್ರೇರಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಂತಃಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಭೀತಿಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಪೂಜೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭೀತಿಯನ್ನು ತೊರೆದು ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ದೃಢ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದರೆ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹಾದಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

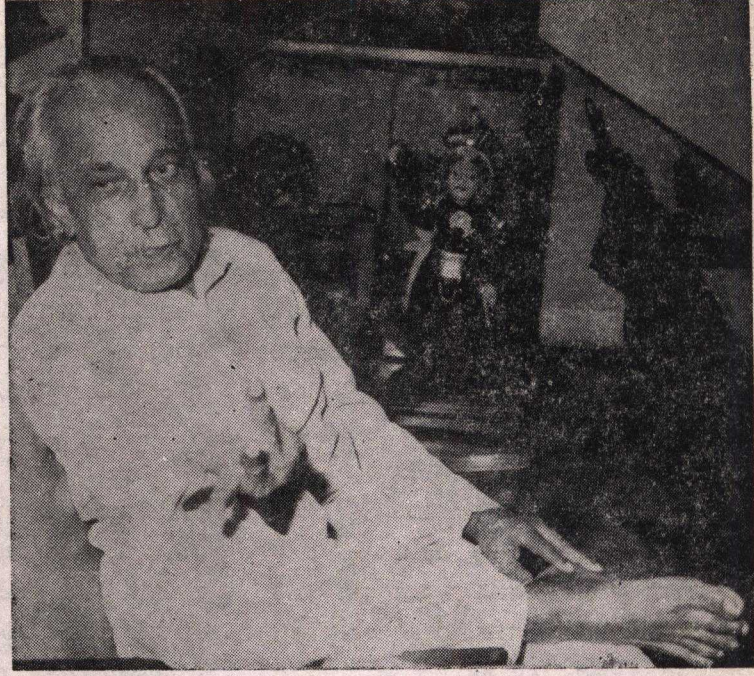
ವಿಜ್ಞಾನ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಇವುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾನವ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಿಕೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅದೇ ನಿಜವಾದ ಜೀವನವೇ ಹೊರತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಮುನ್ನಡೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಜೀವನವಲ್ಲ.

ದಾರಿ

ಕತ್ತಲಲಿ, ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಬೀದಿಯಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲಿ
ಗೋಡೆ ತಡಕುತ ಇನ್ನು ತೆವಳಬೇಕು.
ಹೆಳವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕುರುಡ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ ;
ದಾರಿ ಸಾಗುವದೆಂತು ನೋಡಬೇಕು.

—ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ಎನ್. ಸತೀಶ್ವರರಾವ್
ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.,

ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ : ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

ಭೌತದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿ ಪಡೆ ಪಡೆದವರು ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕಾರಂತರು. ಇವರ 'ಮೂಕಜಿಯ ಕನಸುಗಳು' ಕೃತಿಗಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದತ್ತವಾಯಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಾಹಿತಿ ಎಂದರೆ ಅವರ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು ಮುಖವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಂತರು ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಉಳ್ಳವರು. ಅವರು ನಾಟ್ಯ ಕಲಾವಿದರು, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕೈ ಆಡಿಸಿದವರು, ಮುದ್ರಣ, ಪ್ರಕಾಶನಗಳಲ್ಲಿ ನುರಿತವರು, ನಿಘಂಟು ರಚನೆ, ಭಾಷಾಚಿತ್ರ, ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಶಿಲ್ಪ, ಮರದ ಕೆಲಸ, ವಿಜ್ಞಾನ-ಇವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಸಾಹಿತಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅವರ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಜನನ ೧೯೦೨ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨ ರಂದು ಉಡುಪಿಗೆ ಹತ್ತಿರದ ಕೋಟದಲ್ಲಿ. ಇವರ ತಂದೆ ಬಡ ಮಾಸ್ತರು. ಶಾಲೆಯಿಂದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೮ ಆಣೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಬಡತನದ ಜೀವನ. ಮುಂದೆ ಇವರು ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿಯೊಂದರ ಮಾಲೀಕರೂ ಆದರಂತೆ. ಕಾರಂತರೊಂದಿಗೆ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು ಹದಿಮೂರು ಮಂದಿ. ಅವರ ಅಣ್ಣ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿತವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರು. ಮುಂದೆ ಅವರು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಾಜಿ ಯವರ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ತಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲೇ ಕಾರಂತರಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸ. ಮುಂದೆ ೧೯೧೨ರಲ್ಲಿ ಕುಂದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ,

ಅಭಿಮಾನ. ೧೯೨೦ರಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದರು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿನ ಗೌರ್ನರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸೇರಿದರು. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಗಣಿತ ಅವರ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯಗಳು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದರು. ಅಂದರೆ ೧೯೨೧ರಲ್ಲಿ ಅಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಗೆ ಧುಮುಕಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. “ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ—ಎಂಬ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮನೋಭಾವ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದವರ ಫಲ ಅದು” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಂತರು ತಾವು ಕಾಲೇಜನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವನ್ನು ಕುರಿತು (ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದಿಂದ) ಕುಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬಂದು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹಬ್ಬಿಸುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು. ಅವರ ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ಆರಂಭ.

೧೯೨೩ರ ಕೊನೆಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ‘ವಸಂತ’ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಅವರ ಲೇಖನ ವೃತ್ತಿಯ ಆರಂಭ. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬಹುಪಾಲು ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯೇ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರದ, ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾದ ಜ್ಞಾನ, ಪರಿಶ್ರಮ, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತೀವ ವಿಶ್ವಾಸ, ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆ. ಸ್ವ ಅನ್ವೇಷಣಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾನುಭವವೇ ಮುಖ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ‘ವಸಂತ’ಕ್ಕಾಗಿ ಕಲೆ, ನಾಟ್ಯ, ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ನಿರಂತರವಾದ ಅಭ್ಯಾಸ. ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ ಅವುಗಳ ನೇರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಇಳಿದರು. ಅನಂತರ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸತೊಡಗಿದರು. ‘ಇದರಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿ ಬಿಡಲಿ, ನನಗಂತೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. ಬೇರಾವ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕಿಂತ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಕಾರಂತರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದವು. ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡುವಂತಹವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ, ಮಾನವತೆಯ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಸೋಲಿನಿಂದಲೂ ಘನತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳು ಭಾವನೆಗಳ ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ, ಅನುಕಂಪವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಹಿನ್ನೆಲೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರದ ನೈಜತೆ, ಅವರ ನಿರಂತರ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ತೀಕ್ಷ್ಣ. ಅವರ ವಿಚಾರ ಸರಣಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಲೈಂಗಿಕತೆ, ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳು ಮಹತ್ವದವು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೊಂದಿಗೇ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕತೆ ಎಂದು ತೀರ ಸಹಜವಾದ ಯಾವುದೇ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಲ್ಲದ ಕ್ರಿಯೆ. ಆದರೆ ಜಾತಿಗಳು, ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಮಾನವನಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಅಸಹ್ಯ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಕಾರಂತರು ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸಹಜ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕಾರಂತರದು ದೃಢ ನಿಲುವು. ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ‘ದೇವರು ನಾವು ನಂಬಿದರೆ ಇದ್ದಾನೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿ ಕಾಣುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವಂತೆ ಹೇಳುವ ಕಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿದೆ. ತಮಗೆ ಸರಿಕಂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವ ಗುಣ. ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪದ ಅಥವಾ ಭಯ ಭೀತಿಗಳಿಂದ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ ಜಾಯಮಾನ ಅವರದಲ್ಲ. ಸತ್ಯಪ್ರಿಯತೆ ವಿರಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ. ‘ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಹೀಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ವಿಚಾರ ಸರಣಿ, ಅವರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವೇ ಸರಿ. ಅವರು ನಂಬಿದ್ದನ್ನು ನಾವೂ ನಂಬಬೇಕು. ಹಾಗೇಕೆ, ಹೀಗೆಕೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಾರದು’ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹುಸಿ ನಗು. ನಾವು ಒಪ್ಪಿ ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾದ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯನ್ನು ಕಾರಂತರು ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಡ್ಡದೆ ಯಾವುದನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಲೂ ಒಪ್ಪರು. ವಂಚನೆ, ಸೋಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ.

ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳೇ ಕಾರಣ. ಅವರ ಮೊದಲ ಗಮನ ಸೆಳೆದ ಕಾದಂಬರಿ 'ಜೋಮನ ದುಡಿ'. ೧೯೩೨ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಚಲನಚಿತ್ರವಾಯಿತು. ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಂಗವನ್ನು ಕಲಕಿದ ಪ್ರಥಮ ಕೃತಿ. ತನ್ನದೆಂದು ಒಂದು ಚೂರು ಸ್ವಂತ ನೆಲ ಪಡೆಯುವ ಹಂಬಲದಿಂದ ಹೆಣಗಿ ಸತ್ತ ಹರಿಜನನೊಬ್ಬನ ಹೃದಯ ಸ್ಪರ್ಶಿ ಕಥೆ ಅದು. ಕೃತಿ ರಚನೆಗೆ ಮುನ್ನ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಮೂವತ್ತಮೂರು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ನೂರಾರು ಸಂಸಾರಗಳ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದರ ಫಲ—'ಜೋಮನ ದುಡಿ'ಯ ಸದ್ಗುಣ ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಕಾರಂತರನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ತಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿ 'ಮರಳಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ' ಪರ್ಲ್‌ಬಕ್ 'The good earth'ನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಬರೆದರೆನ್ನಲಾದ ಈ ಕೃತಿ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ. 'Back to soil' ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೂ, 'ಮಣ್ಣು ಮನಿತರು' ಎಂದು ತಮಿಳಿಗೂ, 'ಫಿರ್ ಮಿಟ್ಟೀಕಿ ಓರ್' ಎಂದು ಹಿಂದಿಗೂ, 'ಮಣ್ಣಿ ಲೇಕ ಮಡಜ್ಜಿ' ಎಂದು ಮಳೆಯಾಳಿಗೂ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದೆ. ಕಾರಂತರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ 'ಮೂಕಜ್ಜಿಯ ಕನಸುಗಳು' (೧೯೬೬) ಅವರ ಉಳಿದ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಅವರ ಉಳಿದ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಒಂದೊಂದೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಹತ್ತರವುಳ್ಳ ಮೇರು ಕೃತಿಗಳು. ಬಾಲ ವಿಧವೆಯಾದ ಮೂಕಜ್ಜಿಯ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ನಂಬಿಕೆ, ಆಚಾರ, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಾರಂತರು ಮೂಕಜ್ಜಿಯ ಕನಸುಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೃತಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರೆ ಕಿರುವುದರಿಂದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರುವ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ.

ತಮ್ಮ ಬರಹವನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾರಂತರು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

“ಅನೇಕ ಜೀವಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಾನು. ನನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ

ಹೊಣೆಯಾಗಿರತಕ್ಕವನು. ನನ್ನ ಆರಿವಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಒದ್ದಾಡಿದಂತಹ ಜೀವ ನನ್ನದು. ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಇತರರಿಗಿಂತ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಾನು ನೋಡಿದ ಸೌಂದರ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ, ಅನುಭವ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಲಿ, ಶಿಲ್ಪವಾಗಲಿ, ಇವುಗಳ ನಾನಾ ಮುಖಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಿರುಬಾಳಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡ ಬದುಕಿನ ದಾರಿಯನ್ನು ಜನರ ಮುಂದೆ ಬರೆದಿಟ್ಟೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತೋ, ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತೋ, ಅವೆಲ್ಲಾ ಬರಹವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.”

ಯಕ್ಷಗಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರಂತರ ಕಾರ್ಯ ಅಸಾಧಾರಣ. ಯಕ್ಷಗಾನದ ವೇಷಭೂಷಣಗಳಲ್ಲಿ, ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಲ್ಲ—ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸಲಾಗದವರ ಕುಹಕದ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಅವರು ಕಿವಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. “ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಬೇಡದ್ದು ಬಂದು ಸೇರಿದೆ. ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ತಣಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಶೋಧಿಸಿ, ಕೇವಲ ಕಲೆಯನ್ನೇ ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ತೋರಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಹತ್ತೂ ಜನರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಕಲಾ ಪ್ರಕಾರ. ಕ್ರಮೇಣ ಇದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಬಂದು ಬೆಳೆಯುವುದಾದರೆ ಬೆಳೆಯಲಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. ಯಕ್ಷಗಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲೂ ಯೌವನದ ಹುರುಪು, ಉತ್ಸಾಹದೊಂದಿಗೆ ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನದ ಅರ್ಥ ಶತಮಾನವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದರು. ‘ಹುಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು’ ಅವರ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ಅವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಲೇಖಕನೊಬ್ಬನು ಅವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಅವನಿಗೆ ‘ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಕೊಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ಯನಿರುವಾಗ, ನಾನು ಕೊಲೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀವೇಕೆ ಬಯಸುತ್ತೀರಿ’ ಎಂದಿದ್ದರಂತೆ.

ಕಾರಂತರನ್ನು ಸೆಳೆದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ವಿಜ್ಞಾನ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೊರತೆಯಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದರು. ಅವರು ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ 'ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚ'ವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳ ಇದು ಅವರ ವಿಜ್ಞಾನ ಮೋಹಕ್ಕೆ, ಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಕಾರಂತರ ಆಸಕ್ತಿ, ಆಸೆಗಳು ಚಿತ್ರರಂಗದಿಂದ ಹೊರತಲ್ಲ. ಆರಂಭದ ಮೂಕಿ ಚಿತ್ರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮ ಇತ್ತೀಚಿನ 'ಕುಡಿಯರ ಕೂಸು' (ಮಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು) ಚಿತ್ರದವರೆಗೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ,

ತಮ್ಮ ಈ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ನಾನು ಅನ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರಬಹುದಾದರೂ, ನನ್ನ ಜೀವನ, ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಜೀವನ, ಬುದ್ಧಿ ಜೀವನ, ಭಾವ ಜೀವನ

ಇವುಗಳಿಂದ ಸಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲ ಕಾಣಿಕೆಗಳೇ ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಬಲ್ಲವು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ವಿವಿಧ ಬರಹಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾದವೂ, ಜ್ಞಾನಪರವಾದವೂ ರೂಪುಗೊಂಡವು."

ಕಂಡದನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ಆಡುವ ಕಾರಂತರು ಕೆಲವರಿಗೆ ಚಾರಂತರು. ಅವರ ಹತ್ತಿರದವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರೆಂದರೆ ಭಯವೇ ಆದರೂ, ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅದೇನೂ ಆತ್ಮೀಯತೆ, ಬಾಂಧವ್ಯ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿಗೆ 'ಓರ್' ! ಇದರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ನಾನೂ ಬದುಕಿರುವೆ'ನೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಈ 'ಕಡಲ ತೀರದ ಭಾರ್ಗವ' ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಸರಿಸಾಟಿ ಯಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆಯ ಆಗರ. ಅವರ 'ಮೂಕಜಿಯ ಕನಸುಗಳು' ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರಕಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಗೌರವವೂ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿದೆ.

ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು

ಹಲ್ಲಿಗಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳಿಗಿಲ್ಲ
ಹೂವಿಗೇಕೆ ಸೌಸವ ?
ಎಂದು ಹಿಸುಕಬೇಡವದನು
ಅದನು ಅದರ ಲಸನಕೆ
ತನ್ನತನದ ತನನಕೆ
ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು, ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು
ಓ, ಸಮಾಜ ಭೈರವ !

—ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ಪ್ರನಾಳ ಶಿಶು

ಸಿ. ನಾಗೇಂದ್ರ
ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಕಾಂ.,

ವಿಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಂಡ ಸತ್ಯಗಳ ಮಾಲೆ. ಈ ವಿಜ್ಞಾನವು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೂ ತನ್ನದೆ ಆದ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆಗೂ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗಿಲ್ಲ, ಅಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಲಿ ಎಡೆ ಇಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನವು ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನವನ್ನು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಸುಖಮಯ ಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಮಾನವ ಜನಾಂಗವೇ ನಾಶಹೊಂದುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ನಾಶ ಎರಡು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದೇನು ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ೧೯೬೯ನಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗಲೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯು ಜ್ವಾಲೆಯೇ ಹಬ್ಬಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ರಷ್ಯ ದೇಶಗಳು ಉಡಾಯಿಸಿದ್ದ 'ಸೆಲ್ಯೂಟ್' ಮತ್ತು 'ಸುಯೇಜ್' ಗಗನ ನೌಕೆಗಳು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ರಷ್ಯದವರು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ೧೪೦ ದಿನಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಗಳ ಹಾಗೂ ಶುಕ್ರ ಗ್ರಹಗಳಿಗೂ ರ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಉಡಾಯಿಸಿ ಅಮೇರಿಕಾ ಹಾಗೂ ರಷ್ಯ ದೇಶಗಳು ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಾಧನೆಯ ಮೈಲಿಗಲ್ಲನ್ನು ನೆಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಅಲೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ಶತ

ಮಾನದಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಯೋಗವೆನಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್ ಮಗು. ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್ ಮಗು ಎಂದರೆ, ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್ ನಳಿಕೆಯಿಂದ ಮಗು ವನ್ನಟ್ಟಿಸುವುದು. ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿರುವಹಾಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವುದು ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬರಿಗೆ. ಅದು ಸ್ತ್ರೀ ಲಕ್ಷಣ, ಹಕ್ಕು, ಹಾಗೂ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಅಂಶ.

ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಂಡಾಣುವಿನ ಜೊತೆ ಗಂಡಿನ ವೀರ್ಯಾಣುವನ್ನು ಸಮ್ಮಿಲನ (ಜೊತೆಗೂಡಿಸುವುದು) ಗೊಳಿಸಿ ಭ್ರಾಣವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭ್ರಾಣವು ಬೆಳೆದಂತೆ ಮಗುವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸವು ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಂಡಾಶಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಪೂರ್ಣಮಗುವನ್ನು ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭ್ರಾಣವು ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್‌ನಲ್ಲಿ ೩ ತಿಂಗಳಾದ ಅನಂತರ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಂಡಾಶಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಹರಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ. ಈ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಂಜೆಯರಿಗೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಅಂಡವಾಹಕನಾಳ (Fallopian Tube) ಮುಚ್ಚಿ ಮಕ್ಕಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗದೆಯೇ ಅಂತವರಿಗೆ ಈ

ಪ್ರಯೋಗ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಾಗದವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗಲಾರದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಇದು ತುಂಬ ಸಹಾಯಕ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೩೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ನಿವಾಸಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬ್ರೊವನ್‌ರು ತಾಯಿಯಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಡಾ|| ಎಡ್ವರ್ಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡಾ|| ಸ್ಟೆಫೋರವರು ಇವರ ಮೇಲೆ ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್‌ನ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಯೋಗವೇ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ೧೦೦ಕ್ಕೂ ಸಲ ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಆಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಈ ಮಗು ಹುಟ್ಟುವು ದನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಹಿರಿಯ ವೈದ್ಯರ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರ ವಿರೋಧವಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಮಗುವಿನ ಜನನದ ತಕ್ಷಣವೇ ಅಂದರೆ ೧೯ನೇ ಜುಲೈ ೧೯೭೮ರಂದು *New York Post* ಪತ್ರಿಕೆಯು ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿ ಸಿತು. ಅನಂತರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೂರಾರು ಪತ್ರಿಕೆ

ಗಳು ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಬ್ರೊವನ್‌ರ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಧಾವಿಸತೊಡಗಿದರು. ಇವರ ಕಿರುಕುಳ ವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರೀಮತಿ ಬ್ರೊವನ್‌ರು ಇದರ ಪ್ರಸಾರದ ಹಕ್ಕನ್ನು *London Daily Mail* ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ೩,೨೫,೦೦೦ ಪೌಂಡ್ಸ್ (೫೨ ಲಕ್ಷ) ಗೆ ಮಾರಿ ದರು.

ಮೊದಲನೆ ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್ ಜನನವಾದ ಕೆಲವು ದಿನ ಗಳಲ್ಲಿ ೨ನೇ ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್ ಮಗುವು ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ಜನಿ ಸಿತು. ಇದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಯೋಗವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಸುಭಾಷ್ ಮುಖರ್ಜಿ, ಸರೋಜಕಾಂತ್, ಭಟ್ಟಾಚಾರ್‌ಜಿ, ಸುನೀಲ್ ಮುಖರ್ಜಿ ಎಂಬ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಪ್ರನಾಳ ಮಗುವಿನ ಜನನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಟೆಸ್ಟ್-ಟ್ಯೂಬ್ ಪ್ರಯೋಗ ದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಇನ್ನೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ ರನ್ನು ತಲುಪಲೆಂದು ಹಾರೈಸೋಣ.

ನನ್ನ ಮನ

ನನ್ನ ಮನವು ಹಾಯಬೇಕು ದಿಗ್ಧಿ ಗಂತದಾಚೆಗೂ,
ಏರಬೇಕು ಮುಗಿಲಿನಾಚೆ ತಾರೆಯಾಚೆಯಾಚೆಗೂ,
ಇಳಿಯಬೇಕು ಪಾತಾಳದ ಗಹನ ತಿಮಿರದಾಳಕೂ,
ಇನ್ನು ಇನ್ನು ಆಗಲಕೂ, ಮೇಲಕೂ, ಆಳಕೂ !

—ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರು

ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ

ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಮರಣ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ 'ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸಿ, ಹಿಂದಿ ಬದಿಗಿರಿಸಿ' ಎಂದು ನುಡಿದ ಗಂಡುಗೊಡಲಿ. ಐವತ್ತನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನು ಧರ್ಮಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರಿಗೆವಹಿಸಿ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ 'ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಚಾರಕ' ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀಯತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಸಾರವನ್ನೂ ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ ಧರ್ಮಚಕ್ರ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ ಕಂಠಶ್ರೀ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ೧೩, ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೭೫ರಂದು ಕೇಳುವ ಅಪೂರ್ವ ಭಾಗ್ಯ ಒದಗಿತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಅವರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರವುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರವನ್ನು 'ಕಾಲೇಜ್ ಆನುಯಲ್'ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿತ್ತು. ಅವರ ರತ್ನನ ಪದಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಅವರ ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆ ಯುವಕರನ್ನು ನಾಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಕಟ್ಟಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಬರೆದ ಗಟ್ಟಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಗಳಿಸಿದ ಅಪಾರ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗ ನನ್ನನ್ನು ಮೂಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ರತ್ನ, ನಾಗ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ನೆನಪು ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ 'ನಾಯಿ ಮರಿ' 'ತುತ್ತೂರಿ' ಹಾಡು ನೆನಪಾದಾಗೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸು ತ್ತೇನೆ. ರಾಜರತ್ನಂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದೂ ಉಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ.

—ಬಿ. ಜಿ. ಅನಿರುದ್ಧ

ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಕಾಂ.,

ಡಾ|| ರಾ. ಅನಂತ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ

ಅಂಧದ ಅನಂತಪುರದ ರಾಳ್ವಪಲ್ಲಿ ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿರತವಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮಹನೀಯ. ಡಾ|| ಶರ್ಮರ ಪ್ರಗಲ್ಭ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ೧೯೭೧ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಫೆಲೋಷಿಪ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿತು. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಯನ್ನು ನೀಡಿತು. ಮದರಾಸ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಅಕಾಡೆಮಿ 'ಸಂಗೀತ ಕಳಾನಿಧಿ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ತಿರುಪತಿ ತಿರುಮಲೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಅವರಿಗೆ ನಿಧನರಾಗುವ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಮೊದಲು ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಗೌರವವನ್ನು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. ಅವರಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಅಂಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆಳವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದರ್ಶವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದ 'ಗಾನಕಲೆ' ಹಾಗೂ 'ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನಕಲೆ' ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ. ತಾಳ್ಮೆ ಪಾಕ ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಪರಿಷ್ಕರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆ, ಜಾಯಪಸೇನಾನಿಯ ನೃತ್ಯರತ್ನಾವಳಿ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರದರ್ಶಿನಿ ಕೃತಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಚಿರಂಜೀವಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿವೆ. ಅಂಧದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಂಧರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಸೇತುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ರಾಯಭಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಾಳು ಕೇವಲ ನೆನಪಾಗದೆ, ಸ್ಮೃತಿ ಸೆಲೆಯಾಗಿದೆ.

—ಭಾಸ್ಕರಶರ್ಮ

ತೆಲುಗು ವಿಭಾಗ

ವಸಂತೋತ್ಸವ ನಾನು ಕಂಡಂತೆ

ಕಾಲೇಜಿನ ವಸಂತೋತ್ಸವ (spring festival) ಬಗ್ಗೆ
ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಷ್ಟತೈದು
ಪದಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು
ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೧. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಇಂತಹ ಸಮಾರಂಭ ಬೇಡವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನೇ ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶೇಖರ್. ಪಿ.

೨. ವಸಂತದ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ ಇದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಂ. ಎಂ. ಪೂವಯ್ಯ

೩. ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ಸವ. ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ನೀಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ. ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಎಂ. ಚಂದ್ರರೆಡ್ಡಿ

೪. ವಸಂತೋತ್ಸವದ ಆಚರಣೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ತರುವ ವಿಷಯ. ಈ ಕಾಲದ ಯುವಕರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ Opportunity ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಬಿ. ಪಿ. ಸುರೇಶ್‌ರಾವ್

೫. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಬ್ಬ. ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಂದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ.

ಸಂಪತ್ ಕುಮಾರ್

೬. ಇದೊಂದು ಪ್ರೇಮೋತ್ಸವ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕಾಲೇಜಿನ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದೇ ಕಡಿಮೆ. ಗಂಜಾ ಕುಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದವರೇ ಹೆಚ್ಚು.

ರಾ. ಎಲ್ಲಪ್ಪ

೭. ಇದು ಕಾಲೇಜಿನ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯಲು ಸಹಕಾರ.

ಬಿ. ಡಿ. ಕುಟ್ಟಪ್ಪ

೮. *Spring festival* ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ, ಭಾಗವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಒಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ತೆಲುಗಿನ ಗಾದೆಯಂತೆ 'ಇಚ್ಚಿಂದಿಚ್ಚಿ ಪುಚ್ಚಿನದಾನಿಂಟಿಕಿ ಪೋಯಾ' ಎಂಬಂತೆ ಎಚ್. ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

೯. ಇದು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹೆಚ್ಚು. ಸಾಹುಕಾರ ಕುಡುಕರಿಗೆ, ಕಾಮುಕರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ. ಆ ಆರೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ವಸಂತೋತ್ಸವ!

ಆರ್. ಎನ್. ಲೋಕೇಶ್‌ರೆಡ್ಡಿ

೧೦. ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯ ಟಿಕೆಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ದರದ ಟಿಕೆಟ್ ಇಡಲಿ ಎಂದು ನನ್ನಂತ ಹುಡುಗರ ಪರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎಸ್. ಸಿ. ಮುನಿರೆಡ್ಡಿ

೧೧. ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯೂ ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ

(ಅ) ಇದರ ಪ್ರವೇಶದರ ಹೆಚ್ಚು

(ಆ) ಇದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡುವ ಅವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚು

ಕೆ. ಎಸ್. ಸುದರ್ಶನ್

೧೨. ಈ ಮನರಂಜನೆ ಕೆಲವರಿಗೇ ಸೀಮಿತ. ಕುಡುಕರಿಗೆ, ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂದರ್ಭ.

ವಿ. ಎನ್. ಗೌಡ

೧೩. ಇದು ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನರಂಜನೆ. ಕನ್ನಡದ ಒಂದೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ ವ್ಯಥೆ.

ಎಂ. ಪ್ರಕಾಶ

೧೪. ಇಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಟಕ, ಭಾಷಣ, ಬುದ್ಧಿರಂಗ, ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವಾದರೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಲೆಂದು ನನ್ನ ಒತ್ತಾಯ.

ಎಸ್. ಗೋಪಾಲರೆಡ್ಡಿ

೧೫. ಇದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಬೇಸರದ ವಿಷಯ. ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲೇ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರ!

ಎಚ್. ಎನ್. ಸುರೇಶ

೧೬. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಜೈಲಿನ ಮಧ್ಯೆ 'ವಸಂತೋತ್ಸವ' ನಡೆಸಿದರು. ಹತ್ತಾರು ಜನಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತಷ್ಟೆ. ಹಣವಿದ್ದವರು ಹಾಯಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವ ಉತ್ಸವ.

ಎಸ್. ಎಸ್. ಪ್ರಧಾನ್

೧೭. ಕಾಲೇಜಿನ ಒಳಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಉತ್ಸವ ಅಷ್ಟೇನೂ ಮಜವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ ದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ RSI Stadiumನಲ್ಲಾಗಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಲು ಸೌಕರ್ಯ ವಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಮದರಾಸಿನ ಗುರುನಾಥ್ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟರು.

ಎಂ. ಎನ್. ರಾಜಕುಮಾರ್

೧೮. ಈ ಉತ್ಸವದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಹೆಸರು ನಾನಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ Performance ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ Festival ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದನೆಗಳು. ಇದೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಉತ್ಸವ.

ವಿ. ಶಿವಶಂಕರ್

೧೯. This spring festival can be defined as festival of music, love, mischief, violence and a festival where one loses control of him self. ಇದೊಂದು ಯಶಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ !

ಜೋಸೆಫ್ ದೇವದಾಸ್

೨೦. ಈ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಇದೊಂದೆ, ಇಷ್ಟೇ ಗುರಿ. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ದನಕಾಯುವ ಹುಡುಗನೂ ಹೇಳಬಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಕಾಲ, ಹಣವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಸಿ. ನಾಗೇಂದ್ರ

೨೧. ಇದನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಸೇರಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ. ಕೆಟ್ಟ ಕುರಿಗಳ ದೊಡ್ಡಿ. ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು ಬುರುಡೆ ಮಾತು.

ಡಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

೨೨. ಈ ವರ್ಷದ ಉತ್ಸವ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ.

ಪಿ. ಜಿ. ನಂದಕುಮಾರ್

೨೩. ವಿವಿಧ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಳ, ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಿ. ಮಂಜುನಾಥ್

೨೪. ಇದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅನಾಥ.

ಬಿ. ಆರ್. ಚಂದ್ರಪ್ಪ

೨೫. ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಕಾಲೇಜು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಭಾಗವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಗುರು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಸೀಮೋನ್ ನರೋನ

೨೬. ಇದು ಶೋಷಣೆಯ ಪ್ರತೀಕ, ಕಲೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸುವ ತೊಗಲು ತೋರಿಸುವ ಅಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನ. ಎಲ್ಲರೂ ದೂರವಿರಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಸಂಗ.

ಎಂ. ಗೋಪೀನಾಥ್

ಈಗ ಈ ಲೋಕ

ಈಗ ಈ ಲೋಕ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ : ಗಡಿಯಾರ
ಬಿಚ್ಚಿ ಯಂತ್ರೋಪಯಂತ್ರಗಳ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ
ಚೆಲ್ಲಿ, ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತ ರಿಪೇರಿಯವನಂತೆ.
ಯಾವ ತಿರುಗಣೆ ಮೊಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹಾಕಲಿ ? ಮತ್ತು ಈ
ಸುರಳಿತಂತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಿ ತುರುಕಲಿ ?
ಗಡಿಯಾರವಿದೆ, ಯಂತ್ರವಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಇವೆ. ಇಲ್ಲ
ಸಾವಯವ ಶಿಲ್ಪದ ಸಮಗ್ರೀಕರಣಬಲ

—ಪ್ರೊ|| ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ಕನ್ನಡದ ಮನೆಗೆ ಮಂಕ್ ಬಡದೈತೆ....

ಚಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಈ ವರ್ಷ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಕೆ. ಗೋವಿಂದರಾವ್ ಅವರ 'ಈಶ್ವರ ಅಲ್ಲಾ' ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಈ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಡಾ|| ಬಿ. ಜಿ. ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿಯವರು (೨೩ ಜನವರಿ ೧೯೭೯) ಬಂದಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷದ 'ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು' ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಡಾ|| ಬಿ. ಜಿ. ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿಯವರೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ವರ್ಷದ ಅ.ನ.ಕೃ ಸ್ಮಾರಕ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ೫೩ ಲೇಖನಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಟೇಶಮೂರ್ತಿ (ಸೆಂ. ಜೋಸೆಫ್ಸ್ ಕಾಮರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯ (ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು) ಅವರು ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿದ್ದರು.

ನೊದಲನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಪಿ. ರವಿಕುಮಾರ್
ನೊದಲನೆಯ ಬಿ. ಇ.,
ಯು. ವಿ. ಸಿ. ಇ.
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೧

ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಆರ್. ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ
ನೊದಲನೆಯ ಬಿ. ಎಸ್.ಸಿ.,
ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೪

ಮೂರನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಸುರೇಶ್
ಅಂತಿಮ ಬಿ. ಎಸ್.ಸಿ.,
ಭಾರತಿ ಕಾಲೇಜು
ಕಾಳಮುಡ್ಡನದೊಡ್ಡಿ
ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಶ್ರೀ ನಟೀಶ್
ಎರಡನೆಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ.,
ಐ. ಡಿ. ಎಸ್. ಜಿ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು
ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು

ಪ್ರೊ|| ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು ೫೧ನೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಗೆ ಆರಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ತನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು. ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ನಿಧನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ತೀವ್ರ ಶೋಕವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿತು. ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾದಾಗಿನಿಂದ ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ, ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ಅವರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಬಡವಾಗಿದೆ. ಇವರ ದಿಢೀರ್ ನಿಧನದಿಂದ 'ಕನ್ನಡದ ಮನೆಗೆ ಮಂಕ್ ಬಡದೈತೆ.'

ಈ ವರ್ಷದ ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಮಣ್ಣ ಮತ್ತು ಡಾ|| ಶಿವರಾಮಕಾರಂತರ ಪದವಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸೀತಾರಾಂ ಪಡೆದರು. ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ್ ಕಾಲೇಜಿನ ವಸಂತೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ, ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್ವರರಾವ್ 'ಕಾಲೇಜು ಅನ್ಯಾಯಲ್' ಕನ್ನಡ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಫೋಟೋ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಮೂರು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಎರಡನೇ ಪಿ. ಯು. ಸಿ ಮತ್ತು ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಕೆಳ ಕಂಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ

ನೀಡಿ ಹಿಂದಿನ ಸಂಕ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.
 ರಾ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಅವರ 'History of Kannada
 language' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
 ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ 'Kannada writers and
 their work' ಮಾಲೆಯವಳು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.
 S. V. Ranganna-B. M. Srikantaia
 V. Sitaramaiah-D.V.G.
 V. M. Inamdar-Shivarama Karantha
 S. M. Puneekar-"Vinayaka"
 G. S. Amur-Adya Rangacharya
 L. S. Seshagiri Rao-"Srinivasa"
 K. Krishna Murthy-A. R. Krishna Shastri
 ಶ್ರೀಮತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎ. ಅನಂತರಾಜ್ (ರಸಾಯನ
 ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ) ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿನಾಹದ ನೆನಪಿನ
 ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಡಾ| ಶಂಕರಭಟ್ಟರ 'ಕನ್ನಡ ವಾಕ್ಯಗಳು'
 ಎಂಬ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿ

ದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಟಿ. ವಿ. ರಾಜಶೇಖರ್ (ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ)
 ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಧುರ ಸ್ಮೃತಿಗೆ 'ಸ್ನೇಹ ಕಾರ್ತಿಕ'ದ
 ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು
 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ
 ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ.
 ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ. ಈ ಹರ್ಷ
 ದಾಯಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು
 ಹೊರಡಿಸುವ ಹೆಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡ
 ಸಂಘದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರ
 ವರ್ಗ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿರುವ
 ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ.
 ಎಸ್. ಕೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ
 ಶ್ರೀ ಹ. ನಂ. ವಿಜಯಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ
 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಘದ ವಂದನೆಗಳು.

ಇದು ಮೊದಲು

ಹಸಿದಿಹುದು ಹೊಟ್ಟೆ ; ಕೊಡು ಅನ್ನವನು. ನನ್ನ ತನು
 ಕೋಡುತಿದೆ ಜಳಿಗೆ ; ಕೊಡು ಬಟ್ಟೆಗಳನು,
 ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿನ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಹೂತಿರುವೆನಿದೊ ;
 ಕೊಡು ನನಗೆ ಸುವಿಶಾಲ ವಸತಿಗಳನು.
 ಇದು ಮೊದಲು ಆಮೇಲೆ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ;
 ಅದುವರೆಗೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಮಾತು ಹೊಲ್ಲ !

ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

हिन्दी विभाग

सम्पादकीय

मनोरंजन के आधुनिक साधन

कवि अज्ञेय-एक विचार

मसीहा

कहानी फिल्मी गीतों की

भारत की सांस्कृतिक झलकें

सूर को श्रद्धांजली

२००० ई. के. बाद, पर्वतों पर

अलविदा के आँसू

नया साल आया एकता लाने

आप भी हंसिए

सम्पादकीय

एक और वर्ष सफली भूत हुआ। पहले तो सिर्फ सुना था, पर अब यकीन हो गया कि, वक्त किसी के लिए नहीं रुकता। वक्त की रफ्तार ने एक और वर्ष अपनी चपेट में ले लिया।

सन् १९७८-८९ की कॉलेज पत्रिका पेश करते हुए मुझे अत्यन्त खुशी हो रही है। इस वर्ष के दौरान हमारे देश के राजनैतिक क्षेत्र में कई परिवर्तन आए। चिकमगलूर उपचुनाव को लड़ कर श्रीमती इंदिरा गांधी फिर संसद सदस्य बन गई। चरण सिंह को उप प्रधान मंत्री घोषित कर दिया गया। चरण सिंह ने “किसान रैली” आयोजित की, जिसमें देश भर के किसानों ने हिस्सा लिया।

उत्तरी और दक्षिणी क्षेत्र में बाढ़ आ जाने के कारण कई जानें गई और करोड़ों रुपयों का नुकसान भी हुआ। इन कठिनाइयों के बावजूद भी हमारा देश प्रगती के मार्ग पर आगे बढ़ता गया। ज्यादा खुशी की बात तो यह है कि सन् १९७९ को “अंतराष्ट्रीय बाल वर्ष” घोषित किया गया। यह वर्ष किस हद तक बाल हेतु होता है, यह तो वक्त ही बतलाएगा।

छात्रों और अध्यापकों ने मिलकर बड़े उत्साह और लगन से फ्रिडा-दिन मनाया। कॉलेज की ही आयोजित “स्प्रिंग फेस्टीवल” भी बहुत सफल रही। यह फेस्टीवल इतनी सफल रही कि देखने वाले दांतों तले ऊँगली दबा कर रह गए। इस सफलता के पीछे स्प्रिंग फेस्टीवल कमेटी की मेहनत का फल है।

मैं उन छात्रों को सहे-दिल से शुक्रिया अदा करता हूँ जिन्होंने अपने लेख और कविताएँ प्रदान कर इस वार्षिक पत्रिका को चार चाँद लगाने में हमारी मदद की है। विशेषकर फादर आन्टोनी से हम आभार हैं जिनके मार्ग दर्शन पर चल कर हम इस पत्रिका को सफलतापूर्वक प्रकाशित करने में सफल हुए हैं।

कॉलेज वार्षिक पत्रिका अब आपके हाथों सौंपते हैं और हम आशा करते हैं कि आपको वसन्द आएगी।

भवदीय

किशोर कुमार एम.

तृतीय वर्ष बी.कॉम.

मनोरंजन के आधुनिक साधन

□ एस. श्रीनिवास राव
प्रथम वर्ष बी. एस. सी.

हमारे जीवन में मनोरंजन बहुत आवश्यक मालूम पड़ता है। हर एक मनुष्य को किसी न किसी तरह के मनोरंजन के बिना जीवन नहीं बनता। मनोरंजन लोगों को उत्साह और स्फूर्ति से भर देता है। हर मनुष्य काम करते-करते थक जाता है, उसके लिए मनोरंजन ही एक दवा है। लेकिन यह थकावट शारीरिक नहीं बल्कि मानसिक है। शरीर की थकावट के लिए आराम चाहिए, मगर मानसिक थकावट के लिए तो मनोरंजन की आवश्यकता है। जिस प्रकार हमें पुष्ट और शक्तिशाली बनने के लिए भोजन की आवश्यकता होती है, उसी तरह हमारे मस्तिष्क को स्फूर्तिदायक और उत्साहिक बनाने के लिए मनोरंजन की आवश्यकता है।

मनोरंजन कई प्रकार के होते हैं। कुछ लोग साहित्य के वाचन से मनोरंजन पाते हैं। जब हम किसी काम से सन्तुष्ट नहीं होते तब कोई उपन्यास, कहानी या कविता पढ़ते हैं जिससे हमें मनोरंजन मिलता है और साथ-ही-साथ ज्ञान भी प्राप्त होता है।

हम खेल-कूद से भी मनोरंजन पा सकते हैं। पुराने जमाने में तो शिकार खेलना, अस्त्र चलाना, रथ दौड़ आदि मनोरंजन के साधन थे। अब तो लोग बैठे-बैठे कैरम, ताश, शतरंज आदि खेलों से मनोरंजन पाते हैं। ये सब तो घर के अन्दर के खेल हैं। क्रिकेट, फुटबाल, हाकि आदि खुली हवा में खेले जाते हैं और कुछ लोगों को इन खेलों को देखकर मनोरंजन मिलता है।

आजकल सिनेमा मनोरंजन का एक बड़ा साधन बन चुका है। इसे तो अमीर-गरीब, छोटा-बड़ा, स्त्री-पुरुष, बालक-युवक, बूढ़ा-नौजवान सब देखकर मनोरंजन पाते हैं। कुछ लोगों को संगीत से भी मनोरंजन मिलता है। मेला, सर्कस, क्लब, टेलिविजन, घूमना, बातें करना आदि मनोरंजन के कुछ और साधन हैं।

लेकिन हमें यह ध्यान रखना चाहिए कि जिस तरह अधिक भोजन करने से स्वास्थ्य बिगड़ जाता है, उसी प्रकार अत्यधिक मनोरंजन से भी हमारा दिमाग ऊब जाता है। इसलिए मनोरंजन की भी एक सीमा होनी चाहिए।

★

★

★

★

नया साल आया एकता लाने

नये सन्देश भरे उमंग से,
नया साल आया है ॥

नये सन्देश भरे उमंग से,
नया साल आया है ।

हम सब एक, भिन्न भले ही वेष है ।
दुनिया का कल्याण हमारा न्यारा है ।
मिलकर ही तो हमने जगत को सँवारा है ।

अखिल विश्व बन्धुत्व भाव अपनाएं हम,
स्नेह शांति से जग को सुखी बनाएं हम ॥
भेद-भाव का हम पर नहीं प्रभाव है,
मानवता से, हम को बड़ा लगाव है ॥

□ सौ. आनन्द
हिन्दी विभाग

आप भी हंसिए

"जी हाँ, जब मैं पुना से बंबई कार मे जा रहा था, तब डाकुओं ने मुझे आ घेरा और मेरे पास के सभी रुपये-पैसे लेकर नौ-दो ग्यारह हो गए"
"किन्तु तुम्हारे पास पिस्तौल भी तो थी?"
"हाँ, थी, मगर उस पर उन लोगों की नजर ही नहीं पड़ी."

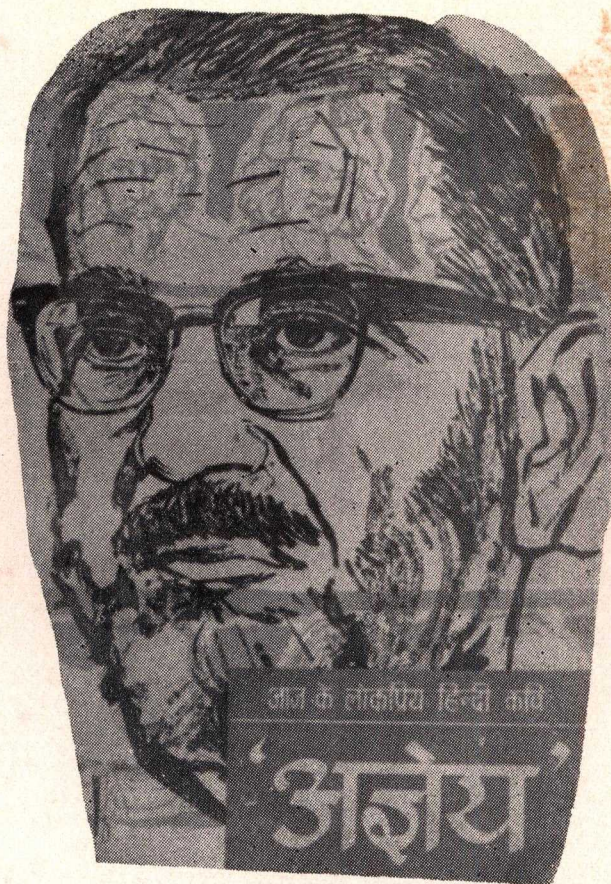
"भैयाजी, आज-कल गाय कितना दूध देती है?"

"३०, लिटर"

"और बेच कितना लेते हो?"

"४० लिटर, और बाकी के दूध का दहि जमा लेता हूँ."

□ किशोर कुमार
तृतीय वर्ष बी. कॉम

१४ वाँ भारतीय ज्ञान पीठ पुरस्कार श्री सच्चिदानन्द वात्स्यायन 'अज्ञेय' को, 'कितनी नावों में कितनी बार' (प्रकाशन : १९६७) शीर्षक कविता संकलन पर प्रदान किया गया है।

“ है पथ है :

वह जो रुक जाता है कूल-कूल पर बार-बार-

यों नहीं कि वह चुक जाता है :

पर तीर्थ यही तो होते हैं-

अनजाने-यद्यपि वांछित-सम्परायः

हम होते ही रहते हैं वहां पार”

(कितनी नावों में कितनी बार -अज्ञेय)

कवि अज्ञेय-एक विचार

□ फा. आन्टणी

हिन्दी विभाग

अज्ञेयजी छायावादोत्तर काल की हिन्दी कविता के सुमेरु पुरुष हैं। प्रयोगवाद के प्रवर्तक तथा नवीन काव्य-चेचना के सूत्रधार के रूप में उन्होंने अक्षय कीर्ति पायी है। उनकी विलक्षण प्रतिमा से उन्होंने हिन्दी कविता में आमूल क्रांति कर दी है।

अज्ञेयजी का वास्तविक नाम है-सच्चिदानन्द वात्स्यायन। उनका जन्म १९११ ई. में हुआ। इनके पिता पंडित हीरानन्द शास्त्री पुरात्व वेत्ता थे। इनकी आरंभिक शिक्षा संस्कृत, फारसी तथा अंग्रेजी में हुई। १९२९ ई. में उन्होंने लाहौर के फार्मन कालेज से बी.एस.सी. की परीक्षा प्रथम श्रेणी में उत्तीर्ण की। उन्होंने १९३० ई. में अंग्रेजी से एम. ए. की पढ़ाई आरम्भ की; किन्तु क्रांतिकारी दल में सक्रिय भाग लेने के कारण गिरफ्तार हुए और लगभग चार वर्षों तक इन्हें जेल में बन्दी जीवन व्यतीत करना पड़ा। उधर से मुक्ति मिलने पर इन्होंने कुछ समय तक सैनिक और विशाल भारत का सम्पादन किया। फिर १९४३ ई. में सेना में कैप्टन हुए और कोहिमा फ्रंट पर चले गये। वहाँ से तीन वर्षों बाद वापस लौटे। १९४७ ई. प्रयाग से नव-लेखन की सुप्रसिद्ध पत्रिका 'प्रतीक' निकाली। १९५० से १९५५ ई. तक ये आकाशवाणी की सेवा में रहे। १९६२ ई. में इनकी नियुक्ति कैलिफोर्निया-विश्वविद्यालय में भारतीय संस्कृति के आचार्य के रूप में हुई।

साहित्य जगत में अज्ञेयजी की प्रतिष्ठा

'सप्तकों' के सम्पादन के कारण भी हुई है। 'तार सप्तक' १९४३ ई. में तथा दूसरा और तीसरा सप्तक क्रमशः १९५२ और १९५९ ई. प्रकाशित हुए। इन सप्तक ग्रंथों में इन्हें छोड़कर, बीस प्रयोग शील कवियों की रचनाएं संकलित हैं। सम-सामयिक हिन्दी कविता के विकास इतिहास की दृष्टि से इनका अनुशीलन उपयोगी समझा जाता है।

उनकी कृतियों में 'मग्नदूत' और 'चिंता' अपनी आरम्भिक काव्य कृतियां हैं जिनकी रचनाओं में एक मौलिक प्रतिमा के सशक्त बीज यत्र-तत्र दिखाई पड़ते हैं। "हरि घासपर क्षण भर" उनकी प्रौढ़ता का परिचायक है। विनय वस्तु, भावानुभूति, विचार शीलता और सृजनशिल्प आदि समस्त दृष्टियों से इस संग्रह की रचनाएं पर्याप्त मौलिकता और ताजगी लिए हुए हैं। "आँगन के पार द्वार" नामक नवीनतम संग्रह में इनकी भाव-चेतना अध्यात्मवादी प्रतीत होती है।

अज्ञेयजी छायावादोत्तर कविता के अत्यंत समर्थ और शायद पहला प्रयोगशील कवि हैं। काव्य-रचना के क्षेत्र में इनकी प्रतिमा एक अन्वेषी के दृष्टिकोण को लेकर चली है। अनुभूतियों को ठीक सन्दर्भ में ग्रहण करके उन्हें ठीक भाषा में व्यवत करने की समस्या अथवा आकुलता इनके काव्य की मूल प्रेरणा है।

अज्ञेयजी आत्म-निष्ठ और आत्म केन्द्रित

कवि है। इनकी काव्य साधना अन्तर्मुखी रही है। नितान्त वैक्तिक क्षणों में भोगे गए जीवन की सूक्ष्म अनुभूतियाँ इनकी कविता का प्रधान विषय है। किन्तु, ये एकदम अहंवादी या असामाजिक हो, ऐसा नहीं कहा जा सकता। उन्होंने अपने व्यक्तित्व और सामाजिक परिवेश के पारस्परिक सम्बन्ध की प्रतीति कराने के लिये, अपनी कुछ रचनाओं में कुछ प्रतीक लिए हैं जिनकी व्याख्या द्वारा समाज के प्रति इनके दायित्व-बोध को समझा जा सकता है। पहला प्रतीक दीपक का है।

‘यह दीप अकेला स्नेह भरा,
है गर्व भरा, मदमाता पर
इसको भी पंक्ति को दे दो।’

(बावरी अहेरी)

इसी प्रकार ‘इन्द्र धनु रौंद हुए थे’ नामक काव्य-कृति की में वहाँ हैं शीर्षक रचना में अज्ञेयजी ने सेतु का एक प्रतीक लिया है। यहाँ भी व्यक्तित्व की सामाजिक सार्थकता और निर्लिप्तता एक साथ ध्वनित है :-

में सेतु हूँ
जो है और जो होगा दोनों को मिलाता हूँ-
पर सेतु हूँ इसलिए, दूर दूर दूर मैं वहाँ हूँ।

अज्ञेयजी स्वानुभूत जीवन सत्यों के कवि हैं। जो योग नहीं गया है और जिसकी प्रगाढ़ अनुभूति नहीं हुई है। इनकी दृष्टि में उसे कहने की अपेक्षा मौन रह जाना अधिक श्रेयस्कर है :-

“भो भी अभिव्यंजना है,
जितना तुम्हारा सच है, उतना ही कहो।”

जीवन-सत्य को ठीक मात्रा में आत्मसात् और अभिव्यक्त करने के लिए उन्होंने गलदश्रु भाव-

कता के बदले विवेकशीलता का आश्रय लिया है। इनकी रचनाओं में बुद्धि तत्व का प्राधान्य है। कुछ लोग इन पर बुद्धिवादी होने का आक्षेप करते हैं।

अज्ञेयजी के काव्य में क्षणवाद, योगवाद और दुःखवाद की प्रवृत्तियाँ भी सम्यक् रूप में पाई जाती हैं। काल के अनन्त प्रवाह में जो एक क्षण वर्तमान का है, ये उसे ग्राह्य और योग्य समझते हैं। उस एक क्षण की संप्राण अनुभूति और सार्थक अभिव्यक्ति के प्रति इनकी आस्था है। यह क्षणवादी दृष्टिकोण स्वतः योगवाद की ओर ले जाता है। जीवन को उसके ऐतिहासिक एवं सामाजिक परिवेश में न देखने के कारण, व्यक्ति या तो योगवादी बन जाता या याग्यवादी। दुःखवाद की प्रवृत्ति अपेक्षाकृत अधिक उदात्त है। अज्ञेय की अनेक रचनाओं में वेदना की एक ऐसी अन्विति पाई जाती है जो मन को द्रवित कर देती है। संवेदना तथा सहानुभूति विषयक अपने सिद्धांतों को भी रूपांचित करके एक रचना में उन्होंने कहा है “यदि अहं पिता है तो वेदना माँ।” दुःख के सम्बन्ध में इनकी धारणा है कि वह व्यक्ति-मन को माँज कर, चमका कर उदार बना देता है। उनकी ‘हरी बास पर क्षण भर’ कविता में :-

दुःख सबको माँजता है
और....चाहे स्वयं सबको देना वह न जाने,
किन्तु.....
जिनको माँजता है
उन्हें यह सीख देता है कि सब को
मुक्त रखे ॥

उनका अध्ययन विषय वस्तु कौ दृष्टि से करना ही तो कहना चाहिए कि इनके कवित्व की

वहां जो लहर हो,
सारा हो.....

किसी समय ईसा
मुक्ति दिलाने,
सलीब पर चढ़कर
'मसीहा' बनें थे ।

१९६५ से आज तक के बीच में दो कविता-संग्रह 'सुनहले जैवाल' और 'कितनी नावों में कितनी बार' प्रकाशित हुए। बम्बई में भारतीय ज्ञानपीठ पुरस्कार म्यास की प्रबर समिति १९७८ का ज्ञानपीठ पुरस्कार श्री सच्चिदानन्द वात्स्यायन 'अजेय' को दिये जाने की घोषणा कर दी। यह पुरस्कार उन्हें कितनी 'नावों में कितनी बार' शीर्षक कविता संकलन पर प्रदान किया गया है।

इस प्रकार अज्ञेयजी साहित्य नमो-मंडल के उज्ज्वल तारा बन चुका है। आधुनिक हिन्दी कविता के विकास क्रम में जो स्थान, हरिऔध, मैथिलीशरण गुप्त प्रसाद निराला और पंत का है अज्ञेयजी की स्थिति उससे कुछ नाप सिद्ध होगी।

□ राकेश कुमार सिंह
द्वितीय वर्ष बी. ए.

आज,
अपनी-अपनी इच्छाएं पूरी करने
कामनाओं, वासनाओं से पीड़ित
मांगों-की-मांग की पूर्ति हेतु
'मानवता' मसीहा बनी है।

सलीब चित्कार करता हुआ कह रहा है
 “मेरा अपमान न करो
 मुझपर चढ़ते हर व्यक्ति को
 ‘मसीहा’ का नाम न दो”

कहानी-फिल्मी गीतों की

□ पी. रवीन्द्रन
तृतीय वर्ष बी. एस. सी.

एक बार एक लड़का साइकिल पर रात के अन्धेरे में गाते हुए जा रहा था।

लड़का : आवाज़ हूँ मैं, आसमान का तारा हूँ।
आगे एक हवलदार खड़ा था। वह लड़के को बुलाता है।

हवलदार : रुक जा, ओ जाने वाले रुक जा।
लड़का नहीं रुकता और गाते हुए आगे बढ़ता जाता है।

हवलदार आखिर उस लड़के को पकड़ लेता है और कहता है "साला बड़ा धमेन्द्र बनता है, "और पुलिस थाने ले जाता है।

थानेदार : आप यहाँ आए किस लिए ?

थानेदार : (लड़के से) तुम कौन हो? तुम्हारा नाम क्या है ?

लड़का : राजू मेरा नाम, धराना अनाम.....

थानेदार : तुम कहाँ के रहने वाले हो ?

लड़का : हम उस देश के बासी हैं, जिस देश में गंगा बहती है।

थानेदार : तुम्हारे माता-पिता का नाम क्या है ?

लड़का : गंगा मेरी माँ का नाम, बाप का नाम हिमालया।

थानेदार : तुम्हारा अपराध क्या है ?

लड़का : बस यही अपराध मैं हर बार करता हूँ, आदमी हूँ, आदमी से प्यार करता हूँ

हवलदार : (थानेदार से) नहीं साहब, इसकी साइकिल में बत्ती नहीं है।

लड़का : सौ इलजाम लगाए, आपने मेरे नाम लगाए, कहिए कुछ और, चोरों के सारे नजर आते हैं चोर।

थानेदार : बदतमीज़।

लड़का : बदतमीज़ कहो, या कहो जानवर.....

थानेदार : जंगली।

लड़का : या.....हूँ.....चाहे कोई मुझे जंगली कहे।
(अब थानेदार को भी "फिल्मी गीतों" का रोग लग जाता है)

थानेदार : कैद किया जाए, या छोड़ दिया जाए, बोल तेरे साथ क्या सलुक किया जाए।

लड़का : रहने दो, छोड़ो, जाने दो प्यार.....

थानेदार : एक चीज़ मांगते हैं, हम तुमसे पहली बार.....

लड़का : माँगो, माँगो, जो माँगते हो.....

थानेदार : चवन्नी दे दो, बस इतना ही दे दो।

लड़का : नहीं, नहीं, अभी करो इंतज़ार.....

थानेदार : ये जुल्म कैसे है, झंजीर जैसे है

लड़का : अच्छा तो हम चलते हैं।

थानेदार : फिर कब मिलोगे ?

लड़का : कभी नहीं, कभी नहीं।

भारत की सांस्कृतिक झलकें

□ किशोर कुमार एम.

तृतीय वर्ष बी. कॉम

भारत की संस्कृति का जन्म कब और कैसे हुआ ? इस संस्कृति ने एकता का रूप कैसे धारण किया ? इन सवालों का जवाब हमें भारत के इतिहास के पन्ने से मीलेशया इतिहास से हमें मालूम पड़ता है कि बीसवीं सदी तक भारत पर शासन करने वाले विदेशी थे । सत्रहवीं सदी में हिन्दु, मुगल, सिक्ख आदि सबों ने मिलकर भारत को एक करने का प्रयत्न किया । पर आपसी बैर और सगड के कारण यह प्रयत्न नाकाम रहा ।

उन्हीं दिनों व्यापार करने अंग्रेज भारत आए राजाओं का आपसी बैर देखकर उन्होंने अपना कब्जा छोटे-छोटे शहरों पर कर लिया । बून्द-बून्द मिलकर सागर बनता है । इसी तरह छोटे-छोटे शहरों को मिलाकर उन्होंने सारे भारत पर कब्जा कर लिया । इस तरह आपसी बैर और जगडों के कारण, भारत अंग्रेजों के हाथ गुलाम बन गया । भारत वासीयों के दिल में स्वतंत्रता की इच्छा पैदा करने वाले थे-महात्मा गांधीजी, गांधीजी की सहायता से हिन्दु सिक्ख ईसाई सबों ने मिलकर आजादी की लड़ाई लड़ी । आजादी की इस लड़ाई में कई लोग शहीद हुए । मध्य रात्री १५ अगस्त १९४७ को भारत ने अपने आप को स्वतंत्र घोषित किया । इस तरह हम देख सकते हैं कि कैसे हर भारतवासी

ने मिलकर आजादी की लड़ाई लड़ी और स्वतंत्रता पाने में सफल हुआ है ।

भारत वर्ष के नकशे को अगर ध्यान से देखा जाए तो हमें मालूम पड़ेगा कि उत्तर से लेकर भारत को तीन हिस्सों में बांटा जा सकता है । सबसे पहले भारत का उत्तरी हिस्सा है जो हिमालया से लेकर विन्ध्याचल तक फैल हुआ है । दूसरा हिस्सा विन्ध्याचल से कृष्ण नदी के उत्तरी तट तक और तीसरा कृष्ण नदी से लेकर कन्याकुमारी तक फैला हुआ है ।

भारत एक बहुत ही विशाल देश है । इसके उत्तरी छोर पर कश्मीर स्थित है, जहाँ का जलवायु मध्य एशिया के जलवायु जैसा है । दक्षिणी छोर पर कन्याकुमारी है जहाँ का रहन सहन, श्रीलंका वालों से मिलता-जुलता है । चेरापुंजी भी यहीं पर है जहाँ हर वर्ष पांच सौ ईंच से अधिक वर्षा होती है और थार की मरु भूमी भी है जहाँ नाममात्र की वर्षा होती है । बंबई जैसे विशाल शहर भी है । बंबई की गगनचुंबी इमारतें और नई दिल्ली की लंबी और साफ सुथरी सडकें हमें न्यूयॉक और लंदन की याद दिलाती है । आगरे के ताजमहल की तुलना किसी भी दूसरे स्मारकों से नहीं की जा सकती । भारतवर्ष में बहुत से ऐसे स्मारक भरे

पडे है जिसकी तुलना विश्व के दुसरे स्मारकों से की जा सकती हैं। इन स्मारकों को हिन्दु मुसलमान, सिक्ख, ईसाई, सबों ने मिलकर बनाए है। ऐसी सांस्कृतिक एकता शायद ही किसी अन्य देश में मिले !

भारत की एकता का दुसरा प्रमाण है भारत के त्योहार। विश्व में भारत ही एक ऐसा देश है, जहाँ सबसे ज्यादा त्योहार मनाए जाते है। भिन्न-भिन्न जाती के लोगों ने ही मिलकर भारत को एक महान देश बनाया है। जनवरी से दिसंबर तक भारत में करीब २१ मुख्य त्योहार हैं। यह त्योहार भारत भर में बड़ी धूमधाम से मनाये जाते हैं।

नए साल के शुरू होते ही सबसे पहला और धूमधाम से मनाया जाने वाला त्योहार गणतंत्र दिवस है। २६ जनवरी को यह दिन मनाया जाता है। जात पाँत का ख्याल किए बगैर हर भारतवासी इस त्योहार को बड़ी शान से मनाते हैं। देश से सर्वाधिक दुसरा त्योहार स्वतंत्र दिन है जो १५ अगस्त को मनाया जाता है। इस दिन सन् १९४७ को भारत मे अपने आपको स्वतंत्र घोषित किया था। देश भर में यह दिन बड़ी धूमधाम से मनाया जाता है। हर मकान पर भारत का तिरंगा लहराता दिखाई देता है।

हर साल हिन्दुओं के कई त्योहार मनाए जाते हैं। इनमें शिवरात्री मुख्य है। इस त्योहार को कश्मीर में बड़ी शान से मनाया जाता है। यह दस दिन का लंबा त्योहार है और

हर रात भगवान शिव की पूजा होती है। नाच-गाना, भाँग पीना-पिलाना ही इस त्योहार की मुख्यता है।

मुसलमानों का सबसे बड़ा त्योहार रमजान है। यह अगस्त-सितंबर में आता है और इसे एक महीने तक मनाया जाता है। रमजान के महीने में हर मुसलमान सूरज के उगने से, सूरज के अस्त होने तक कुछ खाता पीता नहीं। रमजान का आखिरी दिन बड़ी धूमधाम से मनाया जाता है।

दीपों का त्योहार दिवाली, अक्तूबर नवंबर महीने में आता है। व्यापारी लोग लक्ष्मी पूजा करते हैं। बच्चों के लिए यह बहुत ही खुशी का त्योहार है क्योंकि इस त्योहार पर पटाके जलाए जाते हैं।

क्रिस्मस-ईसाईयों का सबसे बड़ा त्योहार है। २५ दिसंबर, भगवान येषू के जन्म दिन को विश्व भर में बड़ी धूमधाम से मनाया जाता है। इस तरह हम देख सकते हैं कि त्योहारों ने भारत की एकता को कितनी मजबूती से जकड़ रक्खा है। त्योहारों ने ही भारत की सांस्कृतिक एकता को बढ़ावा दिया है।

एक भारतीय होने के नाते, मैं गर्व से यह कह सकता हूँ कि विश्व में भारत ही एक ऐसा देश है, जहाँ भिन्न-भिन्न प्रान्तों के लोगों ने ही मिलकर एक महान भारत को बनाया है।

सूर को श्रद्धांजलि

□ अशोक कुमार पोकरना

प्रथम बी. ए.

सन् १९७८ सूर-शताब्दी के रूप में माना गया। सूर शब्द को पढ़ते ही आप जान गये होंगे कि यह उसी कृष्ण भक्त सूरदास का नाम है। सूरदासजी को हिन्दी साहित्य के एक अमिट सूर्य कहा जाय तो कोई अतिशयोक्ति नहीं होगी।

ऐसे सूर्य के प्रति श्रद्धांजली अर्पित करना मैं अपना कर्त्तव्य समझता हूँ। कृष्ण भक्ति शाखा के प्रतिनिधि कवि सूरदासजी का जन्म मथुरा और आगरा के बीच स्थित रुनकना गाँव में ई. १४७८ में हुआ और इनका देहान्त ई. १५६३ में गोकुल में हुआ। कहा जाता है कि ये जन्मान्ध थे और अपनी बाल्यावस्था में इनको अपना घर त्याग कर मथुरा के गरुघाट में बसना पड़ा था। वहीं वे विरक्त भाव और देवदत्त प्रतिमा से भगवान के प्रति विनय के पद रचकर सुनाया करते थे। यहीं पर, उन्हें संयोग से महाप्रभु वल्लभाचार्य के दर्शन प्राप्त हुए। आचार्यजी उनके एक गीत को सुनकर प्रभावित हो गए। आचार्यजी सूर को अपना शिष्य बनाकर श्री कृष्ण के लीला-विस्तार का रहस्य समझाया और उसी पद गाने की प्रेरणा दी। फलस्वरूप सूरदास ने भगवान के कथा-प्रसंगों को गये पदों में रचा है।

वैसे सूरदास से रचित ग्रन्थों की संख्या २६ बतायी जाती है। पर उनमें से अब तक केवल तीन ग्रन्थों की प्रमाणिकता सिद्ध हुई है। वे हैं— (१) सूरसागर (२) साहित्य लहरी और (३) सूरसारावली। इनमें सूर-

सागर के ही कारण सूरदास की विशेष ख्याति है। कहा जाता है कि सूरदास ने सूरसागर में सवालाख पदों की रचना की थी। लेकिन अब तक मुश्किल से २-३ हजार पद मात्र प्राप्त हुए हैं। सूरसागर के पदों में श्री कृष्ण की भिन्न-भिन्न लीलाओं का गान है। सूर ने कृष्ण के लोकरक्षक और संस्थापक रूप की अपेक्षा लोकरंजक लीला बिहारी कृष्ण के रूप को स्वीकारा है। चर्मचक्षु रहित सूर ने अपने प्रज्ञा-यक्षुओं से बालकृष्ण को निहारा है। बाल कृष्ण के सुलभ-व्यापार, हठ आदि के वर्णन में अपना हृदय ही निकाल कर रख दिया। सूरदास का एक-एक पद भी उनके प्रेम-पगे प्राणों का एक-एक अमृत कलश है, जो अपने आराध्य कृष्ण के चरणों में अर्पित है। सूर ने श्रृंगार के संयोग और वियोग दोनों पक्षों को लेकर उसे भगवद्विषयक बताकर अति चेतो-हारी बना दिया है। उनके पदों में संगीत एवं साहित्य का अप्रतिम संगम बना हुआ है।

सूरदास की रचनाओं में जहाँ पूर्ण तन्मभयता का परिचय मिलता है, वहीं बड़ी शास्त्रीय पद्धति का सम्यक निर्वाह भी देखने को मिलता है। उनकी भाषा ब्रज है जो अति सरल है। अलंकारों का सहज प्रयोग लक्षणा शक्तियों से संपन्न शब्दों का सफल चयन भावों की तीव्रता आदि गुणों के साथ गेयता का गुण समाविष्ट होने के कारण सूर के पद अदृश्य हो गये हैं। सूरदास सचमुच हिन्दी काव्याकाश के सूर्य हैं। किसी ने ठीक ही कहा है—

सूर सूर तुलसी ससी उडुगन केशव दास

२००० ई. के बाद

मनुष्य एक चने का दाना होगा,
और पृथ्वी,
भट्टी में रक्खा अणु-बम का गोला,
जिसके ईर्द-गिर्द रॉकेट चक्कर लगाएंगे
पर.....
शायद, यदा-कदा
कहीं-कहीं
पृथ्वी पर,
मानवता के सितारे जगमगाते दिखाई दें,
क्योंकि.....
अन्धत्र सभी कहीं
सभी नक्षत्रों पर
प्रयोगशालाएं, प्रयोगशालाएं
बस.....
प्रयोगशालाएं ही होंगी

पर्वतों पर

पेड़ों से छनती धूप से
उड़ता बह
रूपहला धुआँ
किरणों जिसके भीतर से
बाहर को है झाँकती
मेरी कविता की कुछ
पंक्तियाँ
प्रकृति के सौन्दर्य को
पर्वतों की चोटियों के मापदंड पर
नीले मग्न को है आँकती ।
नदियों की कल-कल
बाट बन
इसू,
नीरस जीवन को,
पर्वतों के तराजू पर
हलका बना देती है

□ राकेश कुमार सिंह
द्वितीय वर्ष बी. ए.

अलविदा के आँसू

चल रे साथी अब क्या सोचे
कजरा न बह जाए रोते-रोते,
हम अब चले कॉलेज छोड़कर
कहे जिया—
यह बात उमड़-उमड़ कर
आँसू लिए, सोच रहा, दूर खड़ा रे
चल रे साथी.....

ममता का कॉलेज,
मास्टर का कहना,
छोटा-बड़ा विद्यार्थी, कक्षा का अंगना,
छूट गया, छूट गया रे
चल रे साथी.....

● किरण चन्द शर्मा
तृतीय वर्ष, बी. ए. सी.

Our Advertisers

Bombay Automobiles
Dutta Scientific Labs.
Galaxy Theatre
Gurukrupa Medicals
Gokals
Gangarams
General Industrial Agencies
Hamamsoap
Jairam Industries
Jaiprakash Associates
J C. Gupta & Co.
Jairam Industries
Kesar Auto & Tyre Centre
Karnataka Oxygen Ltd.
Kwality Food Products
Kooby Roadways
K. K. Ram & Co. Old Tharaguput
Khoday Industries Pvt. Ltd.
K. S. R. T. C., Bangalore
Laboratory Supplies Co.
Mohan Motors

Mysore Conductors Pvt. Ltd
MICO
Mysore Power Corporation Ltd.
Navakarnataka Publications Ltd.
Prakash Conductors
Pinnacle
Rakhra Sports Co.
Ranjana Electricals & Electronics
Ruby Tyre and Rubber Co.
Sri Girija Traders
Satyanarayana Traders
Shiva Shankar Trading Co.
Sri. Maruthi Trading Company
Steelcraft
South Indian Bank Ltd.
St. Paul's Book & Audio-visual centre
Tata Oil Mills Co. Ltd.
Tata Finely Ltd.
The Book Cellar
Unicrafts Pvt. Ltd
Vijaya Bank Ltd.

With Best Compliments of

MOTOR INDUSTRIES CO. LTD.

Bangalore.

Manufacturers of :

Fuel Injection Equipment for
Diesel engines and Spark Plugs for Petrol engines
under Licence of BOSCH, Germany.

MICO - triggers the wheels of progress

A Tyre or Tube for your
MOPED, SCOOTER, CAR or TRUCK.

Phone : 609120

Visit :

KESAR AUTO & TYRE CENTRE

81, J. C. W. Road, Bangalore 560 002.

For your requirements of :

Automobile Spares, Exide Batteries & Industrial Beltings

Phone: 609869

Contact :

BOMBAY AUTOMOBILES

No. 26, Silver Jubilee Park Road

BANGALORE-560 002

With Best Compliments from

MYSORE CONDUCTORS PRIVATE LTD

(A Prem Group Industry)

MANUFACTURERS OF A. C. S. R. AND ALL ALUMINIUM CONDUCTORS

*Regd. Office, Administrative Office
& Works :*

9th Mile, Old Madras Road
Post Bag No. 4976
Virgonagar P. O.
Bangalore-560 049
(Telephones : 58361, 58362, 58363)

City Office

94, III Cross, Gandhinagar
Bangalore-560 009
(Telephone : 28170 & 27041)

TELEGRAMS : "PREGACOY"

Regd. with D. G. T. D. & D. G. S. & D & Licensed to use ISI Mark

Associates At
BARODA, MADRAS, AHMEDABAD, HARYANA & RAJASTHAN

With best compliments from

SRI GIRIJA TRADERS

Distributors for Tata's Oil/Vanaspati

Stockists for Tata's Soaps

Stockists for Tata Finlay's Tea

243/244, Sampangiramanagar, BANGALORE-27

With Best Compliments from

VPW-20p x 200s-15-6-78

Telegrams : **SALTOMCO**

Phone No, **55449**

THE TATA OIL MILLS COMPANY LIMITED

SALES OFFICE

No. 2, MAHATMA GANDHI ROAD, BANGALORE-560 001

Registered Office :

Bombay House,

24, Homi Modi Street.

Fort, Bombay-400 023.

RAKHRA SPORTS CO.,

6, COMMERCIAL STREET,

BANGALORE-1.

For all your Requirements of

TRUCK PARTS & ACCESSORIES

**Dist. for KARUACES, AUTOPISTON, SRMT;
DD items & Don Brakelining.**

Contact

MOHAN MOTORS

Opp. Bharath Talkies

A. M. Road, Bangalore-2.

Colourful hoardings are a part of Beautiful Bangalore !

Contact

THE PINNACLE

**For beautiful hoardings.
23/4 Gangadhara Chetty Rd.**

BANGALORE

Phone 55466

Grams: REETRONICS

Phone:

RANJANA ELECTRICALS & ELECTRONICS

ENGINEERS & MANUFACTURERS

No. 7. Annaswamy Mudaliar Road, Civil Area, BANGALORE-560042

Manufacturers of Control Panel Boards, Industrial Panels,
Electronic Timers & P. P. R. Dry Running Etc.

With best compliments from:

Karnataka Oxygen Ltd.

Whitefield Road, Mahadevapura P. O.
BANGALORE-560 048

A JOINT SECTOR PROJECT OF K S I I & D C

Manufacturers of: Industrial Oxygen, Medical Oxygen, Dissolved
Acetylene, Nitrogen, Dry Air
Also distributors of argon and Hydrogen gases

With best compliments from

Navakarnataka Publications Pvt. Ltd.

Importers & Distributors for Soviet Books & Periodicals

B. R. C. COMPLEX, S. C. ROAD, BANGALORE-560 009

Phone: 73810

SHOWROOM :

Majestic Circle, BANGALORE 560 009

Phone : 79277

BRANCH :

K. S. R. Road, MANGALORE-575 001

S. K. District

With Best Compliments From

Phone: 38832

PRAKASH CONDUCTORS

(Props: M/s. Indian Aluminium Rolling Mills Pvt. Ltd.,)

Manufacturers of A. C. S. R. & A. A. Conductors

Factory: A-7, Peenya Industrial Estate, BANGALORE-560058
Regd. Office. 116/117, 2nd Stage, 3rd Phase, Peenya Industrial Area,

BANGALORE - 560058

With the Best Compliments From

M/S. JAIRAM INDUSTRIES

Sri. Lingeswara Trading Co.

Tel: LINGESWARA
Phone: 93

M. Sreenivasulu
PARTNER

With Best Wishes and Prosperity From

Sri. SATHYANARAYANA TRADERS

Commission Agents & Merchants

CHALLAKERE

With the best compliments from

GURUKRUPA MEDICALS & GENERAL STORES

CHALLAKERE-577522

B. SATHYANARAYANA

Phone : Office 58
Mill 108

Resi. 85
Tel. SHIVA

With best compliments from

SHIVASHANKAR TRADING CO.

Mg. Partner : S. RAJASEKHARAPPA, B. E.,

Associate Concern :

MARGARINE & REFINO OILS CO. LTD.

BANGALORE-560026

Phone : 61434 & 61855

Manufacturers of

EDIBLE OILS

CHALLAKERE-577522

Karnataka

With compliments From

TATA- FINLAY LIMITED

Bangalore-22

Makers of the famous LEO/GEMINI teas

M/s. KOOKY ROADWAYS

Fleet owners and Transport contractors
No. 19, 3rd cross Journalist Colony
BANGALORE 2

With Best compliments From

GENERAL INDUSTRIAL AGENCIES

JCW ROAD, BANGALORE

Phone: 604185
GRAMS: GENERAL

With Best Compliments From

K. RAM PRASAD

C/o.

Sree Maruthi Trading Company,

KALLURU R. S. Anantapur Dist. A. P.

Manufacturers of R. K. Vanaspathi, Refined oil.
And sister concern

Sree Radhakrishna Fertilisers

KALLURU R. S. Anantapur Dist. A. P.

Manufacturers of all oils & Deoiled cakes

Best Compliments From

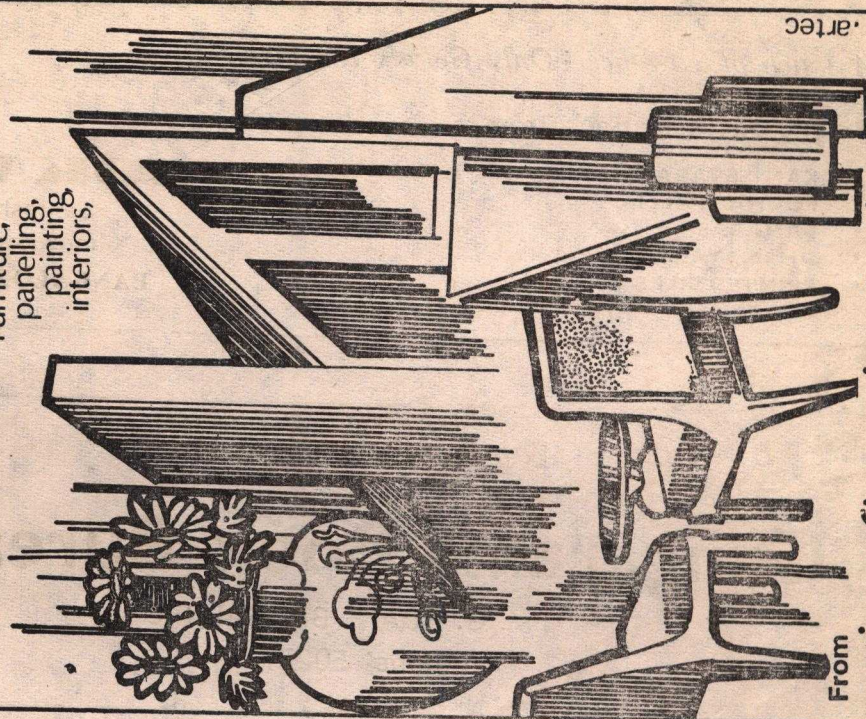
K. K. RAM & Co

Old Tharagupet

BANGALORE-560002

**Today as always,
committed to excellence.**

Furniture,
panelling,
painting,
interiors,

•artec

From
unicrafts private lto.

138, Residency Road, Bangalore-560 025. Phone : 53844.

With Best Compliments From

JAIRAM INDUSTRIES

Shivashankar Trading

Sree Sathyanarayana Traders

A touch of elegance—Only Gokals can give.

Prestigious selections from

- * KANJEEVARAM
- * POCHAMPALLI
- * BANARAS
- * DHIRMAVARAM &
- * PRINTED SILKS

GOKALS

Santosh Complex
Kempegowda Circle
BANGALORE-560 009

With Best Compliments From

Gangarams Book Bureau

M. G. ROAD, BANGALORE
Phone: 50277

Best Compliments From

KWALITY FOOD PRODUCTS

Manufacturers of Quality Biscuits & Confectioner
Post Bag No. 2612, Mysore Road, Bangalore-39.

Kwality's make SUPERIOR Biscuits

Vijaya Bank's 9-way plan to help you save your money.

No matter how much you're able to save, Vijaya Bank can help you. It has nine saving schemes, starting from as little as 25 paise a day, to as much as you can manage.

You will be surprised to find how even small savings can grow into substantial amounts if you put by a little sum regularly.

Get in touch with Vijaya Bank for details. There's a branch near you.

Vijaya Bank Ltd.

Registered Office: Light House Hill Road, Mangalore-575003

Administrative Office: 2, Residency Road. Bangalore-560025

Chairman: **M. SUNDER RAM SHETTY**

HOPE IS A GOOD BREAKFAST BUT A BAD SUPPER

Hope is always with man, whether young or old. But mere hope will be of no avail to you in your old age. Think about your old age when you are young and plan ahead for future.

Financial planning is the key to happiness in your old age. We have various schemes to suit your requirements. Join any of them and ensure that hope will be a good supper to you.

THE SOUTH INDIAN BANK LIMITED

Head Office Trichur

AUTHORISED DEALERS IN FOREIGN EXCHANGE

our offices at Bangalore

Venketeswara Market	169, Rex Theatre Annex	47, 10th Main
Avenue Road	Brigade Road	Jayanagar
Bangalore-2	Bangalore-1	Bangalore-11
16, Hospital Road	Malathy Mansion	21, Banswadi Main Road
Near Bowering & Lady	S. C. Road Circle	Maruthisevanagar PO
Curzon Hospital	Yeswanthpur	Bangalore-33
Bangalore Cantt-1	Bangalore-22	

With Best Compliments From

M/s. RUBY TYRE & RUBBER COMPANY (P) LTD

Factory & Regd. Office : 7th MILE HOSUR ROAD, MADUVALA POST
BANGALORE-560029

Administrative Office :
693/39 Sajjan Rao Road,
Visveswarapuram,
Bangalore-560004.

Gram : RUBY RUBBER
Phones :
Factory : 40207
Adm. Office : 600079
Sales Office : 605079
Mg. Dir. Res. : 41671

Manufacturers of : Tyre Retreading and Repair Materials,
Industrial & Automobile Rubber Products etc.

PROGRESS NOW HAS A NEW NAME:

MYPOWER

True- If you reckon that power is vital for our economy,

The billions from Sharavati that help millions across the

Country earn a living

And the coming billions from Kalinadi that will help those

millions live a little better

And the billions that will join from Linganamakki, Varahi,

Gangavali

And of course from our Thermal plant near Raichur

Yes, it's **MYPOWER**. That's how progress is spelt in Karnataka.

Mysore Power Corporation Ltd.,

Regd. Office: Bharatiya Vidya Bhavan,

Race Course Road,

BANGALORE-560 001

In Search of Power For You

IF YOU DAMAGE A CITY BUS IT MEANS

- a) Injuries to innocent passengers
- b) Loss of an average of 22 trips per day
- c) Depriving the facility of a bus to over 1600 people per day.
- d) Loss of income for 30 days taken to replace the bus and denial of bus facility to 48,000 passengers.
- e) Loss of Rs. 1 55 lakhs of the hard earned money of the passengers.
- f) Loss of confidence in the Rule of the Law.

Anti Social elements damage buses because:-

YOU, THE LAW ABIDING CITIZENS DARE TO PROTEST

WHY DAMAGE THE BUS WHICH ONLY SERVES YOU

AND HAS NOIHING TO DO WITH YOUR GRIEVANCES

HELP US TO KEEP THE BUSES RUNNING

ALLOW THE KSRTC TO SERVE YOU

DAMAGING A BUS WHICH CARRIES YOU IS

LIKE INJURING YOUR MOTHER

RESIST THOSE WHO ARE SEEN DAMAGING THE BUSES

ISSUED BY

Karnataka State Road Transport Corporation

"TRANSPORT HOUSE"

K. H. Road, BANGALORE

Khoday

a clean impression
of quality

Portray the right image with the right material.
Khoday Stationery Accessories
A must for every office.

For Trade Enquiries, Contact:
Khoday Industries Pvt. Ltd.
10, 1st Main Road, Gandhinagar,
Bangalore-560 009

Dattaram-K I. 8

With Best Compliments From

J. C. GUPTA & CO.

Chief Stockists for 'PRIYEN' Aluminium Anodized Builders' Hardware,
GODREJ Locks & Latches & EVERITE Hydraulic Door Closers etc.

Grams: OXIDES Phones: Office: 27179, Resi: 41659, 41562
12-A, MALAVALLI RAMA RAO ROAD, BANGALORE-560002

With Best Compliments From

Offi: 2 9529

Res: 60761

STEEL KRAFT

No. 35, Shanthappa Lane, Bangalore-560 002

Dealers & Stockist of ISI marked hardwares, fitting, iron & aluminium
ISI marked G. I. pipe & fittings, cast iron pipe & fittings, bathroom fittings
Raw material suppliers-iron & steel, aluminium, lead etc.

Builder's house

No. 35, shanthappa lane, Bangalore-560 002

Sole selling distributor for Southern India for sealwell water
Proofing compound-sealwell corporation, Calcutta.

With best compliments from

DUTTA SCIENTIFIC WORKS (MADRAS)

Manufacturers and Suppliers of Scientific Equipments,
Glassware and Chemicals

38, Kempegowda Road, (Behind Bank of Baroda), BANGALORE-560 009

Phone : 28019

HEAD OFFICE

11, (Old No. 40), Hunters Road, Vepery, MADRAS-600 007

Phone : 666152

With Best Compliments From

The Book Cellar

71 Mahatma Gandhi Road,
(Plaza Theatre Basement)
Bangalore-560 001.

St. Paul Book & Audio-Visual Centre

Books of interest to all.
Audio-visual aids such as
Cassettes Record Slides and Film strips.

Visit

St. Paul Book & Audio-visual Centre
21. Museum Road, Bangalore 560 025

With The Best Compliments From

LABORATORY SUPPLIES CO.

9, Sri Krishna Buildings,
Avenue Road, BANGALORE - 560 002
Phone: 24884

Authorised stockists of BDH, SM and Reechem Laboratory Chemicals,
GEM Glassware and other Laboratory requisites.

With Best Compliments From

JAIPRAKASH ASSOCIATES

Engineers and Contractors

CAMP OFFICE :

Kudremukh

(Malleshwara)

Via Kalasha 577124

Distt. Chickmagalur

Karnataka

ADMN. OFFICE:

3. Rajendra Place

Pusa Road, East Patel Nagar

New Delhi-110 008

Tel: 584547, 586029.

Tlx: ND 2255

HEAD OFFICE:

72. Hazratganj

Lucknow (U. P.)

Phone 23430

Shivapuram

Rishikesh (U.P.)

Phone 399

BRANCHES:

P. O. Riasi. Udhampur

J. & K. State

Phone 46

Post Box No. 4

Tehri Gharwal

Uttar Pradesh

Tel: 37 & 78

fresh and glowing with

HAMĀM

Now, a more fragrant Hamam
for that fresh and glowing feeling
your family will love.

Hamam...for a fresh and glowing you.

HAMĀM

the longer lasting toilet soap

Tomco products
are better buys.
They cost less...
perform better

The Tata Oil Mills Company Limited
CMTH-15-124

With the best compliments from

GALAXY THEATRE

Where there's always

a good show